

" SON SÖZ "

**Ruhullah'ıl
Museviyy'ıl
Humeyni'nin
Vasiyetnamesi**

İçindekiler

Vasiyetnamesi.....	1
SON MESAJ	5
İMAM HUMEYNİ'NİN (RA) VASIYETNAMESİ.....	5
ÖNSÖZ	5
Ruhullah'îI Museviyy'îl Humeyn.....	13
[1]- HAMD ANCAK ALLAH TEALÂ'YA MAHSUSTUR	62
[2]- SEKALEYN	62
[3]- İRFAN	62
[4]- MÜLK -MADDİ ALEM-.....	62
[5]- MELEKÛT-İ A'LÂL	62
[6]- LÂHUT	63
[7]- SIKL-I EKBER	63
[8]- SIKL-I KEBİR	63
[9]- TAAĞÜTİLER.....	63
[10]- HAVZ.....	64
[11]- KESRETİN VAHDETLE BİRLEŞTİĞİ MAKAM.....	64
[12]- SEKALEYN HADİSİ	64
[13]- KUTUB-İ SITTE (SAHÎHAN VE SÜNEN)	65
[14]- EHL-İ SÜNNET	66
[15]- HADİS.....	66
[16]- HZ. ALİ -S-	66
[17]- İSİMLERİN ÖĞRETİLDİĞİ ADEM EVLADI (Velide-i İlm-ul Esina) 67	
[18]- MASUMLAR.....	67
[19]- MUHAMMEDÎ TAM KEŞİF	68
[20]- MUHAMMED RIZA PEHLEVÎ	68
[21]- KRAL FAHD	68
[22]- VAHHABİLİK.....	69
[23]- NEHC'UL BELAĞA	69
[24]- HZ. MEHDÎ ALEYHİSSELAM.....	70
[25]- MÂSUM İMAMLAR	70
[26]- KUR'AN-I SAÎD	71
[27]- ŞABANİYYE MUNACAATI	71
[28]- HÜSEYİN BİN ALİ -S-	71
[29]- ARAFAT DUASI.....	72
[30]- MUHAMMED -SAA- SOYUNUN ZEBUR'U.....	73
[31]- SAHİFE-İ SECCADİYE.....	73
[32]- ZEHRA-I MERZİYYE	73
[33]- SAHİFE-İ FATİMİYYE	74
[34]- BÂKİR'EL ULÛM	74
[35]- CA'FERİ MEZHEBİ.....	74
[36]- FIKİH	75
[37]- ZEYNEB MİSALİ	75
[38]- NÂİM CENNETLERİ -ÖLÜMSÜZ HAYAT-.....	76
[39]- AHMAKÇA BİR BÜYÜK İSRAİL HAYALİ	76
[40]- ÜRDÜNLÜ HÜSEYİN	77

[41]- HASAN	77
[42]- HÜSNÜ MÜBAREK	77
[43]- EFLAKÇI SADDAM.....	77
[44]- BAKİYYETULLAH	78
[45]- GAYBÎ YARDIMLAR	79
[46]- MÜLHİD	79
[47]- KÂFİR	79
[48]- İMAMET	79
[49]- AHKÂM-I EVVELİYYE VE SANEVİYYE	80
[50]- GELENEKSEL FIKIH.....	80
[51]- CUMA NAMAZI	81
[52]- CEMAAT NAMAZI	81
[53]- MELEK	81
[54]- SALİHLER.....	82
[55]- YAS MERASİMLERİ	82
[56]- ÂL-İ BEYT (EHL-İ BEYT)	83
[57]- EMEVİLER (ÜMEYYEOĞULLARI)	83
[58]- MERSİYE (AĞIT)	83
[59]- BÜYÜK İLÂHÎ HAREM	84
[60]- ŞİÂ	84
[61]- DİRİ ŞEHİD	85
[62]- İMAN KARDEŞLERİ	85
[63]- DİN ÖĞRENCİSİ	85
[64]- ALLAH-U EKBER	86
[65]- İSLÂMÎ DEVLET	86
[66]- MÜNAFIKLAR	86
[67]- ZİKİR	87
[68]- DUÂ	87
[69]- KISAS	88
[70]- HAD	88
[71]- TA'ZİR	88
[72]- DAVUDOĞLU SÜLEYMAN -S-	88
[73]- RIZA HAN	89
[74]- İSLÂMÎ ŞÛRÂ MECLİSİ	89
[75]- YAPIM VE ONARIM CİHADİ TEŞKİLATI	90
[76]- TAHMİLİ SAVAŞ	90
[77]- AFGANİSTANLI VE IRAKLI MİLYONLARCA MÜLTECİ	91
[78]- ŞER'İ HAKİM	91
[79]- TEVBE SURESİ	91
[80]- SİLAHLI ASKERİ KUVVETLER VE SİLAHLI KOLLUK KUVVETLERİ	91
[81]- İSLÂM İNKİLÂBİ MUHAFIZLARI ORDUSU (SİPAH-İ PASDÂRÂN-I İNKİLÂB-I İSLÂMÎ).....	92
[82]- SEFERBER BİRLİKLER -BESİC-	92
[83]- CİHAD	93
[84]- MEŞRUTİYET	93
[85]- TAKLİD MERCİ'LERİ	94
[86]- RESMÎ DİNİ AZINLIKLAR	94
[87]- ANAYASAYI KORUMA VE KOLLAMA ŞURASI.....	95
[88]- MUTAHHAR ŞERİAT	95
[89]- ANAYASA	95

[90]- VELÂYET-İ FAKİH.....	95
[92]- UZMANLAR	96
[93]- BÜYÜK GÜNAHLAR	97
[94]- TAKVA.....	97
[95]- ANAYASANIN 109. MADDESİ.....	97
[96]- ANAYASANIN 110. MADDESİ.....	98
[97]- YÜKSEK YARGI ŞURASI.....	98
[98]- ADLİYE	98
[99]- FARZ-I KİFÂYE	98
[100]- PANİRANİZM.....	99
[101]- HALKIN MÜCAHİDLERİ.....	99
[102]- HALKIN FEDAİLERİ.....	100
[103]- TUDEHÇİLER.....	100
[104]- DİNİ İLMİYE MEDRESELERİ.....	101
[105]- KUM İLMİYE MEDRESESİ	102
[106]- SELEF-İ SALİH.....	103
[107]- CİHAD-İ EKBER	103
[108]- ALLAH'A DOĞRU SEYR-U SULÛK	103
[109]- DIŞ SİYASET	104
[110]- FITRAT.....	104
[111]- JANDARMA KUVVETLERİ	105
[112]- POLİS	105
[113]- İSLÂM İNKİLÂBİ KOMİTELERİ	105
[114]- LİKÂULLAH.....	105
[115]- YÜKSEK SAAUNMA ŞÛRÂSİ	106
[116]- STALİN.....	106
[117]- ÂMUL HADİSESİ.....	107
[118]- KÜRD.....	107
[119]- BELUÇ.....	107
[120]- KÜRDİSTAN.....	107
[121]- DEMOKRAT PARTİ.....	108
[122]- KOMULE.....	108
[123]- MÜDERRİS	109
[124] - ONDÖRT İSFEND FACİASI.....	110
[125] - NEFS-İ EMMARE	110
[126] - MARX VE ONUN GİBİLERİ.....	111
[127] - FAİZCİLİK (RİBA)	111
[128] - HUMS	112
[129] - İNNA LİLLAH VE İNNA İLEYHİ RACİÛN	112
[130] - KEŞKE BİZ DE SİZİNLE BİRLİKTE OLSAYDIK... ..	113
[131] - AHMED	113

SON MESAJ

İslâm İnkılabı'nın Büyük Rehberi

ve İran İslâm Cumhuriyeti'nin Kurucusu

Ayetullah'ıl Uzma İmam Humeyni'nin (ra)

Siyasi İlâhî Vasiyetnamesi

İMAM HUMEYİNİ'NİN (RA) VASIYETNAMESİ

ÖNSÖZ

Bismilâhîrrahmanirrahim

Resulullah sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem buyurdular: “Sizlere iki ağır ve paha biçilmez emanet - sekaleyn- bırakıyorum: Kitabullah ve itretim Ehl-i Beyt'im... Bu ikisi asla birbirinden ayrılmaz ve Havz'da birlikte bana gelirler.”

Hamd, ancak Allah'adır[1] ve - Allah'ım - sen münezzehsin, Muhammed ve Ehl-i Beyt'ine selamın olsun, rahmetin olsun; celâl ve cemalinin mazharı, kitabının esrarının hazinedarlarıdır onlar. O kitap ki Sen'den başkasının bilmediği ve sana mahsus olan bütün isimlerle birlikte ahadiyyetin tecelli etmiştir onda. Muhammed -saa- ve onun âline zulmeden habislik ağacının kökü durumundaki zalimlere de lânet olsun...

Sekaleyn[2] hususunda eksik ve yetersiz - de olsa - kısaca bazı hatırlatmalarda bulunmayı gerekli görüyorum. Ancak, bu hatırlatma sekaleyn'in gaybî, mânevî ve irfânî[3] boyutları açısından olmayacak elbet. Zira ben gibilerinin kalemi Mülk'ten[4] melekût-i A'lâ'ya[5] ve ondan lâhut'a[6] varıncaya kadar idrâki bütün varlık Alemine ağır gelen, ben ve sen gibisinin anlama gücünü aşan ve manâsına tahammülün tâkatleri kestiği - hatta belki de imkansız olduğu - bir mertebeyi ele alma ve mutlak büyük olan “sıkl-ı ekber”[7] dışında her şeyden daha büyük olan “sıkl-ı kebîr”[8] ve “sıkl-ı

ekber”in yüce hakikatlerinin terkedilmesi - mahcur - olması nedeniyle insanlığın başına gelmiş olanlardan, keza Allah düşmanları ve entrikacı taağutların[9] bu iki sıkl’a ettiklerinden - ki bunları saymaya da ne sınırlı vakit ne de eksik bilgim elvermiyor - söz etme cür’eti göstermekten acizdir; ancak, bu iki sıkl’ın başına gelenlere çok kısa ve özlü bir şekilde değinmeyi uygun buluyorum.

“Bu iki “sıkl” asla birbirinden ayrılmaz ve Havz’da[10] birlikte bana gelirler” cümlesi, belki de Hz. Resulullah sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem’in rihletinden sonra bunlardan birinin başına gelenin diğerinin de başına geldiği ve Havz’da Allah Resulü’ne gelinceye kadar bu mahcurlardan birinin mahcurluğunun / terk edilmesinin diğerinin de mahcurluğu olacağına işarettir. Bu “havz”, kesretin vahdet’le birleştiği[11] ve damlaların deryada kaybolup gittiği makam mıdır, yoksa insanoğlunun akıl ve irfanına sığamayacak bir şey midir?.. Kezâ, şunu da söylemek gerekir ki taağutların, Resulullah sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem’in bu iki ağır emanetine yaptığı zulümler Müslüman ümmete, hatta bütün insanlığa yapılmıştır ki kalem bunu beyandan acizdir.

Şunu da hatırlatmak icabeder ki “Sekaleyn hadisi”[12] bütün Müslümanlar arasında mütevatirdir ve Kutub-u Sitte’den[13] diğerlerine varıncaya kadar Ehl-i Sünnet’in[14] bütün kitaplarında muhtelif beyanlarla ve defalarca Resul-ü Ekrem sallallahu aleyhi ve Alihi ve sellem’den nakledilmiştir ve bu hadis-i şerif[15] muhtelif mezheplerin Müslümanları başta gelmek üzere bütün insanlığa kesin “hüccet” tir ve kendilerine hüccetin tamamlanmış olduğu bütün Müslümanlar bu konuda mes’uliyetlerini yerine getirmekle yükümlüdürler; bihaber cAhiller için herhangi bir mazeret sözkonusu olsa da mezhep uleması için yoktur.

Şimdi, ilâhî emanet Kitabullah ve İslâm Peygamberi sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem’den geriye kalanlara neler olmuş, görelim. Uğruna kan ağlanması gereken son derece üzücü olaylar, Hz. Ali’nin - s- şehâdetinden sonra başladı.[16] Benciller ve tağutîler, Kur’an-ı Kerim’i Kur’an düşmanı iktidarlara alet ettiler, baştanbaşa bütün Kur’ân’ı bizzat Peygamber-i Ekrem sallallah-u aleyhi ve âlihi ve sellem’den öğrenmiş bulunan, “aranızda iki ağır

ve paha biçilmez emanet bırakıyorum” nidâsını hala kulaklarında taşıyan ve “Kur’an’ın gerçek müfessiri ve hakikatlere âşinâ” olanları türlü bahane ve önceden hazırlanmış oyunlarda geri - plana - iterek, gerçekte, Havz’a girinceye kadar insanlık için maddi mânevi hayatın en büyük düsturu olan ve halâ da öyle bulunan Kur’ân’ı, bizzat Kur’an’la sahne dışı bıraktılar ve bu mukaddes kitabın ülkülerinden biri olan ve hala da öyle bulunan ilâhî adalet iktidarına iptal çizgisi çektiler; Allah’ın dininden, ilâhî sünnet ve Kitap’tan sapmanın temelini attılar ve derken iş öyle bir yere vardı ki kalem utanır onu açıklamaya...

Bu eğri temel ilerledikçe eğrilikler ve sapmalar arttı. O kadar ki, insanları kemâle erdirmek, bütün Müslümanların, hatta tüm insanlık ailesinin birleşmesini sağlamak, insanlığı ulaşması gereken yere ulaştırıp, kendisine “isimler” in öğretildiği bu Adem evlâdını[17] şeytanlar ve taağutların şerrinden kurtarmak, dünyayı tam bir eşitlik ve adalete kavuşturmak; iktidarı, insanlığın hayrına olacak kimselere devredebilmeleri için Allah’ın mâsum[18] velilerine -evvelinden âhirine tüm mahlukâtın selamı onlara olsun- vermek gayesiyle yüce Ahadiyyet makamından Muhammedi tam keşfe[19] nâzil olan Kur’an-ı Kerim’i öylesine sahne dışı bıraktılar ki insanları hidayete erdirmede adeta hiçbir rolü yokmuş gibi oldu ve iş öyle bir noktaya vardı ki Kur’an’ın rolü zâlim iktidarlar, ve taağutilerden daha beter olan habis din adamları tarafından zulüm ve fesad yaratma, Hak Tealaya inad edenler ve zâlimlerin bahanesi olma mesâbesine indirildi. Kur’an, bu kader belirleyici kitap, komplocu düşman ve cahil dostlar eliyle ne yazık ki mezarlıklar ve yas toplantıları dışında rolü olmayan ve hala öyle bulunan bir hale getirildi; Müslümanlar ve insanlığın vahdetini sağlaması, onların hayat kitabı olması gereken şey ayrılık ve ihtilâf vesilesine dönüştürüldü veya bütünüyle sahne dışı bırakıldı. Nitekim gördük; birisi kalkıp da İslâm devletinden sözedecek olsa ve İslâm, Allah Resulü sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem, Kur’an ve sünnetin baştanbaşa onunla dolduğu siyasetten bahsedecek olsa Adeta en büyük günahı işlemiş sayılmakta ve “siyasetle uğraşan molla” tâbiri “dinsiz molla”yla eşanlamda kullanılmaktaydı ki bu durum şimdi de böyledir...

Son zamanlarda büyük şeytânî güçler; kendilerini yalan yere islâma yamamış bulunan İslâmî düsturlardan uzak sapık iktidarlar kanalıyla Kur'an'ın mahvı ve süper güçlerin şeytânî maksatlarının tahakkuku gayesiyle güzel hatlarla Kur'an'lar basmakta, öteye beriye göndermekte ve bu şeytanca oyunla Kur'an'ı sahne dışı sahne dışı bırakmaktadırlar. Muhammed Rıza Han Pehlevi'nin[20] bastırıldığı Kur'an'ı hepimiz gördük; bazılarını bununla kandırdı, islâmi gayeden habersiz olan bazı din adamları da onun meddahlığını yapmadaydı. Görüyoruz ki kral Fahd'da[21] her yıl halkın sonsuz servetlerinin büyük kısmını Kur'ân-ı Kerim basma ve Kur'an düşmanı bir mezhebin propagandasını yapma yolunda harcamakta ve Vahhabilik[22] gibi hiçbir esasa dayanmayan, baştan sona hurafe dolu bir mezhebi yaymak suretiyle gafil milletler ve halkları süper güçlere yöneltmekte; aziz İslâm ve Kur'an-ı Kerim'i yine İslâm ve Kur'an'ı yıkma yolunda kullanmaktadır.

Biz ve bütün varlığıyla İslâm ve Kur'an'a bağlı bulunan milletimiz; baştan sona kadar Müslümanların, hatta bütün insanlığın vahdetinden sözeden Kur'ânî hakikatleri türbeler ve mezarlıklardan kurtarmak ve onu insanoğlunun eline, ayağına, kalbine ve aklına dolanan; yokluğa, yokoluşa, taağutilere esir ve köle olmaya sürükleyen bütün zincirlerden kurtarabilecek yegâne reçete olarak yüceltmek isteyen bir mezhebe mensup olmakla iftihar ederiz. Keza, kurucusunun, Allah Tealâ'nın emriyle Allah Resulü sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem olduğu ve bütün bağlardan kurtulmuş olan Emir'el Mü'minin Ali b. Ebu Tâlib'in insanlığı tüm kölelik ve zincirlerden kurtarmakla görevlendirildiği bir mezhebe mensup olmakla iftihar duyarız.

Kur'an'dan sonra maddi ve mânevi hayatın en büyük düsturu olan ve insanlığı kurtuluşa götürecekt en yüce kitap sayılan, mânevi ve devlet yönetimiyle ilgili emirleri en büyük kurtuluş yolu bulunan Nehc'ul Belağâ[23] kitabının bizim mâsum imamımıza aid oluşuyla övünürüz.

Ebu Talib oğlu Ali'den, kadir Allah'ın kudretiyle hayatta bulunan ve her şeye nezaret eden insanlığın kurtarıcısı, zamanın sahibi hz. Mehdi'ye[24] - hepsine

binlerce selam ve tahiyyât olsun - varıncaya kadar tüm mâsum imamların[25] bizim imamlarımız olmasıyla iftihar ederiz.

[Kur'ân-ı Said^{\[26\]} adıyla anılan hayat verici duaların bizim](#) mâsum imamlarımıza aid oluşuyla övünürüz biz. İmamların Şâbâniyye Münacaatı,[27] Hüseyin b. Ali aleyhisselam'ın[28] Arafat duâsı,[29] Muhammed soyunun Zebur'u[30] olan Sahife-i Seccadiye[31] ve Allah Teâlâ tarafından Zehra-ı Merziyye'ye[32] ilham edilmiş olan Sahife-i Fâtımiyye[33] ile de iftihar ederiz.

Bâkır'el Ulum'un[34] târihin en yüce kişiliği olmasıyla övünç duymadayız biz; Allah Teâlâ, Resul sallallahu aleyhi ve Alihi ve sellem ve mâsum imamlardan başka kimsenin idrâk edemediği ve edemeyeceği o da bizdendir.

Mezhebimizin Câ'feri[35] oluşuyla övünürüz biz; ki sonsuz bir derya olan fikhımız[36] onun eserlerinden biridir yalnızca... Ve biz, Allah'ın salat ve selamı onlara olsun, tüm mâsum imamlarla iftihar ve onların yolunu izleyeceğimizi taahhüd etmişizdir.

Allah'ın salat ve selamı onlara olsun, mâsum imamlarımızın İslâm dininin yüceltilmesi ve boyutlarından biri adil devlet kurmak olan Kur'an'ın uygulamaya geçirilmesi yolunda hapis ve sürgünlerde yaşamış ve sonunda yaşadıkları çağın zâlim iktidarlara ve taaşutilerini devirme yolunda şehid olmuş bulunmalarından iftihar duyarız. Ve biz bugün Kur'an ve sünnetin hedeflerini uygulamaya geçirmek isteyişimiz ve halkımızın muhtelif kesimlerinin bu kader belirleyici yolda şevkle ve can-u gönülden malını, canını ve sevdiklerini Allah yoluna feda ediyor oluşuyla iftihar etmedeyiz.

Yine övünmedeyiz ki hanımlar, yaşlı ve genç kadınlar büyüğüyle, küçüğüyle kültürel, iktisadi ve askeri sahnelerde hazır bulunup İslâm ve Kur'an-ı Kerim'in gayelerinin yüceltilmesi yolunda erkeklerle omuz omuza veya onlardan daha iyi bir şekilde faaliyet göstermiş; saaaşabilecek güçte olanlar İslâm ve İslâmî ülkenin müdafaası için önemli farzlardan olan askeri eğitime katılmış ve düşmanların komplosu ve dostların İslâm

ahkamı ve Kur'an'ı bilmemeleri neticesinde onlara, hatta İslâm ve bütün Müslümanlara zorla yüklenmiş bulunan mahrumiyetlerden kendisini kurtarmış ve düşmanların kendi menfaatleri için cahiller ve Müslümanların maslahatından habersiz bazı din adamlarını kullanarak meydana getirmiş olduğu hurafelerin bağımlılığından sıyrılmışlardır; saaaşa katılma gücü olmayanlar da cephe gerisinde milletin kalbini mutluluk ve sevince boğacak, düşmanlar ve onlardan daha beter olan cahillerin yüreğiniyse öfke ve hışım ile titretecek şekilde çalışmaktadırlar. Ve biz, nice büyük kadınların Hz. Zeynep aleyhâ selamın misali[37] evlatlarını kaybettiklerini, Allah Tealâ ve aziz İslâm uğruna herşeylerini feda ettiklerini haykırdığını gördük defalarca; bununla iftihar ediyor ve biliyorlar ki buna karşılık elde ettikleri şey, dünyanın naçiz metası bir yana dursun, Naim Cennetleri'nden[38] bile üstündür. Keza bizim milletimiz, hatta dünya mustaz'afları ve Müslüman diğer milletler; yüce Allah'ın, aziz İslâm ve Kur'an'ı Kerim'in düşmanı olan kimselerin düşmanı olmaları, bunların uğursuz canice emellerine varabilmek için hiçbir cinayet ve hıyanetten vazgeçmeyecek, başa geçmek ve istediği makamı elde edebilmek için dost-düşman tanımayacak yırtıcı vahşilerden oluşması ve baştanbaşa tüm dünyayı kasıp kavuran; iğrenç emellerine ulaşabilme uğruna, kalemlerin yazmaya, dillerin söylemeye utandığı cinayetler işleyen ve büyük İsrail gibi aptalca bir hayalle[39] her cinayete sürüklenebilen dünya siyonizminin müttefiki durumundaki bizatihi terörist devlet Amerika'nın bunların başını çekiyor olmasıyla iftihar duyar. Kezâ, İslâmî milletler ve dünya mustaz'afları; Amerika ve İsrail'e uşaklık yolunda bizzat kendi milletlerine her hıyaneti yapmaktan çekinmeyen Ürdünlü kaatil tellal Hüseyin[40] ve kaatil İsrail'le aynı torbadan yem yiyen ahır arkadaşları Hasan[41] ve Hüsnü Mübarek[42] gibilerinin düşmanı olmakla övünürler. Keza biz, dost-düşman herkesin milletlerarası hukuk ve insan haklarını çiğneyen bir hain olarak tanıdığı ve mazlum Irak milletiyle körfez emirliklerine karşı işlediği zulümlerin İran milletine karşı işlediği zulümlerden az olmadığını herkesin bildiği -Mişel- Eflakçı Saddam[43] gibi bir hainin bize düşman olmasıyla da övünürüz. Keza, biz ve dünyanın mazlum milletleri, dünya kitle iletişim araçları ve haberleşme sistemleriyle propaganda

mekanizmalarının, biz ve dünyanın bütün mazlumlarını canı süper güçlerin vereceği direktifler doğrultusunda her türlü cinayet ve ihaneti işlemiş olmakla suçlamalarından iftihar duyarız. Amerika'nın onca iddialarına, onca saaaş araç gereçlerine, sahip Olduğu onca uşak ülkelere ve geri kalmış mazlum milletlerin sonsuz servetlerine elkoyması ve bütün basın yayın organlarını elinde bulunduruyor olmasına rağmen gayretli İran milleti ve kademine ruhlarımız feda olası hazreti Bakıyyetullah[44] ülkesi karşısında kime başvuracağını bilemeyecek kadar çaresizlik içinde şaşakalıp rezil olması ve yöneldiği herkesten red cevabı almasından daha büyük ve daha yüce bir iftihar sebebi olur mu? İşte bu, milletleri, özellikle de İslâmî İran milletini uyandırarak şahlık zulmünün zulmetinden İslâm nuruna hidayet buyuran hazreti Bari Teala'nın - Celle Azametihî- gaybi yardımlarından[45] başka birşey değildir.

Şimdi, zulüm görmüş muhterem milletler ve aziz İran milletine tavsiyem odur ki ne mülhid[46] doğu ve ne de zaim kafır[47] batıya bağımlı olmayan bu ilâhî doğru yola, Allah Teala'nın onlara nasip buyurmuş olduğu yola sağlam, azimli, ahdine sadık ve kararlı bir şekilde bağlansınlar, bir lahza olsun bu nimetin şükründen gaflet etmesinler, süper güçlerin ister harici ister hariciden beter olan dahili mümessillerinin kirli elleri onların temiz niyetleri ve demir iradelerinde sarsıntıya yol açmasın ve bilsinler ki dünya kitle haberleşme araçlarıyla doğu ve batı şeytani güçlerinin baskıya başvurmaları onların ilâhî kudretlerine delidir ve Allah Teala onların mükafaatını hem bu alemde hem de diğer alemlerde verecektir: “Gerçekten de Allah tüm nimetlerin sahibidir ve herşeyin saltanatı O'nun elindedir”. Keza acizane olarak Müslüman milletlerden cidden şunu isterim ki mutahhar imamların, insanlık aleminin bu büyük yolgöstericilerinin sosyal, iktisadi, ve askeri kültürlerini can-u gönülden, fedakarca ve sevdiklerini feda etme pahasına layıkıyla izlesin ve uygulasinlar. Bu cümleden olmak üzere risalet ve imamet[48] okulunu ifade eden ve ister ahkam-ı evveliye, ister sâneviyye'yle[49] olsun - ki her ikisi de İslâmî fıkıh okuludur - milletlerin rüşd ve azametinin garantisi olan geleneksel fıkıhtan[50] zerrece sapmasınlar, Hakk'a ve dine karşı inat gösteren

“Vesvas-ı Hannas”lara kulak asmasınlar, bir adım olsun sapmanın İslâm din ve ahkâmının, ilâhî adalet devletinin çöküş başlangıcı olacağını bilsinler, keza namazın siyasi ifadesi demek olan Cuma[51] ve cemaat namazlarını[52] asla ihmal etmesinler; zira bu cuma namazı Hak Teala’nın İran İslâm Cumhuriyeti’ne karşı en büyük inayetlerindendir; keza bu cümleden olmak üzere mutahhar imamlara, özellikle de Allah’ın, peygamberlerin, meleklerin[53] ve sâlihlerin[54] selam ve salatları onun büyük ve kahraman ruhuna olsun, “Seyyid-i Mazluman ve Server-i Şehidan hz. Ebâ Abdullah’il Hüseyin’e yas merasimleri[55] düzenlemeyi asla ihmal etmesinler ve bilsinler ki imamların -aleyhimusselam- İslâm’ın bu tarihi kahramanlığını anma merasimleri münasebetiyle buyurmuş oldukları ve Âli Beyt’e[56] zulmedenlere edilecek lanet ve beddualar, tarih boyunca gelmiş geçmiş bütün zalim yöneticilere karşı milletlerin ilelebet kahramanca feryatları demektir. Keza artık son bulmuş ve cehenneme vasıl olmuş bulunmalarına rağmen Emevilerin[57] -Allah’ın laneti onlara olsun- işledikleri zulümleri lanetleme ve bu zulümler dolayısıyla kargış ve feryat etmenin dünya zalimlerine karşı haykırış ve zulmü yıkıcı bu haykırışı sürekli canlı tutuş demek olduğunu da bilirsiniz. Keza Hakk imamları aleyhimusselam’la ilgili ağıtlar, mersiye[58] ve sena şiirlerinde her asır ve mekanın zalimlerinin işlemiş olduğu kötülük ve zulümler ezici bir şekilde hatırlatılmalı ve Amerika, Sovyetler ve bağımlı uşaklarıyla, bu cümleden olmak üzere büyük ilâhî Harem’e[59] ihanet eden Suudi hanedanı - Allah’ın, meleklerinin ve Resulleri’nin laneti onlara olsun- eliyle İslâm’ın mazlumiyet çağı olan bu çağda -onların işlediği zulümler- ezici bir şekilde hatırlatılarak lanetlenmeli ve kargışlanmalıdır. Keza hepimiz şunu bilmeliyiz ki Müslümanlar arasında vahdeti sağlayacak şey; Müslümanların, özellikle, Allah’ın salat ve selamı onlara olsun Eimme-i İsnî Aşer/On İki İmam/Şiâsî’nin kimliğinin[60] koruyucusu olan, bu siyasi merasimlerdir... Ve hatırlatmam gereken nokta şudur: Benim siyasi-ilâhî vasiyyetim, şanı yüce İran milletine mahsus değil, bilakis, bütün Müslüman milletler ve hangi din ve millete mensup olursa olsun, dünyanın bütün mazlumlarına bir tavsiyedir.

Allah-u Azze ve Celle'den acizane dileğim biz ve milletimizi bir an olsun kendi halimize bırakmaması ve gaybi inayetlerini bu İslâm evlatları ve aziz saaaşılardan esirgememesidir.

Ruhullah'il Museviyy'il Humeyn

Bismillahirrahmanirrahim

Kıymetli milyonlarca insanın, ölümsüz binlerce şehid ve diri şehid[61] durumundaki aziz malullerin gayretlerinin semeresi ve milyonlarca Müslüman ve dünya mustaz'aflarının umudu olan muhteşem İslâmî inkılâbın ehemmiyeti, değerlendirmesinin kalem ve beyanı aşacağı bir ölçüdedir.

Bütün hatalara rağmen yüce Allah'ın büyük kereminden umudunu kesmeyen ve tehlikelerle dolu yolunun azığı ancak mutlak Kerim'in keremine gönül veriş i olan ben Ruhullah Musevi Humeyni, diğer iman kardeşleri[62] gibi bu inkılaba, getirdiklerinin kalıcı olmasına ve giderek daha fazla semere vermesine ümidvar olan hakir bir din öğrencisi[63] unvanıyla şimdiki nesle ve geleceğ in aziz nesillerine tekrar mahiyetinde de olsa bazı mevzuları vasiyet olarak arz etmek istiyor ve bağışlayıcı Allah Tealâ'dan bu uyarılarda niyet temizliğı inayet buyurmasını niyâz ediyorum.

1- Biz biliyoruz ki dünyayı sömüren emperyalistler ve zalimlerin ellerini büyük İran'dan çektiren bu büyük inkılab ilâhî yardımlarla muzaffer oldu. Allah Teala'nın kudretli eli olmasaydı otuz altı milyonluk bir nüfusun İslâm ve din adamlarına karşı girişilen onca propagandaya, özellikle şu son yüzyılda matbuat ve konuşmalarda İslâm ve milliyet düşmanı meclis ve mekanlarda kalem ve söz erbaplarının milliyet adı altında yaptıkları sayısız onca bölücülüklere rağmen; aziz vatanın ilerlemesi ve gelişip yükselmesi için çalışması gereken faal genç nesli fasid şah ve kültürsüz babasıyla güçlü ülkelerin sefaretleri tarafından millete zorla yüklenen kukla iktidar ve ısmarlama meclislerin işlediğı hıyanetler karşısında kayıtsızlık ve fesada çekme gayesiyle düzenlenen onca abes şiirler, laubali mizahlar; ayyaşlık, fuhuş, kumar, içki ve uyuşturucu maddeler karşısında; daha da kötüsü ülkenin kaderinin kendilerine teslim edildiğı liseler, üniversiteler ve öğretim merkezlerinde, tamamen azınlıkta kalmaları ve baskı altında tutulmaları cihetiyle müspet bir iş yapamayan iyi

ve dürüst kimselerin de aralarında bulunduğu, İslâm ve İslâm kültürüne, hatta milliyet ve milliyetçilik adına “doğru milli” ye de yüzde yüz karşı olan doğu veya batı çarpılmışı öğretmen ve öğretmen üyelerinin çalıştırılması karşısında, bu ve daha onlarca mesele ve bu cümleden olmak üzere din adamlarının uzlet ve bir köşeye çekilmeye itilmesi ve propaganda yoluyla bunların çoğunun fikri sapmalara sürüklenmesi gibi durumlar karşısında bu milletin yekvücut halinde kıyam edebilmesi ve memleketin dört bir yanında tek bir düşünce etrafında kenetlenerek Allah-u Ekber feryadıyla,[64] insanı hayretlere düşüren mucizeyi fedakarlıklarla dahili ve harici tüm güçleri sahne dışı bırakıp memleketin kaderini bizzat ele alabilmesi mümkün değildi. Binaenaleyh hem ortaya çıkışı, hem mücadele niteliği, hem de inkılab ve kıyamının saiki açısından İran İslâm İnkılabı’nın bütün inkılaplardan ayrı ve farklı olduğunda şüphe etmemek gerekir. Bunun, yağmaya uğramış şu mazlum millete Mennan Allah Teala tarafından lütfedilmiş ilâhî bir armağan ve gaybi bir hediye olduğunda da şüphe yoktur.

2- İslâm ve İslâmî devlet,[65] uygulanması halinde dünya ve ahirette evlatlarının saadetini en iyi şekilde temin eden ve zulümlerin, çapulculukların, fesad ve tecavüzlerin üzerine kıpkızıl bir kalem çekebilecek güce sahip olan ve insanları, kendi uygun gördüğü kemale ulaştırabilecek bir ilâhî hadise ve tevhidi olmayan okulların tersine; hayatın ferdi, içtimai, maddi, mânevi, kültürel, siyasi, askeri ve iktisadi bütün boyutlarına nezaret ve müdahalede bulunan, insan ve toplumun eğitimi ve maddi ve mânevi ilerleme üzerinde önemsiz sayılacak kadar da olsa zerrece rolü olabilecek hiçbir noktayı gözardı etmemiş olan bir okuldur; toplum ve bireyin tekamülü yolunda engel ve müşkül olabilecek şeyleri hatırlatmış ve bunların giderilmesine çalışmıştır. Allah Teala'nın yardım ve desteği sayesinde ve ahdine sadık milletin güçlü elleriyle İslâm Cumhuriyeti’nin kurulmuş bulunduğu ve bu İslâmî devlette sözkonusu tek şeyin “İslâm” ve onun “ileri hükümleri” olduğu şu sırada şanlı İran milletine düşen görev, İslâm’ın muhtevasının bütün boyutlarda tahakkukunu sağlamak ve onu koruma ve kollama yolunda gayret göstermektir. Zira İslâm’ı korumak bütün farzların başında gelir; Adem aleyhisselam’dan Hatem-un Nebiyyin sallallahu aleyhi

ve âlihi ve sellem'e varıncaya kadar bütün yüce peygamberler bu yolda canlarına malolan gayret ve fedakarlıklar gösterdiler, hiçbir engel onları bu büyük farizâdan alıkoyamadı ve aynı şekilde onlardan sonra da ahdine sadık ashab Allah'ın salatı onlara olsun İslâm imamları, kanlarını verecek raddeye varan bir gayret ve çabayla onu korumaya çalıştılar. Bugün İran'da resmen ilan edilmiş ve kısa sürede büyük neticeler vermiş olan bu ilâhî emanetin olabildiğince korunması, kalıcılığı için gerekenin yapılması ve önündeki engel ve sorunların giderilmesi yolunda çaba gösterilmesi genelde bütün mülûmanlara ve özelde İran milletine farzdır ve umulur ki nurunun şuası bütün Müslüman ülkelere yansır ve bütün devletler ve milletler bu hayati konuda yekdiğeriyle görüş birliğine vararak dünya mazlumlari ve ezilmişlerini tarihin canileri ve dünyayı sömüren süper güçlerin elinden ebediyen kurtarırlar.

Ömrümün şu son nefeslerinde, bu ilâhî emanetin hıfzı ve bekasına yardımcı olacak hususlar ve onu tehdid eden tehlike ve engellerin bir kısmını şimdiki nesil ve geleceğin nesilleri için arzitmeyi bir vazife biliyor ve alemlerin Rabb'inin dergahından herkes için tevfiik ve yardım niyaz ediyorum.

a - Şüphesiz İslâmî inkılabın kalıcılığının sırrı, zaferin sırrından başka birşey değildir, zaferin sırrını da millet bilmektedir ve gelecek nesiller bunun iki temel prensibinin "ilâhî saik ve İslâmî hükümet" yüce gayesiyle, "bu saik ve gaye için baştanbaşa bütün ülkede milletin el ve sözbirliği içinde bir araya gelmesi" olduğunu tarihte okuyacaklardır.

Şimdiki ve gelecek bütün nesillere şunu vasiyet ediyorum: İslâm ve Allah devleti sürekli var olsun, dahili ve harici sömürücü ve sömürgeci güçler ülkenizden el çeksin istiyorsanız Allah Teala'nın Kur'an-ı Kerim'de öğütlemiş olduğu bu ilâhî saiki bırakmayın; zafer ve onun kalıcılığının sırrı olan bu saikin karşısında "amacın unutulması" ve "tefrika ve ihtilafa düşme" yer alır. Baştanbaşa bütün dünyanın propaganda borazanları ve onların yerli uşaklarının bütün güçlerini bölücülük yaratıcı söylenti ve yalanlara harcaması ve bu uğurda milyarlarca dolar sarfetmesi boşuna değildir. İslâm cumhuriyeti muhaliflerinin sürekli bölgeye gelip

gitmeleri de sebepsiz değil ve maalesef bunların arasında bazı İslâm ülkelerinin, kendi menfaatlerinden başka bir şey düşünmeyen ve gözü kapalı kulağı tıkalı bir şekilde Amerika'ya teslim olmuş bulunan devlet ve yöneticileri de görülmektedir; alim kılıklı bazıları da katılmış onlara... İran milleti ve dünya Müslümanları için bugün ve gelecekte sözkonusu olması ve ehemmiyetinin gözönünde bulundurulması gereken nokta ocaklar yıkan tefrika yaratıcı propagandaları tesirsiz hale getirmektir. Müslümanlara, özellikle İranlılara ve hassaten şu çağda tavsiyem, bu komplolara tepki göstermeleri ve insicam ve vahdetlerini mümkün olan her yolla arttırarak küffar ve münafıkları[66] ümitsizliğe düşürmeleridir.

b- Son yüzyılda, özellikle bu yüzyılın son on yıllarında ve bilhassa inkılâbın zafere ulaşmasından sonra apaçık göze çarpan önemli komplolardan biri de milletleri, özellikle fedakar İran milletini İslâm'dan ümidi keser hale getirmek maksadıyla muhtelif boyutlarıyla yürütülen geniş çaplı propagandalardır. Bazen açıkça ve acemice “1400 yıl önce va’zedilmiş olan İslâmî hükümlerin bu çağda ülkeleri idare edemeyeceği” veya “İslâm genci bir dindir, her türlü yenilik ve medeniyete karşıdır ve ülkelerin bu çağda dünya medeniyeti ve bu medeniyetin getirdiklerini bir kenara bırakması mümkün değildir”.., vb. gibi ahmakça propagandalarla; kimi zaman da İslâm'ın kutsallığından yanaymış gibi görünen bir şeytanlık ve sinsilikle “İslâm ve diğer ilâhî dinler mâneviyatla ilgilenir; nefisleri ıslah, dünyevi makamlardan çekinme, dünyadan uzak durmaya çağırma, insanı Allah'a yaklaştırıp dünyadan uzaklaştıran ibadet, zikir[67] ve dualarla[68] meşgul olmaya davetle uğraşırlar; devlet, siyaset ve iktidar ise bu maksad ve büyük mânevi gayeye aykırı şeylerdir, zira bütün bunlar dünyayı düzeltmekle ilgilidir ki bu da yüce peygamberlerin yoluna aykırıdır! dediler ve maalesef bu ikinci yöntemle yapılan propagandalar, İslâmî tanımayan bazı dindarlar ve dinadamlarını o kadar etkiledi ki devlet ve siyaset işlerine karışmayı fisk ve günah addettiler, halâ bu görüşte olanlar bulunabilir, İslâm'ın müptela olduğu büyük bir faciaydı bu. Birinci grup için şunu söylemek gerekir ki devlet, kanun ve siyasetten ya habersizdirler ya da kendilerini kasten bilmiyormuş gibi göstermektedirler. Zira kanunların “kıst” ve “adi” ölçüsüne göre icrası, zorba yönetim ve

zalimleri engelleme, ferdi ve içtimai adaleti yayma; fuhuş ve türlü sapmaları yasaklama; akıl, adalet, bağımsızlık ve kendine yeterlilik ölçüsüne dayalı bir hürriyet sağlama; sömürgecilik, sömürücülük ve köleciliği önleme, bir toplumun fesad ve mahvını önlemek gayesiyle adalet ölçüsüne dayalı kısas[69] had[70] ve ta'zir[71] cezalarını uygulama; topluma akıl, adalet ve insaf ölçülerine göre bir siyasetle yol aldırma ve benzeri daha yüzlercesi, insanlık ve sosyal hayat tarihi boyunca zamanın geçişiyle aşımaya uğrayıp eskiyecek şeyler değildir. Bu iddia, matematik ve akıl kurullarının bu çağda değiştirilerek yerine yeni kurulların oturtulması gerektiğini söylemeye benzer.

“Yaradılışın başlarında sosyal adalet sağlanmalı; zulüm, çapulculuk ve adam öldürme önlenmeliydi; ancak, bugün atom çağında bulunduğumuzdan o yöntemler eskimiş tir” demek ve İslâm'ın yeniliklere karşı olduğunu iddia ederek devrik -şah- Muhammed Rıza Pehlevi gibi "Bunlar bu çağda hayvanlara binerek yolculuk yapmak istiyorlar” demek ahmakça bir ithamdan başka birşey değildir. Zira medeniyetin getirdikleri ve yeniliklerden maksat, insanoğlunun medeniyet ve ilerlemesinde rol oynayan buluşlar, icadlar ve teknik gelişmeler ise ne İslâm, ne de diğer hiçbir tevhidi din buna karşı çıkmamıştır ve çıkmayacaktır da. Bilakis, bilim ve teknik İslâm ve Kur'an-ı Mecid'in de önemle vurgulamış olduğu şeylerdir. Yok, eğer medeniyet ve yenilikle, bazı profesyonel aydınların dediği gibi “Bütün kötü ve gayri meşru işlere ve fuhuşa, hatta eşcinselliğe.... vb. şeylere serbesti tanınsın” anlamı kastediliyorsa; doğu ve batı çarpılmışları her ne kadar körükörüne bir taklitçilikle onu yaymaya çalışsalar da bütün semavi dinler bilim adamları ve akl-ı selim sahibi insanlar buna karşı çıkacaktır. Sinsice bir rol üstlenen ve İslâm'ı devlet ve siyasetten ayrı bilenlere gelince; bu cahillere Kur'an-ı Kerim ve sünnet-i Resulullah sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem'in hiçbir konuda devlet ve siyaset mevzuunda olduğu kadar hükmü bulunmadığını söylemek gerekir. Bilakis, İslâm'ın ibadetle ilgili hükümlerinin çoğu “ibadî-siyasî”dir ki onlardan gafil düş bunca musibete yol açmıştır zaten. İslâm Peygamberi -s- de dünyanın diğer devletleri gibi bir devlet kurdu, ancak, “sosyal adaleti yayma” saikiyle.... İslâm'ın ilk halifelerinin geniş devlet

yönetimleri vardı ve Ali b. Ebu Tâlib aleyhisselam'ın hükümeti de aynı saikten hareketle daha geniş ve daha kapsamlıydı, tarihin apaçık meselelerindendir bu. Ondan sonra tedricen yönetim sadece isim itibariyle İslâmiydi; İslâm ve Resul-ü Ekrem sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem'in yolunda bir İslâm devleti olduğunu iddia edenler bugün de çoktur.

Ben bu vasiyetnamede işaret ederek geçiyorum, ancak yazarların, sosyolog ve tarihçilerin Müslümanları bu yanlışlıktan kurtarmalarını ummaktayım; enbiya aleyhimusselam'ın yalnızca mâneviyatla ilgilendiği, devlet ve dünyevi iktidarın tardolduğu; enbiya, evliya ve büyüklerin ondan uzak duydukları ve bizim de böyle yapmamız gerektiği yolunda söylenmiş ve söylenegelenler, Müslüman milletlerin mahva sürüklenmesi ve yolun kaniçici emperyalistlere açılmasıyla sonuçlanan üzücü bir yanlışlıktır. Zira tard ve kınanması gereken, sultacılık ve sapık gayeler için olan şeytani hükümetlerle diktatörlük ve zulümdür; onların uzak durduğu dünya ise servet yığma, mal biriktirme, kudret düşkünlüğü ve taağutçuluktur; velhasıl insanı Hak Tealâ'dan gafil eden bir dünyadır. Mustaz'afların lehine; zulmü ve kötülüğü önleme ve sosyal adaleti sağlama gayesiyle - istenen - "Hakk Hükümeti" ise, tahakkuku için Davud oğlu Süleyman,[72] şanı yüce İslâm peygamberi sallallahu aleyhi ve âlih ve değerli vasileri gibilerinin gayret gösterdikleri şeydir ki en büyük farzlardan ve gerçekleştirilmesi en yüce ibadetlerdendir. Nitekim bu - tür- hükümet ve devletlerde bulunan siyaset "gerekli işlerden"dir. Uyanık ve zeki İran milleti İslâmî bir bakış açısıyla bu komploları tesirsiz hale getirmeli ve ahdine sadık yazar ve hatipler milletin yardımına koşarak komplocu şeytanların kökünü kazımalıdırlar.

c - Bu tür komplolarla aynı kumaştan, hatta daha da sinsice olanı ülke çapında, daha çok da küçük yerleşim merkezlerinde yaydırılan "İslâm Cumhuriyeti de halk için birşey yapmadı; taağutun zaalim rejiminden kurtulabilmek için onca şevk ve heyecanla fedakârlıkta bulunan halk, daha beter bir rejimin eline düştü; müstekbirler daha bir müstekbir, mustaz'aflar daha bir mustaz'af oldular; hapishaneler geleceğin ümidi olan gençlerle dolu, işkenceler eski rejimdekinden daha beter

ve daha bir insanlık dışı; İslâm adına hergün birkaçını idam ediyorlar, eyvahlar olsun; şu cumhuriyete “İslâm” adını vermeselerdi keşke! Bu devir Rıza Han[73] ve oğlunun devrinden daha kötü; halk eziyet, zahmet ve çıldırtıcı pahalılık içinde boğuluyor; baştakiler bu rejimi komünist bir rejime doğru götürüyorlar; halkın malına el konuluyor; halkın her konuda hürriyeti elinden alınmış durumda”... ve planlı bir şekilde sürdürölen buna benzer daha birçok söylentidir. Nitekim her birkaç günde bir her köşe bucakta, her mahalle ve sokakta aynı söylentinin dillere düşüyor olması, bunun hesaplanmış bir plan ve komplo olduğunu göstermektedir.

Taksi dolmuşlarda bu belli konu... Otobüslerde de aynı... Birkaç kişilik toplantılarda yine aynı konu konuşulur ve bir konu biraz eskidiğinde bir başkası çıkarır ortaya... Ve maalesef şeytani hilelerden bihaber olan bazı dinadamları, komplocuların bir-iki piyonunun kendileriyle temasa geçmesiyle meselenin -gerçekten- öyle Olduğunu zannediveriyorlar. Meselenin püf noktası da bu tür mevzuları duyup inanıverenlerin dünyadan, dünyadaki inkılapların durumundan, inkılap sonrasının hadiseleri ve bunların doğurduğu kaçınılmaz muazzam müşkülatlardan habersiz kimseler olmasıdır. Nitekim tümü de İslâm'ın lehine olan değişim ve dönüşümlerden de haberleri yoktur bunların; gözü kapalı ve meselenin aslından - habersiz olarak bu gibi konulan duymuş ve kendileri de gaflete kapılarak veya kasten onlara katılmışlardır.

Tavsiyem odur ki dünyanın halihazırdaki vaziyetini incelemeden, İran'ın İslâmî inkılâbıyla diğerk inkılapların mukayesesine girişmeden, milletler ve ölkelerin inkılap yaparken ve inkılaplarından sonra nelerle karşılaştıklarını, ne badireler atlattıklarını inceleyip bunları araştırmadan; Rıza Han ve ondan da beter olan Muhammed Rıza'nın bu “taagützede” millete yüklediğı dertler ve çapulculukları boyunca işleyip bu hükümete miras bıraktıkları evler batırıp ocaklar söndüren bağımlılıklardan; bakanlıklar, devlet daireleri, iktisat, ordu, ayyaşlık merkezleri ve içki satan mağazaların durumuna varıncaya kadar hayatın bütün boyutlarında meydana getirilen kayıtsızlık ve sorumsuzluklar, eğitim ve öğretimin durumu, liseler ve üniversitelerin vaziyeti, sinemalar ve fesad yuvalarının durumu, gençler ve

kadınların hali; dinadamları, dindarlar, ahdine sadık hürriyetperverler, zulme uğramış iffet sahibi hanımlar ve camilerin taağut dönemindeki vaziyetini araştırmadan; idam olunan ve hapse mahkum edilenlerin dosyalarını incelemeden, zindanlar ve yetkililerinin uygulamalarının niteliğine bakmadan; büyük sermayedarlar ve toprak ağalarının malvarlığını, stokçular ve pahacıların durumunu araştırmadan, adliyeler ve inkılap mahkemelerinin vaziyetini inceleyip bunları geçmişteki yargı ve adliyeyle karşılaştırmadan; İslâmî Şûra Meclisi[74] temsilcileri, hükümet üyeleri, valiler ve şu zamanda -inkılaptan sonra - işbaşına gelmiş olan diğer yetkililerin durumunu araştırıp inkılap öncesi durumla kıyasını yapmadan, hükümet ve Yeniden Yapım ve Onarım Cihadı Teşkilatı'nın[75] içecek su ve sağlık ocağına varıncaya kadar her türlü ihtiyaç malzemesinden mahrum bulunan köylerdeki çalışmalarını incelemeden, tahmili saaaş[76] ve onun getirdiği evsiz barksız kalmış milyonlarca insan, şehid aileleri, saaaştan zarar görenler, Afganistanlı ve Iraklı milyonlarca mültecinin[77] meydana getirdiği müşkülü de gözönüne alarak önceki rejimin varlığı boyunca verdiği bütün hizmetlerle bunları kıyaslamadan, Amerika'yla dahili ve harici bağlılarının ekonomik ambargo ve ard arda gelen komplolarını da gözönünde bulundurup bütün bunlara bir de yeterli miktarda, meselelere aşına mübelliğ ve şer'i hakim[78] bulunmayışı ve İslâm muhalifleriyle sapmışlar ve hatta cahil dostlar tarafından oluşturulan kargaşa ve karışıklıkları... vb. daha onlarca meseleyi ekleyecek olursanız... Rica odur ki, meseleleri bilmeden olumsuz tenkitlerde bulunmayınız, sudan bahanelerle yanlışlar yamayıp sövüp saymaya başlamayınız ve yüzlerce yıl zorbalara zulmü ve kitlelerin cehaletinden sonra bugün daha yeni yürümeye başlamış ve dört bir yanı dahili ve harici düşmanlarla sarılmış körpe bir yavrucak durumundaki şu garib İslâm'ın haline acıyınız... Ve sudan bahanelerle yanlışlar yamamaya çalışan sizler, düşünün bir, ezip yoketme yerine ıslah ve yardıma çalışmanız; münafıklar, zalimler, sermayedarlar ve Allah'tan bihaber insafsız stokçuların tarafını tutma yerine mazlumların, zulme uğramışlar ve mahrum bırakılmışların yanında yer almanız; bozguncu gruplar, müfsid teröristler ve dolaylı olarak onlardan yana olma yerine bir de mazlum ulemadan ahdine sadık hizmet ehli

mazlumlara varıncaya kadar terör edilmiş olanlara bir dönüp bakmanız daha iyi olmaz mı?..

Ben bugün bu cumhuriyette büyük İslâm'a bütün boyutlarıyla amel edildiğini ve bazı şahısların cehalet, ukde ve disiplinsizlik yüzünden İslâmî hükümlere aykırı davranmadığını asla söylemiş değilim ve söylemem; ancak diyorum ki yasama, yürütme ve yargı organları onca yıpratıcı zahmetlere katlanarak bu ülkeyi İslâmileştirmeye çalışmakta ve onlarca milyonluk millet de onlara destek ve yardımcı olmaktadır' herşeyi bahane ederek yanlışlar yamamaya çalışan bu köstekleyici azınlık eğer yardıma koşacak olursa bu emeller daha kolay ve daha çabuk tahakkuk bulacak ve maazallah, bunlar kendilerine gelmezlerse milyonluk kitleler uyanmış, meseleleri kavramış ve sahnede olduğundan Allah Tealâ'nın izniyle insani İslâmî arzular gözkamaştırıcı bir şekilde gerçekleşecek, yok yere bahanelerle yanlışlar yamamaya çalışanlar ve yoldan sapmış bulunanlar bu muazzam coşkun sel karşısında mukavemet edemeyeceklerdir. Ben bu çağdaki İran milleti ve milyonluk kitlelerinin; Resulullah sallallahu aleyhi ve âlih dönemindeki Hicaz halkı ve, Allah'ın salavat ve selamı her ikisine olsun, Emir'el Mü'minin ve Hüseyin bin Ali dönemindeki Irak ve Kufe halkından daha iyi olduğunu cür'etle iddia etmekteyim. O Hicaz ki, Resulullah sallallahu aleyhi ve âlih döneminde Müslümanlar bile kendisine itaat etmiyor ve birtakım bahaneler öne sürerek cepheye gitmiyorlardı; Allah Tealâ, Tevbe Suresi'nin[79] birkaç ayetinde onları kınamış ve azap vaadetmiştir. Ve o hazrete o kadar yalan isnad ettiler ki nakledildiğine göre minberden onlara bedduada bulundular. Keza o Irak ve Kufe halkı da Emir'el Mü'minin'e o kadar kötü davrandılar ve itaatsizlik gösterdiler ki hazretin onlardan şikayeti tarih ve nakil kitaplarında meşhurdur; keza bu Irak ve Kufe Müslümanlarının Seyyid'üş şüheda aleyhisselam'a reva gördükleri... Ve olan oldu... Şehadete ellerini bulaştırmayanlar da ya saaaş meydanından kaçtılar, ya da yerlerine oturdular, tâ ki tarihin o cinayeti vuku buldu... Ancak, bugün ordu ve kolluk güçleriyle[80] İnkılap Muhafızları[81] ve Seferberleri[82] gibi silahlı kuvvetlerinden; aşiretler ve gönüllülerle cephedeki ve cephe gerisindeki sivil halk kuvvetlerine varıncaya kadar İran milletin tam bir şevk ve iştiaqla ne

fedakarlıklarda bulunup nice kahramanlıklar yarattığını görmedeyiz. Yine baştanbaşa bütün ülkenin muhterem halkının ne değerli yardımlarda bulunduğunu görüyoruz... Kezâ, şehidlerin geride kalan yakınları, saaaş felaketzedeleri ve ailelerinin kahramanca destanımsı bir çehre ve aşıkane ve güven verici söz ve davranışlarla biz ve sizle karşılaştıklarını görüyoruz ve bütün bunlar onların Allah Tealâ'ya, İslâm'a ve ölümsüz hayata olan dopdolu iman, ilgi ve aşklarındandır. Oysa ki ne Resul-ü Ekrem sallallahu aleyhi ve âlihi vesellem'in mübarek huzurlarındadırlar, ne de Mâsum İmam salavat-ı aleyhim'nin huzurunda... Ve saikleri de gayba iman ve güvendir ve bu, muhtelif sahalârda başarı ve zaferin sırrıdır; İslâm böyle evlatlar yetiştirmiş Olduğu için övünmelidir ve biz de böylesi bir çağda ve böylesi bir milletin huzurunda olduğumuz için övünmeliyiz.

Burada, muhtelif sâiklerle İslâm Cumhuriyeti'ne muhalefet edenler ve menfaat düşkünü fırsatçı münafıklarla sapmışların kendilerinden faydalanmakta Olduğu gençlere, kız olsun, erkek olsun, vasiyet ediyorum:

Tarafgirlikte bulunmadan ve hür bir düşünceyle hüküm verin ve İslâm Cumhuriyeti'nin devrilmesini isteyenlerin propagandalarını, yaptıklarının niteliği ve mahrum kitlelere karşı nasıl davrandıklarını, onları desteklemiş ve desteklemekte olan gruplar ve devletleri, içeride onlara katılmış ve onları desteklemekte olan dahili grup ve şahısları, kendi aralarında ve sempatizanlarının yanındaki ahlâk ve davranışlarını ve muhtelif hadiseler karşısında nasıl tavır değiştirdiklerini dikkatle ve nefsanî eğilimlerinize kapılmadan inceleyiniz ve bu İslâmî Cumhuriyet'te münafıklar ve sapmışların eliyle şehid edilenlerin hal ve durumlarını araştırınız, bunlarla düşmanları arasında bir değerlendirme yapınız; bu şehidlerin -konuşma-kasetleri bir ölçüde mevcuttur, muhaliflerin kasetleri de sizin elinizde vardır belki; bakın bakalım hangi grup, toplumun mazlum ve mahrumlarından yanadır...

Kardeşler! Bu satırları benim ölümümden önce okumayacaksınız. Ben öldükten sonra okumanız mümkün; o zaman da ben sizin aranızda olmayacağım ki

kendi menfaatime ve makam ve kudret elde edebilmek gayesiyle ilginizi kazanabilmek için genç kalplerinizle oynamak isteyeyim... Sizler, liyâkat sahibi gençler olduğunuzdan her iki cihanın da saadetini kazanabilmeniz için gençliğinizi Allah Tealâ'nın yolunda; aziz İslâm ve İslâm cumhuriyeti uğruna harcamanızı isterim. Ve Gâfur Allah Tealâ'dan sizleri insaniyetin doğru yoluna hidayet etmesini; ben ve sizin geçmişimizi geniş rahmetiyle affetmesini niyaz ederim. Sizler de kendinizle başbaşa kaldığınız anlarda Allah Teâlâ'dan bunu isteyin, zira “Rahman” ve “Hâdî”dir O...

Bir vasiyet de, değerli İran milletiyle faasid iktidarlara müptelâ ve büyük güçlerin esareti altında bulunan diğer milletlere ediyorum. Evvelâ aziz İran milletine tavsiye ediyorum ki muazzam cihadınız[83] ve yiğit delikanlılarınızın kanlarıyla kazanmış olduğunuz nimetin kadrini en aziz meseleler gibi biliniz; onu koruyunuz ve kollayınız, muazzam bir ilâhî nimet ve büyük bir rabbani emanet olan onun yolunda çaba sarfediniz ve bu Sırât-ı Mustakıym'de karşılaşılacak müşkülatlardan ürkmeyiniz, zira Allah'a yardım ederseniz O da size yardım eder ve adımlarınıza sebat verir.” Keza İslâm Cumhuriyeti devletinin müşkülatlarını can-ı gönülden paylaşıp bunların giderilmesine çalışan hükümet ve meclisi kendinizden bilerek kıymetli bir aziziniz gibi koruyun onu. Keza meclise, hükumete ve yetkili makamlara tavsiyem şudur: Bu milletin kadrini bilin ve onlara hizmette, özellikle gözümüzün nuru ve cümlemizin velinimet olan, fedakârlıkları ve emekleriyle İslâm Cumhuriyeti'nin kurulduğu ve bu cumhuriyetin devamlılığını da onların hizmetlerine borçlu olduğumuz mustaz'aflar, mahrumlar ve zulme uğramışlara hizmette kusur etmeyin; kendinizi halktan, onları da kendinizden bilin; kültürsüz çapulcular ve beyinsiz zorbalar olan ve halâ da öyle bulunan taağuti devletleri daima kınayın; ancak, bir İslâm devleti'ne yakışır davranışlarla tabii...

Müslüman milletlere gelince; İslâm Cumhuriyeti Devleti ve mücahid İran milletini örnek almanızı ve milletlerin isteklerine-ki İran milletinin isteğidir bu-boyun eğmedikleri takdirde zalim devletlerinize olanca gücünüzle haddini bildirmenizi tavsiye ederim; zira Müslümanların bedbahtlığının sebebi doğuya ve batıya

bağımlı devletlerdir, İslâm ve İslâm Cumhuriyeti muhaliflerinin propaganda borazanlarına kulak asmanızı kesinlikle tavsiye ederim, zira hepsi de süper güçlerin menfaatlerinin temini için İslâmî sahne dışı bırakma gayretindedirler.

ç- Sömürücü ve sömürgeci büyük güçlerin uzun yıllardır uygulanmakta olan ve İran'da Rıza Han zamanında doruğuna ulaşmış Muhammed Rıza döneminde türlü yöntemlerle izlenen şeytânî plânlarından biri de “din adamlarını inzivaya itme”dir ki, Rıza Han döneminde baskı, sindirme, din adamlarına kıyafet yasağı koyma, hapis, sürgün, hürmetsizlik, idam ve benzeri usullerle ve Muhammed Rıza zamanında daha başka plan ve metotlarla uygulama sahasına konuldu; bunlardan biri de üniversitelerle din adamları arasında düşmanlık yaratmaktır. Bu sahada çok geniş propagandalar yapıldı ve maalesef her iki kesimin de süper güçlerin şeytânî komplosundan habersiz olmaları sebebiyle, kayda değer neticeler alındı. Bir yandan ilkokullardan üniversitelere varıncaya kadar -bütün okullarda- öğretmen, hoca, öğretim üyesi, dekan ve rektörlerin batı veya doğu çarpılmışlarıyla İslâm'dan sapmış olanlar ve -ya- diğer dinlere mensup kimseler arasından seçilip işbaşına getirilmesine, ahdine sadık mü'minlerin azınlıkta bırakılmasına ve böylece gelecekteki iktidarı yüklenecek olan etkin kesimi çocukluktan yetişkinlik çağı ve gençlik dönemine kadar kesinlikle bütün dinlerden, özellikle İslâm'dan ve dinlere bağlı olanlardan, bilhassa da Müslüman tebliğci ve din adamlarından nefret edecek bir şekilde yetiştirmeye çalıştılar, bunları o dönemlerde İngiliz uşağı ve daha sonraları da sermayedarlar, toprak ağaları ve irtica yanlısı, ilerici ve medeniyete karşı kimseler olarak tanıtıyorlardı. Diğer yandan din adamları, tebliğciler ve dindar kimseleri kötü propagandalarla üniversiteler ve üniversitelilerden korkutarak herkesi dinsizlik, kayıtsızlık, İslâm ve diğer dinlerin mazharlarına karşı olmakla itham ediyorlardı. Neticede devlet adamlarının dinlere, İslâm'a, Müslüman dinadamları ve dindar kimselere karşı olması ve böylece din ve dinadamlarını seven halk kitlelerinin iktidar, devlet ve ona ait herşeye muhalif kılınması ve devlet, millet, üniversiteli ve din adamları arasında meydana getirilecek bu köklü ihtilalle, yolun, ülkenin herşeyi onların hakimiyetine geçecek ve milletin varı yoğun

onların cebine akacak şekilde çapulculara açık bırakılması isteniyordu; nitekim bu mazlum milletin başına neler geldi ve giderek daha da neler gelecekti, gördünüz... Din adamı ve üniversiteliden esnaf, işçi, çiftçi ve diğer kesimlere varıncaya kadar bütün milletin mücahedeleri ve Allah Tealâ'nın izniyle esaret zincirlerinin parçalanıp süper güçlerin kudret setlerinin yıkıldığı, onlardan ve bağlılarından ülkenin kurtarılmış olduğu şu sırada tavsiyem odur ki bugünün ve geleceğin nesli gaflete kapılmasın, üniversiteliler ve iffet sahibi aziz gençlerimiz dinadamları ve İslâmî bilimleri tahsil eden din talebeleriyle dostluk ve fikir beraberliği bağlarını alabildiğine güçlendirip sağlamlaştırsınlar, gaddar düşmanın plan ve komplolarından gafil olmasınlar, sözleri ve davranışlarıyla onların arasına nifak tohumları saçmaya çalışan kimse veya kimseleri görür görmez onu irşâd edip aydınlatsınlar, öğütte bulunsunlar; bunun etkisi olmazsa ondan yüz çevirsinler, onu yalnızlığa itsinler ve komplonun kök salmasına meydan vermesinler, zira suyu kaynağındayken kesmek daha kolaydır; özellikle üniversite öğretim görevlilerinden biri sapma ve sapkınlığa yol açmak isterse onu aydınlatıp irşâd etsinler, eğer olmazsa kendilerinden ve sınıflarından uzaklaştırsınlar. Bu tavsiye daha çok, dinadamları ve dini bilimler tahsil etmekte olan öğrencilere yöneliktir; üniversitelerdeki komplolar ise özel bir derinlik taşırlar, toplumun mütefekkir beyni olan her iki muhterem kesim de komplolara dikkat etmelidir.

d - Dünya ülkeleri ve aziz ülkemizde maalesef büyük tesirler bırakmış olan ve izleri bugün bile büyük ölçüde mevcut bulunan plânlardan biri de, sömürüye uğramış ülkeleri kendi özlerine yabancılaştırarak onları batı veya doğu çarpılmışı haline getirmektir. Öyle ki, kendilerini, kendi güç ve kültürlerini hiç yerine koydular; batı ve doğu'yu, iki güçlü kutbu üstün ırk ve onların kültürünü daha yüce ve bu iki gücü cihanın kiblegâhı bildiler ve - bu- iki kutuptan birine bağımlı olmayı vazgeçilmez farzlardan biniymiş gibi tanıttılar. Bu üzücü meselenin hikayesi uzun; onlardan yediğimiz ve şimdi de yemekte olduğumuz darbeler de öldürücü ve ezicidir... Daha da üzücü olanı, sulta altındaki zulüm görmüş milletleri her hususta geri kalmış bir halde tuttular ve onları tüketici ülkeler haline getirdiler; bizleri kendi terakki ve şeytânî

kudretlerinden o kadar korkuttular ki kendiliğimizden birşeyler yapacak ve bir buluşta bulunacak cür'etimiz bile yok; herşeyimizi onlara teslim etmişiz, kendi kaderimiz ve ülkemizin kaderini onların eline bırakmış; gözler kapalı, kulaklar tıkalı vaziyette emre hazır olmuşuz... Bu kofluk ve suni beyinsizlik hiçbir işte kendi bilgi ve fikrimize güvenmememize, doğu ve batı'yı körükörüne taklide kapılmamıza sebep oldu. Sahib olduğumuz kültür, edebiyat, sanat ve teknik de doğu ve batı çarpılmışı kültürsüz yazar ve hatipler tarafından eleştiri ve alay kasırgasına tutuldu, yerli fikir ve gücümüz ezilerek ümitsizliğe düşürüldü ve düşürülmekte... Batı gelenek ve görenekleriniyse ne kadar rezil ve kepaze de olsa söz, yazı ve davranışlarıyla yayarak süslü övgülerle milletlere yutturdular ve yutturmaktalar da... Mesela bir kitap, bir yazı veya bir konuşmada birkaç batı kavramı bulunacak olsa, muhtevasına bakmaksızın hayranca bir hayretle kabul eder ve onu söyleyen veya yazanı bilimadamı ve aydın kişi sayarlar. Beşikten mezara kadar, neye bakarsanız bakın, eğer bir batı veya doğu kavramıyla isimlendirilmişse ilgi görüp beğeniyle karşılanmakta, medeniyet ve ilericiliğin bir belirtisi sayılmaktadır; ancak, eğer yerli öz kelimeler kullanılmışsa dışlanacak, köhne ve artakalmış telâkki edilecektir... Çocuklarımız eğer bir batı ismi taşıyorlarsa övünçlü, yerli bir isim taşıyorlarsa mahcup ve gerikalmış oluvermektedirler... Caddeler, sokaklar, mağazalar, şirketler, eczahaneler, kütüphaneler, kumaşlar ve her ne kadar içeride üretilmiş olsa dahi bütün mallar, halk tarafından beğeni ve kabul görebilmek için yabancı isim taşımalıdır... Oturup kalkmalarda, bütün görüşme ve muaşeretlerde ve hayatın her boyutunda tepeden tırnağa Avrupalı olmak bir iftihar vesilesi, yüzakı, medeniyet ve ilerleme; buna karşılık kendi yerli örf ve geleneklerimizse eski kafalılık ve geri kalmışlıktır... Önemsiz ve yurtiçinde tedavisi mümkün de olsa her hastalık ve rahatsızlık için yurtdışına gitmeli ve kendi doktor ve tıp uzmanlarımızı kınayıp ümitsizliğe düşürmelidir!...

İngiltere, Fransa, Amerika ve Moskova'ya gitmek pek değerli bir iftihar; Hacc ve diğer mübarek mekanlara gitmekse eskikafalılık ve gerikalmışlıktır!...

Din ve mâneviyatla ilgili şeylere kayıtsız davranmak aydınfikirlik ve medeniyet belirtisi, buna karşılık, bu gibi meselelere sadakat göstermekse eskikafalılık ve gerikalmışlıktır... “Bizim herşeyimiz” demiyorum. Bilindiği üzere yakın tarih boyunca özellikle de son yüzyıllarda bizi her türlü ilerlemeden mahrum bıraktılar; Pehlevi hanedanı başta olmak üzere hain devlet adamları ve kendi gayretlerimizin ürünü herşeye karşı olan propaganda merkezleri, keza kendini küçük görme veya aşağılık duygusuna kapılmalar bizi ilerleme yolunda yapılabilecek bütün faaliyetlerden alıkoydu. Türlü malların ithali; bayanları ve erkekleri, özellikle de genç kesimi makyaj, süs ve konfor malzemeleri gibi ithal malları ve çocukça oyunlarla oyalama, aileleri yarışa sokma ve alabildiğine tüketicileştirme -ki bunun da pek acı hikayeleri vardır- ve faal üyeler olan gençleri fuhuş ve ayyaşlık merkezleriyle oyalayıp mahvına sebep olma... ve inceden inceye hesaplanmış bu gibi onlarca felaket, ülkeleri hep geri kalmış bir halde tutmak içindir. Bu tuzakların çoğundan gözalıcı bir ölçüde kurtulunmuş olduğu, halihazırdaki mahrum gençliğin faaliyete geçip kendiliğinden birşeyler yapmaya koyulduğu; İranlı uzmanların yapamayacağı ve faaliyete geçiremeyeceği zannedilen ve faaliyete geçirilebilmesi için hepimizin doğu veya batı uzmanlarına el açmış olduğumuz çoğu fabrikalar, uçak... vb gibi gelişmiş araçların gerekli yedek parçalarını iktisâdi ambargo ve tahmili saaaş neticesinde kendi gençlerimizin daha da ucuza malederek yapabildiğini, fabrika vb.lerini faaliyete geçirebildiğini, ihtiyacı giderdiğini ve “eğer istersek yapabileceğimizi” ispat ettiklerini bizzat gördüğümüz şu sırada aziz millete dostça ve hizmetkârane bir vasiyette bulunuyorum:

Zeki, uyanık ve dikkatli olmalısınız, doğu ve batıya bağımlı siyasetçiler şeytani vesveseleriyle sizleri bu beynelmilel çapulculara doğru itmesinler; azimli bir irade, faaliyet ve yılmak bilmez bir çalışmayla işe koyularak bağımlılıkların giderilmesi yolunda kıyam edin ve bilin ki Arya ve Arap ırklarının Avrupa, Amerika ve Sovyet ırklarından eksik kalır yanı yoktur; onlar da kendi öz benliğini bulacak, ümitsizliği kendisinden uzaklaştıracak ve kendisinden gayrısına bel bağlamayacak olursa, uzun vadede herşeyi yapabilecek, her işin üstesinden gelebilecektir ve Allah Tealâ'ya

tevekkül, kendine güven, başkalarına bağımlılığa son verme ve şerefli bir hayata kavuşup ecnebilerin egemenliğinden kurtulma yolunda zorluklara dayanmanız şartıyla bu gibi insanların ulaşabildiği şeylere siz de ulaşacaksınız. İster bugünün, ister geleceğin nesillerinde olsun; hükümetler ve yetkililere düşen, kendi uzmanlarının kadrini bilmek, maddî mânevî yardımlarla onları işe teşvik etmek, ocaklar söndüren ve tüketime yol açan malların ithalini önlemek ve mevcut imkanlarla yetinip herşeyi kendi yapmaktır. Gençlerden, kız ve erkeklerden zahmet ve sıkıntıya katlanma pahasına da olsa istiklal, hürriyet ve insani değerleri konfor ve süslere, zevk ve eğlencelere, kayıtsızlıklara, batı ve vatansız satılmışlar tarafından kendilerine sunulan fuhuş merkezlerinde bulunmaya feda etmemelerini isterim. Nitekim tecrübenin de göstermiş olduğu gibi onlar sizin mahvınızdan, ülkenizin kaderinden habersiz olmanızdan, servetlerinizi talan etmekten, sizi sömürü zincirine vurup bağımlılık zilletine düşürmekten, ülkeniz ve milletinizi tüketici haline getirmekten başka birşey düşünmemekte, bu ve benzeri vesilelerle sizleri geri kalmış ve onların deyişiyle “yarı vahşi” bir halde bırakmak istemektedirler.

e- Onların büyük komplolarından biri de, daha önce değindiğim ve defalarca hatırlattığım üzere eğitim ve öğretim merkezlerini, özellikle de ülkelerin kaderinin orada yetişecek elemanlara bağlı olduğu üniversiteleri ele geçirmektir. İslâm ulemâsı ve İslâmî bilim medreselerine karşı uyguladıkları yöntem, üniversite ve liselerde uyguladıkları yöntemden farklıdır. Planları, yolları üzerine dikilen dinadamlarını ya Rıza Han’ın döneminde uygulanan ve tersi sonuç verip geri tepen sindirme, kaba kuvvete başvurma ve karalayıp iftira yakma; ya da aydın denilen tahsilli kesimi ayırmak için uygulanan şeytanca planlar, propaganda ve iftiralar gibi yine Rıza Han zamanında baskı ve sindirme düzeyinde uygulanan ve Muhammad Rıza döneminde kaba kuvvete başvurmaksızın, ancak bu defa sinsice sürdürülen yöntemlerle ortadan kaldırmak ve inzivaya zorlamaktır. Üniversiteye gelince, burada uygulanan plan gençleri yerli kültür, örf ve öz değerlerinden saptırmak, onları doğu veya batıya itmek ve devlet adamlarını bunların arasından seçerek onları ülkelerin kaderine hükmettirmek ve böylece onların eliyle her istediklerini

yapabilmektir. Bunlar ülkeyi talan ettirip bâtilılaşılmaya sürüklesin ve halkın gözünden düşürülmüş, inzivaya itilmiş ulemâ da bu yenik haliyle onları engellemeye muktedir olmasın... Sulta altındaki ülkeleri sürekli geri kalmış bir halde tutmak ve talan etmek için en iyi yoldur bu... Zira hiçbir zahmet ve masraf olmaksızın ve milli görüşe dayalı -nasyonalist- toplumlarda ses seda çıkarmaksızın ne var ne yoksa hepsi süper güçlerin cebine akıvermektedir... Binaenaleyh üniversite ve yüksekokulların ıslah ve temizlenmesine gidildiği şu sırada hepimiz yetkililere yardımcı olmalı, üniversitelerin saptırılmasını ebediyen engellemeli ve nerede bir sapma görülecek olursa hemen harekete geçip onun giderilmesine çalışmalıyız. Bu hayati iş ilk merhalede bizzat üniversite ve yüksekokul öğrencilerinin güçlü elleriyle yapılmalıdır. Üniversitenin saptmadan kurtuluşu, memleket ve milletin kurtuluşudur. İlk planda bütün yetişme çağındakilere ve gençlere, ikinci planda anneler, babalar ve onların dostlarına ve sonra da devlet adamları ve memleketin hayrını düşünen aydınlara vasiyetim, ülkenizi felaketten koruyacak olan bu önemli hususta can-u gönülden çaba harcayarak üniversiteleri gelecek nesle teslim etmenizdir... Gelecek bütün nesillere de tavsiyem odur ki kendiniz, aziz ülkeniz ve “insan yetiştirici” İslâm'ın kurtuluşu için üniversiteleri sapma ve doğu ve -ya- batı çarpılmışlığına uğramaktan koruyup gözetiniz ve bu insani İslâmî hareketinizle büyük güçlere ülkeden el çekterek onları ümitsizliğe düşürünüz. Rabb'iniz yardımcınız ve koruyucunuz olsun.

f- Önemli işlerden biri de İslâmî Şûra Meclisi milletvekillerinin ahdine sadık kimseler olmasıdır. İslâm ve İran ülkesinin meşrutiyet[84] sonrasında cinayetskâr Pehlevi rejimi çağına kadar ve her dönemden daha beter ve tehlikelisi de şu tahmili bozuk rejim -şah- döneminde, salih olmayan ve sapmış Şûra Meclisi'nden ne fevkalâde üzücü darbeler yediğini, memleket ve milletin bu uşak tıynetli ve değersiz kaatillerin elinden nice ağır zararlar ve felaketlere uğradığını gördük, Bu elli yılda mazlum bir azınlık karşısındaki sapmış sahte bir çoğunluk; İngiltere, Rusya ve son zamanlarda da Amerika'nın, istediği her şeyi, Allah'tan habersiz bu sapıklar eliyle yapmalarına ve memleketi mahv ve yokoluşa sürüklemelerine sebep oldu. Rıza Han'dan önce batı

çarpılmışlarıyla bir avuç ağa ve toprak ağası; Pehlevi rejimi döneminde de o kandökücü rejimle tasmalı uşak ve yordakçılarının tasallutu neticesinde meşrutiyet sonrasında itibaren anayasanın önemli maddelerine takriben hiçbir zaman uyulmadı. Allah Tealâ'nın inayeti ve şanı yüce milletin himmetiyle ülkenin kaderi şimdi halkın eline geçti; milletvekilleri bizzat halktandırlar, vilayetlerin toprakağaları ve hükümetin dahli olmaksızın bizzat halkın reyile İslâmî Şûrâ Meclisi'ne seçilmişlerdir ve umulur ki onların İslâm'a ve memleket maslahatına bağlılıklarıyla her türlü sapma önlenmiş olur.

Bugün ve gelecekte millete vasiyetim odur ki azimli iradeleriyle İslâm ahkâmı ve memleket maslahatına karşı taşıdıkları sadakatle her seçim devresinde, genellikle toplumun orta kesimi ve mahrumlarından olan, İslâm ve İslâm Cumhuriyeti'ne sadık, Sırât-ı Mustakıym'den doğu veya batı'ya sapmayan, sapık okullara eğilimli olmayan, tahsil görmüş, İslâmî siyasetler ve günün meselelerine vakıf milletvekillerini meclise göndersinler; keza muhterem ulemâ camiası ve bilhassa değerli taklid merciilerine[85] toplumun, özellikle cumhurbaşkanı ve milletvekili seçimleri gibi meselelerine uzak durmamalarını ve kayıtsız kalmamalarını vasiyet ediyorum. Doğru ve batı yandaşı politikacıların ellerinin, nice zahmet ve eziyetlere katlanarak meşrutiyetin temelini atan ulemayı sahne dışı bıraktığını, ulemanın da politika oyuncularının oyununa gelerek memleket ve Müslümanların meselelerine müdahalede bulunmanın kendi şanlarına yakışmayacağı zannına kapılıp sahneyi batıçarpılmışlarının eline bıraktığını ve böylece meşrutiyet, anayasa, memleket ve İslâm'ın başına, telafisi uzunca bir zamanı gerektiren işler açtığını hepiniz gördünüz ve gelecek nesil de duyacak...

Allah Tealâ'ya hamdolsun; engellerin giderildiği ve halkın her kesiminin dahli için hür bir ortamın meydana gelmiş olduğu şu sırada herhangi bir mazeret kalmamış olup Müslümanların işlerinde ihmalkarlık göstermek büyük ve bağışlanmaz günahlardandır. Herkes gücü ve etki imkanı çerçevesinde İslâm ve vatana hizmette bulunmalı ve sömürücü iki kutbun bağımlıları, batı ve doğu çarpılmışları ve büyük İslâm öğretisinden sapmış

olanların nüfuzunu ciddiyetle önlemeli ve İslâm ve İslâm ülkelerinin beynelmilel çapulculardan başkası olmayan muhaliflerinin tedricen ve zarif oyunlarla bizim ülkemiz ve diğer İslâm ülkelerine sızarak memleketleri, bizzat o milletlerden olanlar vasıtasıyla sömürü tuzağına düşürdüklerini bilmelidirler. Dikkatle tetikte olmalı, bir sızma hareketine daha ilk adımındayken mukabelede bulunmalı ve onlara fırsat vermemelisiniz. Rabb'iniz yardımcı ve koruyucunuz olsun.

İslâmî Şûra Meclisi temsilcilerinden bu çağ ve gelecek çağlarda istediğim odur ki, Allah göstermesin, sapmış bazı unsurların desise ve siyasi oyunlarla kendilerini milletvekili olarak halka yüklemeleri halinde meclistekiler onların itibarnamelerini geri çevirsin ve bağımlı bir tek anarşist unsurun dahi meclise girmesine fırsat tanımasınlar. Keza resmi dini azınlıklara da[86] Pehlevi rejimi dönemlerinden ibret almalarını, milletvekillerini kendi dinleri ve İslâm Cumhuriyeti'ne sadık olan, dünyayı sömüren güçlere bağımlı olmayan; ilhadi, karma ve sapık okullara eğilim göstermeyen kimseler arasından seçmelerini vasiyet ederim. Bütün milletvekillerinden meclis arkadaşlarına tam bir iyiniyet ve kardeşlikle davranmalarını, ve kanunların, Allah korusun, İslâm'dan sapmaması yolunda çaba harcamalarını isterim; İslâma ve semavi bükümlere hep birlikte sadık kalın, umulur ki dünya ve ahiret saadetine nail olursunuz. Muhterem “Anayasayı Koruma ve Kollama şûrâsı”ndan[87] isteğim ve kendilerine tavsiyem, ister şimdiki ve ister gelecek nesillerde olsun, İslâmî ve milli vazifelerini tam bir dikkat ve kudretle ifa etmeleri, hiçbir gücün etkisinde kalmamaları, mutahhar şeriat[88] ve anayasaya[89] aykırı düşen kanunları hiçbir müsamahada bulunmaksızın engellemeleri ve memleketin; kimi zaman sânevî hükümler, kimi zaman da Velayet-i Fakih[90] yoluyla icra olunması gereken zaruretlerini gözönünde bulundurmalarıdır.

Ayrıca yüce millete vasiyetim ister cumhurbaşkanlığı seçimleri, ister İslâmî Şûra Meclisi üyeleri ve ister rehber veya Rehberlik Şûrâsı'nı[91] tayin edecek "Uzmanlar"ın[92] seçimleri olsun, bütün seçimlerde sahnede bulunmaları ve muteber esaslara uygun kimseleri seçmeleridir. Mesela Rehberlik Şûrâsı veya rehberi tayin edecek Uzmanlar'ı seçerken dikkat

göstermeli ve ihmalkârlıkta bulunup Uzmanlar'ı şer'i usul ve kanuni ölçülere uygun olarak seçmemeleri halinde İslâm ve memlekete telâfisi imkansız zararlar geleceğini ve bu durumda herkesin Allah Tealâ indinde mesul olacağını bilmelidirler. Binâenaleyh taklid merciileri ve büyük alimlerden esnaf, çiftçi, işçi memur ve diğerlerine varıncaya kadar milletin her kesimi ister şimdiki, ister gelecek nesillerde olsun, İslâm ve memleketin kaderine müdahale etmemeleri halinde mes'uldürler. Nitekim bazı anlarda ihmalkârlık gösterip sahnede bulunmamanın büyük günahların[93] başında gelmesi pakalâ mümkündür.

O halde vak'a vuku bulmadan, iş işten geçmeden bir çare bulmak gerekir, aksi takdirde iş herkesin kontrolünden çıkacaktır; meşrutiyetten sonra yaşadığınız ve yaşadığımız gerçektir bu. Binaenaleyh milletin, memleketin dört bir yanında, uhdesine bırakılan işleri İslâmî usuller ve anayasaya uygun tarzda yerine getirmesinden ve cumhurbaşkanı ve milletvekili tayininde ahdine sadık tahsilli kesim ve işlerin akışından haberdar olan ve sömürücü ve sömürgeci güçlü ülkelere bağımlı bulunmayan, İslâm ve İslâm Cumhuriyeti'ne bağlılığı ve takvasıyla[94] tanınmış aydın kimselerle meşverette bulunmasından, İslâm Cumhuriyeti'ne sadık takva sahibi ulemâ ve dinadamlarına da danışarak cumhurbaşkanı ve meclis üyelerinin, aç ve yalınayak yoksulların mahrumiyet ve ızdıraplarının acısını anlaması mümkün olmayan, Izzetler ve şehvetler içinde boğulmuş müreffeh sosyetelerle toprak ağaları ve sermayedarlardan değil; toplumun mustaz'af ve mahrumlarının mazlumiyet ve mahrumiyetini tadmış ve onların refaha ulaşmasını düşünen kesimden olmasına dikkat göstermesinden daha büyük ve daha üstün bir çare yoktur.

Keza cumhurbaşkanı ve meclis üyelerinin liyakat sahibi ve İslâm'a sadık, memleket ve millete yüreği yanan kimseler olması durumunda pek çok müşkülün vuku bulmayacağını ve eğer bazı müşküller olacak olursa bunların da giderileceğini bilmemiz gerekir. Rehber veya Rehberlik Şûrâsı'nın tayini için Uzmanlar'ın seçiminde de aynı mana; hususi bir özellikle gözönünde bulundurulmalıdır; zira milletin seçimiyle tayin edilen "Uzmanlar" tam bir dikkatle veya her çağın büyük

merciileri olan müçtehidlere, memleketin dört bir yanındaki büyük alimlere, sadık bilimadamları ve dindar kimselere danışılarak “Uzmanlar Meclisi” ne gönderilecek olursa müşkülat ve meselelerin pek çoğu - Rehber veya Rehberlik Şûrası için en lâıyk ve en sadık şahsiyetlerin tayin edilmiş olması cihetiyle- başgöstermeyecek veya en iyi şekilde giderilecektir. Keza anayasanın 109[95] ve 110[96] maddelerine binaen Uzmanların tayininde milletin; Rehber veya Rehberlik Şûrası’nın tayininde de uzmanların ne denli ağır bir vazife taşıdığı gözönünde bulundurulacak olursa, seçimde gösterilecek en küçük ihmalkârlığın İslâm'a, memlekete ve İslâm Cumhuriyeti'ne nice zararlar getireceği ve bunun son derece ehemmiyet taşıyan ihtimalinin dahi onlara ilâhî mükellefiyet yüklediği anlaşılacaktır.

Süper güçlerle onların içeride ve dışarıdaki bağımlılarının İslâm Cumhuriyeti'ne ve gerçekte İslâm Cumhuriyeti adı altında bizatihi İslâm'a saldırı çağı olan bu çağ ve gelecek çağlarda Rehber ve Rehberlik Şûrası'na vasiyetim, kendilerini İslâm'a, İslâm Cumhuriyeti'ne, mahrumlar ve mustaz'aflara hizmete adamları ve rehberliğin, özü itibariyle kendileri için yüce bir makam ve matah birşey olduğu zannına kapılmamalarıdır; bilâkis, bu mevzuda meydana gelecek bir kaymanın, Allah göstermesin, nefsanî isteklerden kaynaklanması halinde bu dünyada ebedi utanç ve öbür dünyada Kahhar Allah'ın gazab ateşini beraberinde getireceği ağır ve tehlikeli bir vazifedir. Mennan Hadi Allah Tealâ'ya bütün gönlümle yalvarıyor, bizi ve sizleri bu tehlikeli imtihandan yüzakıyla kendi huzuruna kabul buyurarak kurtarmasını niyaz ediyorum. Bu tehlike şimdi ve geleceğin cumhurbaşkanları, hükümetleri ve yetkilileri için de, yüklenmiş oldukları görev derecesine göre daha hafif ölçülerde sözkonusudur. Binaenaleyh Allah Tealâ'yı daima hazır ve nazır, kendilerini de hep O'nun huzurunda bilmelidirler. Allah Tealâ yardımcıları olsun.

g- Önemli işlerden biri de halkın canı, malı ve namusuyla ilgilenen yargı meselesidir. Rehber ve Rehberlik Şûrası'na vasiyetim, resmen uhdelerinde bulunan “en yüksek yargı yetkilisini tayin” işinde şer'i, İslâmî ve siyâsî sahalârdaki sözsahibi olan, iyi bir geçmişe

sahib, tecrübeli ve ahdine sadık kimseler atamaya çalışmalarıdır. Yüksek Yargı Şûrâsı'ndan[97] isteğim, eski rejim döneminde üzücü ve esef verici bir hale getirilmiş bulunan yargı işine ciddi bir şekilde çeki - düzen vermeleri ve halkın canı ve malıyla oynayan ve İslâm adaleti diye birşey tanımayan kimseleri bu fevkalâde önemli makama yaklaştırmamaları, ciddiyetle ve yılmak bilmez bir gayretle adliyeyi[98] tedricen değiştirmeleri ve İslâmî usullere uygun şartlar taşımayan hakimler yerine inşaallah ilmiye medreselerinde, bilhassa mübarek Kum İlmiye medresesi'nde ciddiyetle öğrenim görüp eğitilerek önerilen gerekli şartlara haiz hakimleri atamalarıdır; böylece İslâmî yargı, ülkenin dört bir yanında hakim olur inşaallah. Çağımızın ve gelecek çağların hakimlerine vasiyetim; adaletle hükmetmenin önemi, yargıdaki büyük tehlike ve haktan gayri bir hükümde bulunma hususunda, Allah'ın salavâtı onlara olsun, Mâsumlar'dan gelen hadisleri gözönünde bulundurarak bu önemli işi üstlenmeleri, bu makamın ehil olmayan kimselere bırakılmasını önlemeleri, ehil olan kimselerin bu vazifeyi üstlenmekten kaçınmamaları, ehil olmayan kimselere meydan vermemeleri ve bu makamın tehlikesi kadar mükafaat, fazilet ve sevabının da büyük olduğunu bilmeleridir; keza yargı işini üstlenmenin ehil kimselere farz-ı kifaye[99] olduğunu da bilirler.

ğ- Mukaddes ilmiye medreselerine vasiyetim şudur: Defalarca arzetmiş olduğum gibi İslâm ve İslâm Cumhuriyeti düşmanlarının İslâmî yoketmeye ahdettiği ve bu şeytânî emellerine erişebilmek için mümkün her yola başvurdukları bu zamanda onların uğursuz emelleri için ehemmiyet taşıyan ve İslâm'la İslâmî medreseler için tehlikeli olan yollardan biri de, ilmiye medreselerine, sapmış ve fasid kimseleri sızdırmaktır ki bunun kısa vadede doğuracağı büyük tehlike uygunsuz davranışlar ve sapık ahlâk ve yöntemlerle ilmiye medreselerinin adını kötüye çıkarmak; uzun vadede doğuracağı çok büyük tehlike ise İslâmî bilimlere vakıf bir veya birkaç sahtekârın üst mevkilere ulaşip kendilerini temiz yürekli halk kitleleri arasında göstermek ve kendisini onlara sevdirmek suretiyle münasip bir fırsatta aziz İslâm'a, İslâmî bilimler medreseleri ve memlekete öldürücü darbeler indirmesidir. Keza çapulcu büyük güçlerin, toplumların

içine, milliyetçisinden suni aydınına ve fırsatını bulduğunda herkesten daha tehlikeli ve zarar verici olan dinadamı kılıklı kimselere varıncaya kadar muhtelif elemanlar yerleştirdiğini ve bunların kimi zaman otuz kırk yıl boyunca kendilerine dindar insanlar süsü vererek İslâmî bir şekilde veya paniranizm[100] ve vatanperverlik ve daha başka hilelerle milletler arasında sabır ve tahammülle yaşadığını ve zamanı geldiğinde görevlerini yerine getirdiklerini bilmekteyiz. Aziz milletimiz bu kısa süre zarfında, inkılâbın zafere ermesinden sonra Halkın Mücahidleri[101] Halkın Fedaileri,[102] Tudehçiler[103] ve daha başka isimler altında bunun örneklerini gördü; herkes uyanık davranmalı ve bu tür komploları etkisiz hale getirmelidir. Hepsinden daha önemlisi de ilmiye medreseleridir[104] ki bunların tanzim ve tasfiyesi, zamanın taklid merciilerinin de teyidiyle medreselerin muhterem hocaları ve tecrübeli üstadlara düşer. “Düzenin düzensizlikte olduğu” teorisi işte bu komplocu düzenbazların uğursuz aşılamlarından biridir belki de... Her hâl-ü karda vasiyetim, bütün çağlarda, özellikle de komplolar ve planların hız ve güç kazanmış olduğu bu çağda dini medreselere düzen verme yolunda kıyam etmenin gerekli ve zaruri olduğudur. Değerli ulemâ, fuzelâ ve medrese hocaları bu işe zamanlarını vermeli ve dakik sahih bir programla ilmi medreseleri, bilhassa Kum[105] ve diğer büyük ve önemli medreseleri zamanın bu diliminde bir zarar görmekten korumalıdır. Keza muhterem ulema ve medrese üstadları fakihliğe ait derslerle fıkıh ve usul medreselerinde İslâmî fikhın korunabilmesi için tek yol olan büyük şeyhlerin yolundan sapılmasına mücadele etmemeli ve dikkatlerin, münazara ve ilmi tartışmaların, araştırma ve yeni buluşların günden güne artması yolunda çaba sarfetmeli, selef-i sâlihten[106] miras kalan ve ondan sapmanın, inceleme ve araştırmanın temellerini sarsacağı “geleneksel fikh”in mahfuz kalmasına ve sürekli, araştırma üzerine araştırma eklenmesine çalışmalıdırlar. Tabii ki diğer bilim dallarında da İslâm ve memleketin ihtiyaçlarına mutabık programlar yapılacaktır; bu dallarda da seçkin insanlar yetiştirilmelidir. Keza öğrenme ve öğretimine herkesin katılması gereken en üstün ve en yüce medrese dallarından biri de -Allah bu sahada cümlemizi rızıklandırsın- cihâd-ı ekber[107] olan ahlâk, nefsin

tehzib ve tezkiyesi ve Allah’a doğru seyr-ü sülûk ilmi[108] gibi İslâmî mânevi bilimlerdir.

h- Düzeltilmesi, tas[ıye edilmesi, korunup kollanması gereken işlerden birisi de yürütme gücüdür. Topluma faydalı ve ileri kanunların meclisten geçip Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrâsı’nca onaylanarak görevli bakanlık tarafından iblağından sonra salih olmayan uygulayıcıların eline geçmesi ve bunlar tarafından çirkin bir şekle sokularak çarpıtılıp kurallara aykırı bir şekilde veya bürokratik yazışmalar ya da alışkın oldukları, işi dolambaçlı yollara dökmek suretiyle veya kasıtlı olarak halkı tedirgin edici şekilde davranmaları mümkündür; ki bu da, tedricen ve müsamaha gösterme sonucu bir gaileye yolaçar. Şimdi ve gelecek çağlardaki mes’ul bakanlara vasiyetim şudur: Siz ve bakanlıklarda çalışan memurların rızkının temin Olunduğu bütçe milletin malıdır; binaenaleyh hepiniz millete, özellikle de mustaz’aflara hizmet etmekle mükellefsiniz; halka zorluk çıkarmak ve vazifeye aykırı davranmak haramdır ve kimi zaman da, Allah göstermesin, ilâhî gazaba yolaçar. Siz hepiniz milletin desteğine muhtaçsınız. Halkın, bilhassa mahrum kesimlerin desteğiyle zafer kazanıldı, memleket ve zenginlikleri şahlık zulmünden bu destekle kurtarıldı; birgün onların desteğinden mahrum kalırsanız görevinizden uzaklaştırılırsınız ve zalim şehinşahlık rejiminde Olduğu gibi sizin yerinize devlet mevkilerini zaalimler işgal ediverirler. Binaenaleyh hakikat açıktır, milletin rızasını kazanmaya çalışmanız, İslâmî ve insani olmayan davranışlardan çekinmeniz gerekir. Aynı sâikle geleceğin içişleri bakanlarına eyalet valilerinin seçiminde dikkat göstermelerini, ülkede alabildiğine huzurun hakim olması için layık, dindar, ahdine sadık, akıllı ve halkla geçinebilen kimseler seçmelerini tavsiye ederim. Her ne kadar bütün bakanlar ve bakanlıklar görev mahallerinin işlerini düzene koymak ve buraları İslâmileştirmekle muvazzafsa da, yurtdışındaki büyükelçiliklerin mes’uliyetini taşıyan Dışişleri Bakanlığı’nda Olduğu gibi, bazılarının kendine has bir özelliği olduğunu bilmek gerekir. Zaferin başından beri Dışişleri Bakanlarına büyükelçiliklerin tâğutilikleri ve buraların İslâm Cumhuriyeti’ne münasip büyükelçiliklere dönüştürülmesi yolunda tavsiyelerde bulundum; ancak onlardan bazıları ya yapamadıklarından, veya yapmak

istemediklerinden, müspet bir girişimde bulunmadılar ve zaferin üzerinden üç yıl geçtiği şu sırada halihazırdaki Dışışleri Bakanı her ne kadar bu yolda teşebbüse geçmişse de azimli bir çalışma ve zaman ayırmak suretiyle bu önemli işin de hallolması umulur. Keza şimdiki ve gelecekteki Dışışleri Bakanlarına vasiyetim şudur: İster büyükelçilikler ve bakanlığın ıslah ve değiştirilmesinde, ister dış siyasette[109] ülkenin istiklal ve menfaatlerinin korunması ve memleketimizin içişlerine müdahale maksadı taşımayan devletlerle iyi ilişkiler kurma hususunda olsun, sizin pek büyük mesuliyetiniz vardır... Mevcut her boyutuyla bağımlılık taşıyan herşeyden kesinlikle kaçınınız ve her ne kadar bağımlılığın bazı konularda aldatici ve çekici bir görünüm taşıması veya halihazırda bir faydası ve menfaati olması mümkünse de neticede memleketin kökünü kazıyacağını bilmeniz gerekir. İslam ülkeleriyle daha iyi ilişkiler kurma, devlet adamlarını uyandırma ve vahdete davet yolunda gayret sarfediniz, biliniz ki Allah Tealâ sizinledir. İslam ülkelerinin milletlerine vasiyetim de şudur: İslam ahkâmını uygulama safhasına geçirmek olan amacınız doğrultusunda dışarıdan birinin size yardımcı olmasını beklemeyin; hürriyet ve istiklâli tahakkuk ettirecek olan bu hayati meselede bizzat kendiniz kıyam etmelisiniz. İslam ülkelerinin tanınmış alimleri ve muhterem hatipleri, hükümetleri; yabancı büyük güçlere bağımlılıkları kurtulmaya ve kendi milletleriyle kaynaşmaya davet etsinler; bu durumda zaferi bağırllarına basabileceklerdir.

Aynı şekilde milletleri de vahdete davet etsinler ve İslam'ın emrine aykırı olan ırkçılıktan sakındırsınlar; hangi ülkede bulunur, hangi ırktan olursa olsun iman kardeşlerine kardeşçe el uzatsınlar, zira yüce İslam onları “kardeş” olarak nitelemiştir. Keza hükümetler ve milletlerin himmeti ve Allah Tealâ'nın teyidiyle bu iman kardeşliği birgün tahakkuk bulacak olursa dünyanın en büyük gücünü Müslümanların teşkil ettiğini göreceksiniz. Alemlerin Rabb'inin izniyle bu kardeşlik ve eşitliğin gerçekleşeceği günün ümidiyle...

Her asırda, bilhassa hususi özellikleri olan bu asırda “İrşâd Bakanlığı”na vasiyetim odur ki batıl karşısında Hakk'ın tebliği ve İslam Cumhuriyeti'nin hakiki çehresini tanıtmaya yolunda çaba göstereceklerdir. Süper

güçlere ölkemizden el çektiirdiğimiz şu zamanda büyük güçlere bağımlı olan bütün kitle iletişim organlarının propaganda hücumuna uğramış durumdayız. Süper güçlere bağlı yazarlar ve konuşmacılar henüz yeni kurulmuş şu İşlam Cumhuriyeti'ne ne yalanlar, ne iftiralar yamamadılar ki... Halâ da yamamaktalar... İşlam hükmüne göre bize kardeşlik eli uzatması gereken bölgedeki İşlam hükümetlerinin çoğu maalesef bize ve İşlam'a karşı düşmanlığa kalktılar ve hepsi dünya sömürücülerinin hizmetinde, her yandan bize saldırıya geçtiler. Bizim propaganda gücümüzse oldukça zayıf ve yetersiz kalmaktadır ve biliyorsunuz ki dünya bugün propaganda üzerinde dönmekte... İki kutuptan birine eğilimli olan sözde aydın yazarlarsa ne yazıktır ki kendi millet ve ölkelerinin hürriyetini düşünecekleri yerde bencillikler, fırsat kollayıcılıklar ve tekellilikleri yüzünden bir an olsun düşünmeye; kendi milletinin, kendi ölkesinin maslahatını gözönünde bulundurmaya, geçmiş zalim rejimdekiyle bu cumhuriyetteki hürriyet ve bağımsızlık arasında bir karşılaştırma yapmaya; refah ve eğlenceye düşkünlük gibi şeyleri kaybetmiş olmalarının yanısıra kazanmış oldukları değerli ve şeref dolu bir hayatla, zalim şahlık rejiminden bağımlılık, uşaklık, fesad yuvaları; zulüm ve fuhuş kaynaklarına methiyeler düzüp övgüler saymakla elde ettikleri arasında bir değerlendirmede bulunmaya ve dünyaya gözlerini henüz açmış bulunan şu cumhuriyete iftiralar yakıp haksız yakıştırmalarda bulunmaktan vazgeçmeye, millet ve hükümetle aynı safta yer alarak kalemlerini ve dillerini tâğutiler ve zalimlere karşı kullanmaya mecal bulamamaktadırlar.

Öte yandan tebliğ meselesi sadece İşşad Bakanlığı'nın uhdesinde değildir, bilâkis bütün bilim adamlarının; yazar, konuşmacı ve sanatkârların vazifesidir. Dışışleri Bakanlığı, büyükelçiliklerin tebliğ yayınlarına sahip olmasını ve İşlam'ın nurlu çehresini dünya insanlarına gösterebilmesini sağlama yolunda gayret sarfetmelidir. Nitekim bu çehre, İşlam muhaliflerinin üzerine çekmiş olduğu maske ve kendimizden olan dostların eğri büğrü anlamalarından kurtulur ve Kur'an ve sünnetin her boyutta ona davet ettiği o güzel haliyle gözler önüne serilirse İşlam dünyayı saracak ve onun iftiharlar yüklü bayrağı her yerde dalgalanmaya başlayacaktır. Müslömanların,

kâinatın evvelinden ahirine kadar benzeri bulunmayan bir metaa sahip olmaları; ancak, hür fitratı[110] gereği her insanın talib olduğu bu paha biçilmez cevheri gereğince sunamamış, hatta bizzat kendilerinin de ondan gafıl ve ona cahil kalmış, kimi zaman da ondan kaçmış bulunmaları ne kadar da üzücü ve kahredicidir...

I- Son derece önemli ve kader belirleyici mevzulardan biri de anaokullarından üniversitelere varıncaya değin eğitim ve öğretim merkezleri meselesidir ki fevkalade önemine binden tekrar edecek ve kısaca değinerek geçeceğim. Talan edilmiş olan millet, son yarım yüzyılda İslam ve İran'a inen öldürücü darbelerin büyük bölümünün üniversitelerden geldiğini bilmelidir. Üniversiteler ve diğer eğitim ve öğretim merkezleri İslamî ve memleket menfaatleri doğrultusunda milli programlarla çocukların ve gençlerin eğitim ve terbiyesi yolunda uğraşmış olsalardı vatanımız asla İngiltere ve onun ardından da Amerika ve Rusya'nın kursağına inmez ve ocaklar söndüren andlaşmalar talana uğramış şu mahrum millete asla tahmil olmaz, yabancı müsteşarlar asla İran'a ayak basamaz, İran'ın servetleri ve bu çile çekmiş milletin siyah altını asla şeytânî güçlerin cebine dökülmez; Pehlevi sülalesiyle bağları milletin malını asla yağmalayamaz, yurtiçi ve yurtdışında mazlumların cesedleri üzerine parklar ve villalar dikmez, yabancı ülkelerin bankalarını bu mazlumların el emeğiyle dolduramaz, kendilerinin ve yakınlarının ayyaşlık ve serseriliklerine harcayamazlardı. Eğer meclis, hükümet, yargı gücü ve diğer organlar İslamî ve milli üniversitelerden kaynaklanmış olsalardı bugün milletimiz ocaklar söndürücü müşkülâtların pençesinde kıvrılmazdı, keza dürüst ve namuslu şahsiyetler -bugün İslam karşısında arzı endamda bulunan değil- doğru manasıyla milli ve İslamî eğilimlerle üniversitelerden yasama, yürütme ve yargı merkezlerine girmiş olsalardı bugünümüz başka bir bugün, vatanımız bundan başka bir vatan olur, mahrumlarımız mahrumiyet bağından kurtulur, zulüm ve şahlık mezaliminin kıymetli faal genç nesli mahvetmek için herbiri tek başına yeterli olan fuhuş, uyuşturucu ve fesad yuvalarının defteri dürülür ve millete; ülkeyi yele veren, insanı mahva götüren böyle bir miras kalmamış olurdu; keza üniversiteler eğer İslamî -insanî- milli olsalardı topluma yüzlerce, binlerce

öğretim üyesi kazandırabilirlerdi. Ancak ne kadar üzücü ve esef vericidir ki lise ve üniversiteler, mazlum ve mahrum bir azınlık dışında tamamı planlı ve programlı bir şekilde dikte ettirilen batıçarpılmışı veya doğuçarpmış kimseler tarafından idare edilmekteydi ki bunlar üniversitelerde kürsü sahibiydiler, aziz yavrularımız bu gibileri tarafından öğrenim görüp terbiye edilmekteydiler. Mazlum ve aziz gençlerimiz, çaresiz, süper güçlere bağımlı bu kurtların elinde büyüyerek yasama, yürütme ve yargı makamlarına geliyor ve onların, yani zalim pehlevi rejiminin emrine uygun şekilde hareket ediyorlardı. Şimdi, Allah Teala'ya hamd olsun, üniversiteler, canilerin ellerinden kurtarılmıştır; her çağda İslam Cumhuriyeti devlet ve milletine düşen, sapık ekollere bağlı veya doğu ve batıya eğilimli fâsid unsurların üniversitelere, yüksekokul ve diğer eğitim ve öğretim merkezlerine sızmasını önlemek, mesele çıkmaması ve yapabilirlik imkanının kaybedilmemesi için bunu ilk adımda engellemektir. Liseler, öğretmenokulları, yüksekokullar ve üniversitelerin aziz gençlerine vasiyetim odur ki kendilerinin, kendi millet ve ülkelerinin istiklal ve hürriyetinin korunabilmesi için sapmalar karşısında bizzat kendileri kıyam etsinler.

İ- Ordu, İslam İnkılâbı Muhafızları, jandarma^[111] ve polis kuvvetlerinden^[112] İslam İnkılâbı Komiteleri'ne^[113] Mustaz'af Seferberler ordusu ve aşiret güçlerine varıncaya değin bütün silahlı kuvvetlerin kendilerine mahsus bir özelliği vardır. İslam Cumhuriyeti'nin güçlü kuvvetli pazuları olan; sınırları, yolları, şehirleri ve köyleri kollayan; kısacası güvenliği koruyarak millete huzur bahşeden bu kuvvetlerin millet, hükümet ve meclis tarafından özel bir ilgi görmesi gerekir. Keza büyük güçler ve yıkıcı siyasetler için dünyada herşey ve her kesimden daha çok kullanılmaya elverişli olanın silahlı kuvvetler olduğu bilinmelidir. Siyasi oyunlar neticesinde ihtilaller, rejim ve devlet değişiklikleri hep silahlı kuvvetler vasıtasıyla gerçekleşir; sahtekar çıkar düşkünleri onların başındakilerden bazılarını satın alırlar, onların eli ve oyuna gelmiş komutanların entrikalarıyla ülkeleri ele geçirir ve mazlum milletleri sulta altına alarak ülkelerin istiklal ve hürriyetlerini gasbederler. Eğer namuslu ve dürüst komutanlar işbaşında bulunursa, düşmanlara bir

ülkeyi işgal etme veya orada ihtilal yapabilme imkanı asla doğmaz veya muhtemelen böyle bir durum ortaya çıkacak olsa dahi ahdine sadık komutanlar tarafından yenilgiye uğrayacak ve sonuçsuz kalacaktır.

Çağın bu mucizesinin milletin eliyle gerçekleşmiş olduğu İran'da da ahdine sadık silahlı kuvvetlerle dürüst ve vatansever komutanların büyük ölçüde payı vardı. Keza, Tikritli Saddam'ın Amerika ve diğer güçlerin emir ve yardımıyla başlatmış Olduğu lanet olası tahmili saaaşın iki yıla yakın bir zamandan sonra mütecaviz Baas ordusu ve güçlü destekleyicileriyle onların uşaklarının siyasi ve askeri yenilgisiyle yüzyüze gelmiş olduğu bugün de yine silahlı askeri güçler, güvenlik güçleri, İnkılab Muhafızları ve sivil halk kuvvetleri, milletin cephelerde ve cephe gerisinde göstermiş Olduğu fedakârane desteklerle bu büyük öğüncü yaratmış ve İran'ın başını dimdik kılmışlardır. Aynı şekilde, İslam Cumhuriyeti'ni yıkmak için seferber olan doğu ve batıya bağlı kuklalar eliyle içeride sergilenen komplo ve entrikalar da Komite gençleri, Mustaz'af Seferberler ve polisin güçlü elleri ve gayretli milletin yardımıyla altüst edildi. İşte bu fedakar aziz gençler, ailelerin huzur içinde dinlenebilmesi için geceleri uyanıktırlar; Allah yardımcıları olsun...

Binaenaleyh ömrümün şu son adımlarında genel olarak bütün silahlı kuvvetlere kardeşçe vasiyetim şudur: Ey İslam'a aşk besleyen ve değerli görevini “Likaullah”[114] aşkıyla cephelerde ve ülke çapında fedakarca sürdüren azizler, dikkatli ve uyanık olun!.. Zira batı ve doğuçarpılmışı politik aktörlerle siyaset kurtları ve perde gerisindeki canilerin esrarengiz ellerinin hain ve katil silahlarının keskin ağzı her kesimden daha ziyade ve dört bir yandan gelmek üzere siz azizlere yönelik durumdadır ve canı pahasına inkılabı zafere kavuşturup islamı diriltten siz azizleri kullanarak İslâm Cumhuriyeti'ni yıkmak ve sizleri İslâm namına ve vatan ve millete hizmet adına İslâm ve millettten ayırarak dünyayı sömüren iki kutuptan birinin pençesine düşürmek, sizin zahmet ve fedakârlıklarınıza, siyasi hileler ve İslâmî ve milli şeklindeki görüşlerle iptal çizgisi çekmek istemektedirler.

Silahlı kuvvetlere kesin vasiyetim, nizamın kanunlarında da belirtilmiş olan, askerlerin parti, örgüt ve siyasi akımlara girmemesi kuralına uymalarıdır. İster asker ve kolluk görevlisi, ister İnkılâb Muhafızı, seferber ve diğer güçlerden olsun, silahlı kuvvetler mensupları kesinlikle hiçbir örgüt ve partiye girmesinler ve kendilerini siyâsi oyunlardan uzak tutsunlar. Bu durumda askeri güçlerini koruyabilir ve gruplararası ihtilaflardan sakınmış olurlar. Keza komutanlar, komutaları altındaki fertleri parti ve hiziplere girmekten menetmekle yükümlüdürler; inkılap milletin hepsinden gelmiş olduğundan ve herkes onu korumakla muvazzaf bulunduğu hükümet, millet, Saaunma şûrası[115] ve İslâmî Şûrâ Meclisi'nin şer'i ve vatani görevi, ister komutanlar ve üst kesimdekiler, ister daha sonraki kademedekiler olsun, silahlı kuvvetlerin İslâm ve ülke maslahatına aykırı birşey yapmaya veya partilere girmeye -ki bu durumda kesinlikle mahva sürükleneceklerdir - ya da siyasi oyunlara katılmaya kalkışması halinde ilk adımdan itibaren buna karşı çıkmaktır; keza rehber ve Rehberlik Şûrası'na da, ülkenin herhangi bir zarar görmemesi için bu gibi bir hadiseyi kesin bir tavırla önlemek düşer. Dünya hayatımın şu son demlerinde bütün silahlı kuvvetlere müşfikçe bir vasiyette bulunuyorum: Hürriyet ve istiklalden yana yegane okul olan ve Allah Tealâ'nın herkesi onun hidayet nuruyla yüce insani makama davet etmekte olduğu İslâm'a bugün gösterdiğiniz sadakat ve bağlılığı azimle sürdürün. Zira sizi ve aziz milletinizle ülkenizi kendisine köle yapmaktan başka bir maksatla size yaklaşmayan; aziz ülke ve milletinizi geri kalmış bir halde, tüketim pazarı şeklinde ve zulmü kabullenmenin ağır utancı altında tutan süper güçlere bağlı ve bağımlı olma zilletinden ancak bu kurtarır. Keza zorluklara katlanma pahasına da olsa insanca şerefli yaşamı; hayvani refah getirse de ecnebilere köleliğin zilletli yaşamına tercih edin ve ileri endüstriyel ihtiyaçlarda başkalarına el açmanız ve hayatınızı dilencilikle geçirmeniz halinde kendiliğinden birşeyler yapabilme, yeni icat ve buluşlarda bulunabilme gücünün sizlerde tomurcuklanmayacağını bilin. Herhangi bir şeyi yapmaktan kendilerini aciz gören ve onları, fabrikaları çalıştırmaktan ümitsizliğe düşürenlerin, ekonomik ambargodan sonra şu kısa müddet zarfında kendi zekalarını kullanarak ordu ve fabrikaların pek çok

ihtiyacını bizzat giderdiklerini bizatihi görüp müşahede ettiniz. Bu saaaş, ekonomik ambargo ve yabancı uzmanların ülkeden kovulması, bizim gafil olduğumuz, farkına varamadığımız bir ilâhî armağandı. Şimdi bizzat hükümet ve ordunun, dünya sömürücülerinin mallarını protesto etmesi ve kendi gayretleriyle birşeyler yapma yolunda çabalarını artırması halinde memleketin kendi kendine yeterli olacağı ve düşmana dilenmekten kurtulacağı umulur.

Burada şunu da eklemeliyim ki bunca suni gerikalmışlıktan sonra dış ülkelerin büyük endüstrilerine ihtiyacımız olduğu inkar edilmez bir gerçektir; ancak bu, bizim ileri bilimlerde ille de iki kutuptan birine bağımlı olmamız gerektiği manasına da gelmez. Hükümet ve ordu, ahdine sadık öğrencileri gelişmiş ileri sanayie sahip olan, ancak, sömürücü ve sömürgeci olmayan ülkelere gönderme yolunda çaba sarfetmeli ve Amerika, Rusya ve bu iki kutbun yörüngesindeki ülkelere göndermekten kaçınmalıdır. Meğer ki inşaallah bir gün gelir de bu iki güç kendi hatalarını anlar; insanlık, insan sevgisi ve başkalarının haklarına saygı gösterme yoluna girerler veya inşaallah dünya mustaz'afları, uyanmış milletler ve ahdine sadık Müslümanlar onlara hadlerini bildirirler. Böyle bir günün ümidiyle...

j- Radyo televizyon, matbuat, sinema ve tiyatrolar ötedenberi milletlerin, özellikle genç neslin mahv ve uyuşturulmasında etkin vasıtalar olagelmışlerdir. Şu son yüzyılda, özellikle de ikinci yarısında, ister İslâm ve emektar ulema aleyhinde, ister doğu ve batı sömürücülerinin lehinde propagandalar için olsun, bu araçlarla ne büyük planlar yapıldı ve mallarına, özellikle her çeşit lüks ve konfor eşyalarına pazar oluşturmada; binaların taklidi, döşenmesi ve konforunda, içecek ve giyeceklerle bunların şekil ve biçimlerinin taklidinde hep bu araçları kullandılar.

Öyle ki, konuşma ve davranışlardan giyecek ve giyim tarzına varıncaya kadar hayatın her boyutunda bâtilılara benzemek, bilhassa müreffeh ve yarı müreffeh bayanlar arasında büyük bir iftihadı; adab-ı muaşerette, konuşma tarzı, söz ve yazılarda batı kökenli kelimeleri kullanma öyle bir raddeye varmıştı ki bunları anlamak halkın Çoğu için imkansız, hatta onlarla aynı sıradan olanlar

için de zordu. Televizyon filmleri genç kadın ve erkekleri hayatın normal akışından, iş, teknoloji, üretim ve bilimden saptırarak kendi özünden ve kişiliğinden habersizliğe doğru iten, kendine ait herşeye, kendi ülkesine, hatta kendi kültür ve edebiyatına ve hain menfaatçiler tarafından pek Çoğu doğu ve batı kütüphane ve müzelerine aktarılmış olan kendi nefis eserlerine karşı kötümserlik ve karamsarlığa sürükleyen batı ve doğu ürünleriydi...

Dergiler üzücü ve rezilane makale ve resimlerle, gazeteler İslâm ve kendi öz kültürleri aleyhinde yarışırmasına makalelerle halkı, bilhassa etkin genç kesimi iftiharla doğu ve batıya doğru yönlendirmedeydi. Buna bir de fesad, ayyaşlık, kumar ve lotarya merkezlerine yaygınlık kazandırma yolunda yapılan geniş propagandalarla lüks eşyalar, oyun ve makyaj malzemeleri, alkollü içkiler; bilhassa petrol, gaz ve ihraç edilen diğer zenginlik kaynaklarımıza karşılık batıdan ithal edilen oyuncaklar, oyuncak bebekler, lüks hediyelik eşyalar ve benim gibilerinin bilemediği daha yüzlerce şeyi ekleyiniz... Aynı şekilde, Allah göstermesin, ocaklar söndüren kukla Pehlevi rejiminin ömrü devam etmiş olsaydı, milletin bütün umutlarını bağlamış Olduğu temiz tıynetli gençlerimiz, bu İslâm ve vatan evlatları, türlü şeytani hile ve oyunlarla bozuk rejim, kitle haberleşme araçları ve doğu ve batı hayranı aydınlar tarafından İslâm ve millettten koparılacak, veya gençliklerini fesad merkezlerinde çürütecek, ya da dünyayı sömüren güçlerin hizmetine girerek memleketi mahva sürükleyeceklerdi. Allah Tealâ biz ve onlar hakkında lütufta bulundu da müfsidler ve yağmacıların şerrinden hepimizi kurtardı.

Şimdi, halihazırdaki ve gelecekteki İslâmî Şûra Meclisi'yle cumhurbaşkanı ve gelecek cumhurbaşkanlarına, bütün zamanların Anayasayı Kollama Şûrası'yla Yargı Şûrası ve hükumetine vasiyetim, şu haberleşme mekanizmalarının, matbuat ve dergilerin İslâm ve memleket maslahatından sapmasına izin vermemeleridir. Gençlerin, genç kız ve erkeklerin mahvına sebep olan batı tarzı serbestinin İslâm ve akıl açısından geçersiz olduğunu; İslâm'a, genel iffet ve memleket maslahatına aykırı propaganda, makale, konuşma, kitap ve dergilerin haram olduğunu, bunları

önlemenin hepimize, bütün Müslümanlara farz olduğunu, yıkıcı serbestilerin önlenmesi gerektiğini; şer'i açıdan haram, İslâmî millet ve ülkenin izlediği istikamete aykırı ve İslâm Cumhuriyeti'nin haysiyetine ters düşen şeylerin kesinlikle engellenmemesi halinde herkesin mes'ul olacağını hepimizin bilmesi gerekir. Halk ve hizbullah gençler yukarıda bahsi geçen hususlardan biriyle karşılaşacak olurlarsa ilgili makamlara başvursunlar; onlar gevşek davranırlarsa bu defa bizzat kendileri önlemekle mükelleftirler. Allah Tealâ hepsinin yardımcısı olsun.

k- İslâm'a, İslâm Cumhuriyeti ve milletine karşı düşman faaliyetlerde bulunan şahıslar ve irili ufaklı gruplara, öncelikle de onların içerideki ve dışarıdaki elebaşlarına nasihat ve vasiyetim şudur: Başvurduğunuz her yol, girdiğiniz her komplo, meded umduğunuz her ülke ve makamla elde etmiş olduğunuz uzun tecrübe; kendini alim ve akıllı bilen sizlere fedakar bir milletin izlediği istikametın terör, bomba, patlama ve hiçbir esasa dayanmayan gelişigüzel uydurulmuş yalanlara tevessül suretiyle saptırılmayacağını; esasen hiçbir hükümet ve devleti, özellikle de küçük yaştaki çocuklarından ileri yaşlardaki ihtiyar erkek ve kadınlarına varıncaya değin tamamı gaye uğrunda; İslâm Cumhuriyeti, Kur'an ve din yolunda canı pahasına fedakârlıklarda bulunan İran milleti gibi bir milleti bu gayri insani ve mantık dışı yöntemlerle düşürebilmenin mümkün olmadığını öğretmiş olmalıdır. Milletin sizden yana olmadığını, ordunun sizlere düşman olduğunu; sizden yana ve size dost olduklarını farzetseniz dahi acemice hareketleriniz ve sizin tahrikinizle işlenen cinayetlerin onları sizden kopardığını, kendinize düşman kazanmaktan başka hiçbir şey yapamadığınızı sizler de bilirsiniz - ve eğer bilmiyorsanız pek safça düşünüyorsunuz demektir-. Sizlere, şu ömrümün sonunda, hayrınıza olacak bir vasiyette bulunuyorum: Evvela, ikibinbeşyüz yıllık bir şahlık zulmünden sonra, en iyi evlatlarını ve gençlerini feda ederek Pehlevi rejimiyle doğu ve batı dünyasömürücüleri gibi canilerin zulmünden kendisini kurtarabilmiş, tağut zulmüne uğramış ve cefa çekmiş bu milletle saaaşa kalkışmışsınız... Ne kadar aşağılık olsa da, bir insanın vicdanı bir makama kavuşabilme ihtimali uğruna kendi millet ve vatanına karşı böyle davranmaya, küçüğüne büyüğüne acımamaya nasıl razı olur?!.. Bu

faydasız ve akılsız işleri bırakmanızı, dünya sömürücülerinin oyununa gelmemenizi öğütlerim size; nerede olursanız olun, bir cinayete eliniz bulaşmamışsa kendi vatanınıza, İslâm'ın kucağına dönün ve tevbe edin; Allah Tealâ, merhamet edenlerin en merhametlisidir ve İslâm Cumhuriyeti ve millet de sizi affeder inşaallah; yok, eğer bir cinayete eliniz bulaşmış ise o zaman da Allah Tealâ'nın vermiş olduğu hüküm durumunuzu belirlemiştir zaten, yine de yolun yarısından dönün ve tevbe edin ve eğer cesaretiniz varsa cezanızı çekmeyi kabullenerek Allah Tealâ'nın pek acı olan azabından kendinizi kurtarın; yoksa nerede olursanız olun, bari ömrünüzü daha fazla boşa harcamayıp başka bir işle uğraşın, böylesi daha hayırlıdır. Sonra da onların dahili ve harici yandaşlarına vasiyet ediyorum: Dünyayı sömüren güç sahiplerine hizmet ettikleri ve onların planlarını uyguladıkları ve farkında olmaksızın onların tuzağına düşmüş oldukları artık anlaşılmış bulunan kimseler için ne diye gençliğinizi heder ediyorsunuz?

Kim uğruna bizzat kendi milletinize cefada bulunuyorsunuz?!

Siz onların oyununa gelmiş olanlarsınız; eğer İran'daysanız milyonluk kitlelerin İslâm Cumhuriyeti'ne sadık ve onun uğrunda fedakar olduklarını apaçık görüyor; halihazırdaki rejim ve devletin halka ve yoksullara can-ı gönülden hizmet etmekte olduğunu, yalan yere halkçılık, halk mücahidi ve fedâisi iddialarında bulunanlarınsa Allah'ın halkına karşı düşmanlığa giriştiğini ve siz safdil kız ve erkekleri kendi emelleri ve dünyayı sömüren iki güç kutbundan birinin maksatları için oyuna getirdiklerini, kendilerininse ya yurt dışında, iki canı kutuptan birinin kucağında keyif çatmakla meşgul veya içeride, bedbaht canilerin evleri gibi dayalı döşeli lüks örgüt evlerinde sosyete hayatı yaşayıp cinayetlerini sürdürmekte ve siz gençleri ölümün kucağına göndermekte olduklarını aşık bir şekilde müşahede ediyorsunuzdur...

Yurtdışı ve yurtiçindeki siz genç ve yetişkinlere müşfikçe öğüdüm yanlış yoldan dönmeniz ve toplumun İslâm Cumhuriyeti'ne can-ı gönülden hizmet eden mahrumlarıyla birleşerek millet ve memleketin, muhaliflerin şerrinden kurtulması ve hep birlikte şerefli

bir hayat sürdürebilmeniz gayesiyle hür ve bağımsız bir İran için faaliyete geçmenizdir. Niçin ve daha ne zamana kadar kendi şahsi menfaatlerinden başka birşey düşünmeyen ve süper güçlerin yanbaşı ve koruması altında kendi milletiyle saaaşa tutuşarak sizi kendi uğursuz emelleri ve kudret hırslarına feda eden insanların emrine amade olacaksınız?.. Onların iddialarıyla davranış ve amellerinin bağdaşmadığını ancak safdil gençleri kandırma gayesi güttüğünü inkılâbın bu zafer yıllarında siz de gördünüz ve coşkun millet seli karşısında sizin hiçbir gücünüz olmadığını ve yaptıklarınızın bizzat kendinize zarar vermek ve ömrünüzü çürütmekten başka bir netice getirmediğini de biliyorsunuz. Ben, hidayetden ibaret olan vazifemi yerine getirdim; ölümünden sonra size ulaşacak olan ve iktidar niyeti taşımayan bu nasihate kulak vermeniz ve kendinizi pek acı olan ilâhî azaptan kurtarmanız umulur. Mennan Allah Tealâ sizleri hidayete ulaştırsın ve sizlere doğru yolu göstere...

Komünistler ve Halkın Fedaileri Gerilla Örgütü gibi solcular ve sol eğilimli diğer gruplara vasiyetim şudur: Sizler okulları, bilhassa İslâm okulunu doğru şekilde bilenlerin yanında bu okulların ve İslâm okulunun sahih bir incelemesini yapmaksızın hangi saikle, bugün dünyada yenilgiye uğramış bir okula yönelmeye razı oldunuz? Ne oldu ki, araştırmacılar nezdinde niteliği koflaşmış bulunan birkaç ‘izm’le avunur olmuşsunuz? Sizleri, kendi memleketinizi Rusya veya Çin’in kucağına çekmeye ve kitle sevgisi adına kendi milletinizle saaaşa girişerek ecnebilerin çıkarları uğruna kendi ülkeniz ve zulüm görmüş kitlelere karşı komplo ve sabotajlarda bulunmaya iten asıl sebep nedir?

Komünizmin ortaya çıktığı ilk andan bu yana iddiacılarının dünyanın en tekelci, en diktatör ve en iktidar hırslısı devletler olageldiğini ve halâ da böyle bulunduğunu görmektesiniz. Halklardan yana olduğunu iddia eden Rusya’nın ayakları altında nice milletler ezilerek varlıklarını yitirdiler... Müslümanlarından gayri müslimlerine varıncaya değin tüm Rus milleti ötedenberi Komünist Parti diktatörlüğünün baskısı altında çırpınıp durmakta ve her çeşit hürriyetten mahrum olarak dünya diktatörlerinin dikta ve baskısından çok daha ağır bir dikta ve baskı altında

bulunmaktadırlar. Parti'nin sözde parlak simalarından biri olan Stalin'in -İran'a- geliş ve gidişindeki teşrifati ve onun eşraflığını gördük[116]... Siz kandırılmışların o rejim aşkına can attığı şu sırada Rusya ve onun uydusu durumundaki Afganistan gibi ülkelerin mazlum halkları onların zulümleri altında can vermektedir. Durum böyleyken halktan yana olduğunu iddia eden sizler şu mahrum halka elinizin ulaştığı her yerde ne cinayetlerde bulundunuz, keza yanlış yere sağlam taraftarınız olarak tanıtmış ve pek çoğunu kandırarak hükümet ve halkla saaaşa gönderip ölüme vermiş olduğunuz aziz Amul halkına[117] karşı ne cinayetler işlemediniz ki?.. Ve mahrum halkın taraftarı(!) olan sizler İran'ın mahrum ve mazlum halkını Sovyet diktatörlüğünün eline vermek istemekte; halkın fedaisi ve mahrumların taraftarı adı altında böyle bir hıyaneti icra da etmektesiniz; ne varki Tudeh Partisi ve onun yoldaşları komplo, entrika ve İslâm Cumhuriyeti'nin taraftarlığı maskesi altında, diğer gruplarsa silah, terör ve bombalamalarla yapmaktadır bunu.

İster bazı karinelerin ortaya koyduğu kadarıyla Amerikancı komünist olduğu anlaşılan ve solculuğuyla meşhur olanlar, ister batıdan beslenip ilham alanlar, ister Kürt[118] ve Beluçların[119] taraftarlığı ve muhtariyeti adı altında silaha sarılıp Kürdistan[120] ve diğer bölgelerin mahrum halklarının hayatıyla oynayarak İslâm Cumhuriyeti hükümetinin bu eyaletlere kültürel, sağlık, ekonomik ve yapım - onarım hizmetleri vermesini engelleyen Demokrat Parti[121] ve Komule[122] gibilerine olsun, vasiyetim, millete katılmalarıdır; nitekim bu bölgelerin ahalisini bedbaht etmekten başka birşey yapmadıklarını ve yapamayacaklarını şimdiye değin kendileri de tecrübe etmişlerdir. Binaenaleyh kendilerinin, millet ve bölgelerinin hayrına olan, hükümetle teşrik-i mesaide bulunarak eşkıyalıktan, ağyara uşaklık ve kendi vatanına ihanetten elçekmeleri, ülkeyi yapıp kurmaya koyulmaları ve İslâm'ın onlar için hem can? batı kutbundan, hem de diktatör doğu kutbundan daha iyi Olduğu ve halkın insani arzularını onlardan daha iyi yerine getirdiğinden emin olmalarıdır.

Yanılığa düşerek batıya -ve muhtemelen doğuya- eğilim gösteren ve şimdi ihanetleri belli olan

münafıklara kimi zaman taraftarlıkta bulunmuş olan ve İslâm'ın kötülüğünü isteyenlere karşı çıkanlara, hataya kapılıp yanılgıya düşerek, bazen beddua ve ta'neden Müslüman gruplara vasiyetim, yanlışlarında ayak dirememeleri ve İslâmî bir cesaretle hatalarını itiraf edip hükümet, meclis ve mazlum milletle Allah Tealâ'nın rızası uğruna söz ve yolbirliğine girerek tarihin şu mustaz'alarını müstekbirlerin şerrinden kurtarmalarıdır; merhum Müderris'in,[123] o ahdine sadık temiz düşünceli ve pak tıynetli alimin sözünü hatırlayınız; o günlerin silik ve donuk meclisinde “şimdi mahvolacaksak eğer, kendi ellerimizle kendimizi mahvetmek niye?! “demoşti... Bugün ben de, Allah yolunun o şehidinin anısına siz mü'min kardeşlere arz ediyorum: Amerika ve Rusya'nın cani eliyle devran sayfasından silinmemiz ve kıpkızıl, şerefli bir kanla Rabb'imizin huzuruna çıkmamız, doğunun “Kızıl” ve batının “Siyah” Ordu'sunun bayrağı altında müreffeh sosyetik bir hayata sahip olmamızdan yeğdir ve bu, büyük enbiyaların, Müslümanların imamlarının ve din-i mübin'in büyüklerinin hayat tarzı, onların yolu yordamıydı; bizim de buna uymamız ve bağımlılıkları olmaksızın yaşamak isteyen bir milletin bunu yapabilmeye muktedir olduğuna ve dünya kudret sahiplerinin bir millete, o milletin inancına aykırı bir tahmilde bulunamayacağına kendimizi inandırmanız gerekir. Afganistan'dan ibret alınmalıdır; gaasıb hükümet ve solcu partiler Rusya'yla birlikte oldukları ve halâ da öyle bulundukları halde şimdiye değin halk kitlelerini sindirebilmeyi başaramamışlardır.

Ayrıca, dünyanın mahrum milleti artık uyanmıştır şimdi, ve bu uyanışlar çok geçmeden kıyamla, hareket ve inkılâbla sonuçlanacak ve kendilerini zalim müstekbirlerin sultasından kurtaracaklardır ve siz İslâmî değerlere sadık Müslümanlar, doğu ve batıdan kopup ayrılmanın kendi bereketlerini göstermekte olduğunu, yerli beyin elemanların harekete geçerek kendi kendine yeterliliğe doğru ilerlediğini, doğu ve batının hain uzmanlarının milletimize imkansızmış gibi gösterdiği şeylerin bugün gözalcı bir şekilde bizzat milletin eli ve düşüncesiyle gerçekleştiğini ve inşaallah-u tealâ uzun vadede gerçekleşeceğini görmektesiniz.

Bu inkılâb ne yazık ki geç tahakkuk buldu; hatta Muhammed Rıza'nın kirli zorba saltanatının başlangıcında olsun gerçekleşmedi maalesef; eğer gerçekleşmiş olsaydı, talana uğramış İran, bundan bambaşka bir İran olurdu...

Yazarlara, konuşmacılara, aydınlara, sırf kusur yamamak için eleştirenlere ve ukde sahiplerine vasiyetim şudur: Zamanınızı İslâm Cumhuriyeti'nin istikametine ters yönde harcayacağınıza ve bütün gücünüzü meclis, hükümet ve hizmette bulunan diğerlerine karşı karamsar ve garazkar olma ve onları kötüleyip durma yolunda sarfedeceğinize ve bu hareketinizle kendi memleketinizi süper güçlere doğru iteceğinize, bir gece olsun Rabb'inizle halvet edin ve eğer Allah Tealâ'ya inancınız yoksa, bari vicdanınızla başbaşa kalın ve insanların kendilerinin bile çoğu kez varlığından habersiz kaldığı deruni saiklerinizi inceleyiverin... Bakın bakalım hangi insaf ve hangi ölçülerle, lime lime olmuş şu gençlerin kanını cephelerde ve şehirlerde görmezden geliyor, içeride ve dışarıdaki zalim ve yağmacıların sultasından kurtulmak, kendi ve aziz evlatlarının canı pahasına kazandığı hürriyet ve bağımsızlığını fedakarlıkla korumak isteyen bir milletle psikolojik saaaşa giriyor, ihtilaflar yaratıp haince komploları körükleyerek müstekbirlere ve zalimlere geçit veriyorsunuz?!. Fikir, kalem ve beyanınızla meclis, hükümet ve millete kendi vatanınızın korunması yolunda kılavuzlukta bulunsanız daha iyi olmaz mı? Bu mazlum mahrum millete yardımcı olmanız ve yardımınızla İslâm devletine istikrar kazandırmanız daha uygun değil midir? Bu meclis, cumhurbaşkanı, devlet ve yargı organını eski rejimdekinden daha mı kötü buluyorsunuz? O lanet olası rejimin, sığınacak yeri olmayan şu mazlum millete reva gördüğü zulümleri unuttunuz mu? Şu İslâm ülkesinin o dönemlerde Amerika'nın bir askeri üssü durumunda olduğunu ve ona bir sömürge gibi davrandıklarını, meclisten hükümet ve askeri kuvvetlere varıncaya kadar onların elinde olduğunu; onların müsteşarlarının, teknisyen ve uzmanlarının bu millete ve milletin zenginlik kaynaklarına neler ettiklerini bilmiyor musunuz? Fuhuş yuvaları, kumarhaneler, meyhaneler, içki bayileri, sinemalar ve genç nesli mahvetme yolunda herbiri büyük bir rol oynayan diğer fesad

merkezlerinden memleketin dört bir yanına fahşâ yayıldığı hafızalarınızdan silindi mi? O rejimin kitle haberleşme araçlarını, baştan sona fesad saçan dergilerini ve gazetelerini unuttunuz mu yoksa?...

O fesad pazarlarından hiçbir eser kalmadığı şu sırada birkaç mahkemede veya pek Çoğu belki de sapık gruplardan sızmış olan birkaç gencin İslâm ve İslâm Cumhuriyeti'nin adını kötüye çıkarmak gayesiyle sapık faaliyetlerde bulunması cihetiyle ve müfsid-i fi'l arz olan ve İslâm ve İslâm Cumhuriyeti aleyhine kıyam eden birkaç kişinin öldürülmesi mi sizi feryada getirmekte; açıkça İslâmî reddeden ve ona karşı silahlı kıyama veya silahlı kıyamdan daha üzücü olan kalem ve dille kıyama girişenlerle bir olup onlara kardeşlik elini uzatmakta, Allah Tealâ'nın, kanının dökülmesini helal buyurmuş olduğu kimselere "gözümüzün nuru" demekte ve mâsum gençleri küfür ve dayakla ezerek 14 İsfend faciasına[124] sebep olan oyuncuların yanında oturup velveleye seyirci kalmakta olmanızı İslâmî ve ahlâk i bir hareket saymakta; İslâm'a karşı inat gösterenlere, sapık ve mülhidlere amellerinin karşılığındaki cezayı veren hükümet ve yargı gücünün yaptığına karşılık feryadı basarak mazlumluktan mı dem vurmaktasınız? Geçmişinizi bir dereceye kadar bildiğim ve bazılarınızı da sevdiğim için siz kardeşlerime üzülüyorum ben; hayırsever kılığındaki kötülere, çoban kılığındaki kurtlara ve herkesi alaya alıp oyuna getirerek millet ve memleketi yoketme ve talancı iki kutuptan birine hizmette bulunma niyetinde olan entrikacılar değil...

Değerli gençler ve yetişkin insanları ve toplumun eğiticisi olan ulemayı kirli elleriyle şehid eden ve Müslümanların mazlum bebeklerine acımayanlar kendilerini toplumda rezil, Kahhar Allah Tealâ'nın huzurunda yardımcısız rüsva kıldılar, dönüş yolları da yoktur, zira nefs-i emmare[125] şeytanı hükmetmektedir onlara... Ancak, ya siz mü'min kardeşler?.. Mazlumlara, mahrumlara ve her türlü nimetten mahrum bulunan yalınayak ve başıaçık kardeşlerimize hizmet etmeye çalışan hükümet ve meclise siz niçin yardımcı olmuyor ve şikayet edip duruyorsunuz?!.. Her inkılâbın gereği olan bunca zorluk ve müşkülatlara, onca hasar ve evinden barkından olan yerli ve yabancı milyonlarca avare insanla gelen tahmili saaaşa ve haddinden fazla

sabotaj ve kösteklemelere rağmen Cumhuriyet hükümet ve kurumlarının şu kısa süre zarfında vermiş Olduğu hizmet miktarını eski rejimin bayındırlık hizmetleriyle mukayese ettiniz mi acaba?.. O zamanın bayındırlık hizmetlerinin hemen hemen yalnızca şehirlere, üstelik şehirlerin lüks semtlerine mahsus olduğunu, fakir ve mahrum insanların bu hizmetlerden ya pek az yararlandıklarını ya hiç yararlanmadıklarını; halihazırdaki hükümet ve İslâmî kurumlarınsa bu mahrum kesime canla başla hizmet etmekte olduğunu bilmiyor musunuz? İşlerin daha çabuk yapılabilmesi ve ister istemez çıkacağınız “Allah Tealâ’nın huzuru” na O’nun kullarına hizmet etmiş olmanın nişanıyla varabilmek için siz mü'minler de hükümetin yardımcısı olunuz.

1- Tavsiye edilmesi ve hatırlatılması gereken meselelerden biri de İslâm'ın, zulüm altındaki mazlum kitleleri mahrum edici zalimce ve sınırsız kapitalizmi kabul etmediği, tersine, bunu kitap ve sünnetle ciddi bir şekilde reddederek sosyal adalete aykırı bulduğudur. Gerçi İslâm devleti rejimine ve İslâm'da hakim siyasi meselelere vakıf olmayan bazı ters görüşlüler yazı ve konuşmalarında İslâmî sınırsız bir mülkiyet ve kapitalizmden yanaymış gibi göstermeye çalıştılar ve bundan halâ da vazgeçmiş değillerdir. İslâmî bu şekilde yanlış anlamış olmalarıyla İslâm'ın nurlu simasını örtmüş, garaz sahipleri ve İslâm düşmanlarına İslâm'a saldırma ve onu Amerika, İngiltere ve batının diğer yağmacıları gibi bir kapitalist batı rejimi şeklinde telâkki etme bahanesi vermiş, onlar da bu cahillerin sözlerine ve davranışlarına dayanarak maksatlı bir şekilde veya ahmakça bir hareketle, gerçek İslâmbilimcilerine başvurmaksızın İslâm'la nizaya kalkışmışlardır. Keza İslâm, eski dönemlerden bugüne değin kadında ortaklık ve eşcinselliğe kadar varan ve ezici bir diktatörlükle istibdadı da beraberinde getiren ortaklaşacılık yanlısı ve ferdi mülkiyete muhalif komünizm ve Marksizm - Leninizm gibi bir rejim de değildir. Bilakis İslâm, mülkiyeti tanıyan ve mülkiyete, onun ortaya çıkış ve tüketiminde belli sınırlamalarla saygı gösteren ve hakkıyla uygulanması halinde sağlam bir iktisâd ın çarklarını harekete geçirerek sıhhatli bir rejimin gereği olan “sosyal adaleti” gerçekleştiren mutedil bir rejimdir.

Burada da bir grup, inhirafî anlayışlarıyla, İslâm ve onun sağlıklı iktisâd ından habersizlikleriyle ilk grubun karşı noktasında yer almış ve kimi zaman bazı ayetler ve Nehc'ul Belağa'nın bazı cümlelerine dayanarak İslâmî Marks ve onun gibilerinin[126] sapık okullarıyla muvafıkmiş gibi tanıtmışlardır. Bu gibileri pek çok ayet ve Nehc'ul Belağa'nın çoğu bölümlerine dikkat etmemekte, kendi başlarına ve kusurlu anlayışlarıyla yola çıkarak ortaklaşacılık dinini izlemekte ve insani değerleri görmezden gelen azınlığa ait bir partinin insan kitlelerine hayvan muamelesi yaptığı bir küfrü, diktatörlük ve ezici baskıyı saanmaktadırlar.

Meclis'e, Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrâsı'na; hükümet, cumhurbaşkanı ve Yargı Şûrâsı'na vasiyetim şudur: Allah Tealâ'nın hükümleri karşısında mütevazi olun ve zalim yağmacı kapitalizm kutbunun kof propagandasıyla mülhid katılımcı ve komünist kutbun propagandalarının tesirinde kalmayın, mülkiyet ve meşru sermayelere İslâmî sınırlar dahilinde saygı gösterin ve yapıcı sermaye ve faaliyetlerin işlerliğe geçerek memleket ve hükümeti kendine yeterlilik ve hafif ve ağır sanayie kavuşturabilmesi için millete güven verin. Meşru servet sahipleri ve zenginlere vasiyetim şudur: Adilâne servetlerinizi çalıştırın ve tarlalarda, köylerde, fabrikalarda yapıcı faaliyetlere geçin, bizzat bu, değerli bir ibadettir.

Aynı şekilde, mahrum sınıfların refahı için çaba gösterme yolunda herkese vasiyetim şudur. Dünya ve ahirette sizlerin hayrına olan, toplumun; şahlık zulmü ve ağalık - hanlık tarihi boyunca ızdırap ve zahmet içinde bulunmuş mahrumlarının durumuyla ilgilenmektir. imkan sahibi zengin kesimlerin gönüllü bir şekilde, gecekondular ve ottan kamıştan yapılma ilkel evlerde yaşayanlara ev ve refah temin etmesi ne kadar iyi olur... Emin olsunlar ki dünya ve ahiretin hayrı bundadır ve biri evsiz barksızken diğerinin apartmanları olması insaf değildir.

m- Dinadamları içinde İslâm Cumhuriyeti ve kuruluşlarına muhtelif saiklerle karşı çıkan, bütün vaktini onu yıkmaya ayıran, komplocu muhalifler ve siyaset oyuncularına yardım eden, hatta nakledildiğine göre bazen, Allah'tan habersiz zenginlerden bu gayeyle

aldıkları hadsiz hesapsız paralarla -muhaliflere- büyük yardımlarda bulunan âlim ve alim kılıklılarına vasiyetim şudur: İşlediğiniz haultlardan bugüne değin bir sonuç alamadığınız gibi, bundan sonra da alabileceğinizi sanmıyorum. Eğer dünya için bunu yaptıysanız, Allah Tealâ sizin şom emelinize ulaşmanıza izin vermeyeceğine göre iyisi mi, tevbe kapısı açıkken Allah Tealâ'nın huzurundan af dileyin ve yoksul mazlum milletle birleşerek milletin fedakârlıklarıyla kazanılmış olan İslâm Cumhuriyeti'ni himaye edin, dünya ve ahiret hayrî bundadır. Gerçi, tevbeye muvaffak olacağınızı da sanmıyorum... Muhtelif şahıs veya gruplardan bilerek veya bilmeyerek serdeden İslâm ahkâmına aykırı bazı hata ve yanlışlara binâen İslâm Cumhuriyeti ve devletine şiddetle karşı çıkan ve Allah için onu yıkma yolunda faaliyet gösterip kendi zanlarınca bu cumhuriyeti şahlık rejiminden daha kötü veya onun gibi varsayanlara gelince; sadık bir niyetle halvetlerde düşünüp taşınınsınlar ve insaflı bir şekilde -bu cumhuriyetin- eski devlet ve rejimle bir mukayesesini yapsınlar, keza dünyada vuku bulmuş inkılâplarda kargaşalıkların, yanlış gidişatlar ve fırsatçılıkların kaçınılmaz olduğunu da gözönünde bulundursunlar. Aynı şekilde, siz eğer dikkat eder ve bu cumhuriyetin karşı karşıya olduğu komplolar, uydurma propagandalar, sınır dışından ve içeriden gelen silahlı saldırılar, milleti İslâm ve İslâm devletinden soğutmak gayesiyle müfside ve İslâm'a muhalif grupların bütün devlet organlarına kaçınılmaz sızıışı, işbaşında bulunanların çoğunluğu veya pek çoğunun henüz tecrübesiz oluşu, haddi hesabı olmayan gayri meşru karlarını kaybeden veya karı azalanlar tarafından uydurma söylentilerin yayılışı önemli ölçüde şer'i hakim eksikliği, bel büken ekonomik müşkülâtlar, birkaç milyonluk memur kadrosunun tasfiye ve ıslahındaki büyük güçlükler, işbilir ve uzman salih eleman eksikliği ve işin içine girmedikçe insanın bilemeyeceği daha onlarca zorluğu gözönünde bulundurursanız durum daha iyi anlaşılır. Diğer taraftan faicilik[127] ve çıkarıcılıkla; döviz kaçırma, korkunç derecede pahalılık yaratma, kaçakçılık, vurgunculuk ve stokçulukla toplumun mahrum ve yoksullarını helâk edecek derecede baskı altında bırakarak toplumu fesada sürükleyen garazkâr, saltanat rejimi yanlısı büyük servet sahibi şahıslar şikayette bulunmak ve oyuna getirmek gayesiyle siz efendilerin yanına gelmekte ve kendilerini halis

Müslümanlar gibi gösterebilmek ve inandırıcı olabilmek için de kimi zaman hums[128] adına bir meblağ vermekte ve timsah gözyaşları dökerek sizleri sinirlendirip muhalefette bulunmanız için tahrik etmektedirler. Bunların büyük çoğunluğu gayri meşru kazançlarla halkın kanını emerek memleketin iktisâd ını yenilgiye sürüklemektedirler. Kardeşçe mütevazî bir öğütte bulunuyorum: Muhterem beyefendiler bu tür söylentilerden etkilenmesinler; Allah için ve İslâm'ın korunması gayesiyle bu cumhuriyeti güçlendirsınler, bu İslâm Cumhuriyeti'nin yenilgiye uğraması halinde onun yerine, canlar feda olası Bakıyyetullah'ın istediği gibi İslâmî veya siz beyefendilerin emrine itaat edecek bir rejimin tahakkuk bulmayacağını da bilmelidirler. Bilâkis, iki güç kutbundan birinin istediği bir rejim başa geçer, İslâm'a ve İslâm devletine umut bağlayıp gönül vermiş olan dünya mahrumları ümitsizliğe düşer, İslâm da her zaman için inzivada kalır ve birgün sizler de yaptıklarınıza pişman olursunuz; ancak, artık iş işten geçmiş ve pişmanlık fayda etmez olur... Keza, siz efendiler bir gecede tüm işlerin İslâm'a ve Allah Tealâ'nın ahkâmına uygun bir şekilde değişmesini bekliyorsanız yanlıştır ve bütün insanlık tarihi boyunca böyle bir mucize olmamıştır ve olmayacaktır da...

“Müslîh-i Küll”ün, inşaallah-u Tealâ, zuhur edeceği gün de sanmayınız ki bir mucize olacak ve âlem bir günde ıslah oluverecektir; bilakis, zalimler; fedakârlıklar ve çabalar sonucu sindirilecek ve bir kenara itilebileceklerdir. Yok, eğer siz de bazı sapık cahiller gibi o yüce insanın zuhuru için, bütün dünyanın zulme boğulması gayesiyle küfür ve zulmün tahakkukuna çalışılması ve böylece zuhurun ön hazırlıklarının tamamlanması gerektiği şeklinde düşünüyorsanız “İnna lillah ve innâ ileyhi râciûn”[129] demek gerekir...

n- Bütün dünya Müslümanları ve mustaz'aflarına vasiyetim şudur: Sizler oturup ülkenizin yetkilileri ve baştakilerin veya ecnebi güçlerin gelip de sizlere hürriyet ve bağımsızlığı armağan getirmesini beklememelisiniz. Biz ve siz en azından, dünyayı sömüren büyük güçlerin tedricen bütün İslâm ülkeleri ve diğer küçük memleketlere ayak bastığı şu son yüzyılda bu ülkelere hakim olan devletlerden hiçbirinin kendi milletinin hürriyet, bağımsızlık ve refahını

düşünmediğini ve düşünmemiş olduğunu, bilâkis onların büyük bir çoğunluğunun ya bizzat kendi milletlerine zulüm ve baskıda bulunarak yaptıkları herşeyi kendi şahısları ve bir grup için, veya müreffeh kesim ve sosyete takımının refahı için yaptıklarını, balçıktan yapılma evler ve gecekondularda yaşayan mazlum kesimin ise her türlü ihtiyaçtan, hatta açlıktan ölmeyecek kadar olsun bir yudum su ve bir lokma ekmekten bile mahrum kaldığını ve bu zavallıları müreffeh ve sefih bir zümrenin menfaatlerini temin gayesiyle çalıştırdıklarını; ya da büyük güçlerin işbaşına getirmiş olduğu kuklaların ülkeler ve milletleri bağımlılaştırmak için bütün güçlerini safederek türlü hilelerle ülkeleri batı ve doğu için bir pazar durumuna getirip onların menfaatlerini temin ettiğini, milletleriye geri kalmış bir halde bırakarak tüketici durumuna getirdiklerini ve şimdi de aynı plânla hareket etmekte olduklarını ya bizzat müşahade ettik veya doğru tarihler bunu anlatıp açıkladı bize... Ve siz, ey dünya mustaz'afları, ey İslâm ülkeleri ve ey dünya Müslümanları! Kalkın! Hakkınızı dişinizle tırnağınızla alın ve süper güçlerle satılmış uşaklarının propaganda yaygaralarından korkmayın; emeğinizi sizin ve aziz İslâm'ın düşmanlarına teslim eden cani yöneticileri ülkenizden koyun, yönetimi kendiniz ve ahdine sadık hizmet ehli ele alın ve hepiniz İslâm'ın şanlı bayrağı altında toplanarak İslâm'ın ve dünya mahrumlarının düşmanlarına karşı müdafaaya girişin, bağımsız ve hür cumhuriyetleri olan bir İslâm devletine doğru ilerleyin, onun kurulmasıyla dünyanın bütün nüstekbirlerine haddini bildirecek ve tüm mustaz'aflan yeryüzünün imam ve vârisi olmaya ulaştıracaksınız. Allah Tealâ'nın vaadetmiş olduğu o günün ümidiyle...

o- Aziz İran milletine bu vasiyetnamenin sonunda bir kez daha vasiyet ediyorum: Dünyada zahmet ve sıkıntılara; fedakârlıklar, serdengeçtilikler ve mahrumiyetlere tahammülün hacmi; varılmak istenen gayenin büyüklüğünün hacmi, onun değerliliği ve yücelik derecesiyle münasiptir. Siz mücahid ve aziz milletin uğruna kıyam etmiş olduğu, halâ sürdürdüğü ve onun için can ve mal feda ettiği ve etmekte olduğu şey en yüce, en üstün ve en değerli maksattır; ezelde âlemin başlangıcından ve bu dünya sonrasından ebediyete değin sunulmuş ve sunulacak olan maksuttur, ve bu, yaradılış ve gayesinin esası varlığın geniş alanında gayb'la

şuhud'un derece ve mertebelerinde bulunan, geniş anlamıyla uluhiyet okulu ve yüksek boyutlarıyla tevhid idesidir ki tam anlamıyla ve bütün derece ve boyutlarıyla Muhammed sallallahu aleyhi ve âlihi ve sellem'in okulunda tecelli bulmuş olup, Allah'ın selamı üzerlerine olsun, bütün büyük enbiyalar ve, Allah'ın selamı onlara olsun, evliyaların çabası bu -maksad-ın tahakkuku içindi ve mutlak kemâle, sonsuz celal ve cemale ondan başka hiçbir şeyle ulaşabilmek mümkün değildir. Topraktan yaratılanları melekûtilere ve onlardan da yüce olanlara üstün kılan da odur, keza topraktan yaratılanların onda - o maksatta- yürüme neticesinde kazandığı şey, bütün hilkat âleminde, açık veya gizli, hiçbir yaratığa nasib olmaz.

Siz, ey mücahid millet! Baştanbaşa bütün maddi ve mânevi alemde dalgalanmakta olan bir bayrak altında gitmektesiniz. Onu bulsanız da, bulmasanız da; Allah'ın selamı onlara olsun, bütün enbiyaların yegane istikameti ve mutlak saadetin biricik yolu olan bir yolda yürümektesiniz siz... Bu saiklerdir ki bütün evliya onun uğrunda şehadete kucak açmakta ve kıpkızıl ölümü baldan tatlı bilmektedirler, gençleriniz cephelerde ondan bir yudum içiverince vecde gelmişlerdir; onların ana, baba, bacı ve kardeşlerinde de bunun etkisi kendisini göstermiştir... Hakikaten bizim de “Keşke biz de sizinle birlikte olsaydık da büyük bir feyze erişseydik”^[130] dememiz gerekir. Gönülleri okşayan o esinti ve coşturucu tecelli mübarek olsun onlara!.. Keza bu tecellinin kavurucu sıcaklık altındaki tarlalarda, takati kesen fabrika ve atölyelerde; sanayi, araştırma ve inceleme kurumlarında, halkın büyük çoğunluğunda; çarşı pazarlarda, yollarda ve köylerde, İslâm ve İslâm Cumhuriyeti için bu dallarda çalışan, memleketin ilerlemesi ve kendi kendine yeterli olabilmesi gayesiyle herhangi bir meşgaleyle uğraşmakta olan herkeste görüldüğünü ve bu yardımlaşma ve ahdine sadakat ruhu toplumda var oldukça aziz ülkenin, devranın kaza - belasından, inşaallah-u Tealâ, mahfuz kalacağını bilmemiz gerekir. Allah Tealâ'ya hamdolsun ki ilmiye medreseleri ve üniversitelerle, bilim ve eğitim merkezlerindeki aziz gençler bu ilâhî gaybi esinti ve nefhadan nasib almış olup bu merkezler tamamen onların elinde ve Allah'ın izniyle, kötüler ve sapmışların etki alanları dışındadır. Herkese vasiyetim şudur: Allah

Tealâ'yı anarak kendini tanıma, kendine yeterli olma ve bütün boyutlarıyla bir bağımsızlığa doğru ileri!.. O'nun hizmetinde olmanız, İslâmî ülkenin yükselmesi ve ilerlemesi için yardımlaşma ruhunu sürdürmeniz halinde hiç şüphe yok ki, Allah'ın eli sizinledir. Aziz millette gördüğüm uyanıklık, akıllılık, ahdine sadakat, fedakarlık ve Hakk Yol'da gösterdikleri direnç ve yılmazlık ruhuna binâen ve Allah Tealâ'nın yardımıyla bu insani manaların nesilden nesile artarak onların torunlarına da intikal edeceğine dair taşıdığım ümitle; huzurlu bir gönül, emin bir kalp, şad bir ruh ve Allah'ın fazlından ümitli bir öz ile kardeşler ve bacıların hizmet ve huzurundan ayrılıp ebedi mekana doğru yolculuğa çıkıyorum; sizin hayır duanıza pek ihtiyacım var, Rahman ve Rahim Allah'tan hizmette kusur,suç ve taksirim hususunda özrümü kabul buyurmasını dilemekte ve milletin kusurlarım, suçlarım ve taksiratım hususunda mazeretimi kabul etmesini, irade gücü ve kararlılıkla ilerlemesini ve hizmet ehli birinin gitmesiyle milletin demir seddinde bir gedik açılmayacağını, daha değerli ve daha üstün hizmet ehillerinin hizmette Olduğunu ve Allah'ın bu millet ve dünya mazlumlarının koruyucusu bulunduğunu bilmesini ummaktayım.

Allah'ın selamı, rahmet ve bereketleri sizlere ve Allah'ın salih kullarına olsun.

1 Cemadiyelevvel, 1403/26 Bâhmen 1361(15 Şubat, 1983)

Ruhullah'il Museviyy'il Humeyni

Bismihi Tealâ

Bu vasiyetnameyi, ölümünden sonra Ahmed Humeyni[131] halka okusun; onun bir mazereti olursa muhterem cumhurbaşkanı veya muhterem İslâmî Şûrâ Meclisi başkanı veya muhterem Ülke Yüce Divanı başkanı bu zahmeti kabullensinler; bir mazeret durumunda Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrası muhterem fakihlerinden birisi bu zahmeti kabullensin.

Ruhullab'il Museviyy'il Humeyni.

Bismihi Tealâ

önsöz ve 29 sayfadan ibaret bu vasiyetnamenin altında birkaç meseleyi hatırlatıyorum:

1- Hayatta olduğum şu sırada aslı olmayan birtakım şeyler bana isnâd edilmekte olup benden sonra bunların artması muhtemeldir. Binâenaleyh sesim ve uzmanlarca tasdik olunan elyazım ve imzamlı olan veya İslâm Cumhuriyeti televizyonunda söylemiş olduğum şeylerden başka bana isnâd edilmiş ve edilecek şeylerin muteber olmadığını arzederim.

2- Ben daha hayattayken, bazı şahıslar bildirilerimi kendilerinin yazdığını iddia etmişlerdir. Bunu kesinlikle tekzip ediyorum. Bugüne değin bildirilerimi şahsımdan başkası hazırlamış değildir.

3- Yukarıdaki mevzuda olduğu gibi bazıları da Paris'e gidişimin onların vesilesiyle olduğunu iddia etmişlerdir. Bu yalandır. Ben Kuveyt'ten geri çevrilişimden sonra -oğlum- Ahmed'le meşverette bulunarak Paris'i seçtim. Zira İslâm ülkelerinin giriş izni vermemeleri ihtimali vardı. Onlar şahın nüfuzu altında idiler. Paris'teyse böyle bir ihtimal yoktu.

4- Hareket ve inkılâb müddeti boyunca bazı şahısların iki yüzlü davranarak kendilerini müslümanmış gibi göstermeleri neticesinde bazen kendilerinden söz etmiş ve övdüğüm olmuştur, bunların düzenbazlığına uğrayarak aldatıldığımı sonradan anladım. O övgüler, kendilerini İslâm Cumhuriyeti'ne sadık ve bağlıymış gibi gösterdikleri bir zamandaydı, binâenaleyh o meseleler suistimal edilmemelidir; herkes için ölçü, onun hâihazırdaki durumudur.

Ruhullah'il Museviyy'il Humeyni

Vasiyetnamede Geçen Özel İsim, Şahıs ve Kurumlarla İlgili Açıklama

[1]- HAMD ANCAK ALLAH TEALÂ'YA MAHSUSTUR

Her söze Allah'ın adıyla başlamak din büyüklerinin ötedenberi süregelen sünnet ve prensiplerinden biridir. Müslüman yazar ve konuşmacılar yazı veya konuşmalarının başlangıcında, konuya girmeden önce Allah Tealâ'nın ismini zikredip O'nun "Rahman" ve "Rahim" sıfatlarını dile getirdikten sonra Hz. Muhammed -saa- ve onun soyuna salât ve selam gönderir ve konuya uygun bir terim veya ibareyle başlarlar.

Burada da imam -ra- sekaleyn hadisini beyan ettikten sonra uygun bir duayla konuya girmektedir.

[2]- SEKALEYN

"İki sıkl" anlamına gelir. "Sıkl" terimi Kur'an-ı Kerim tefsirleri ve hadis-i şerif şerhlerinde "Ağır bir miras", "Büyük bir şey", Ağır ve kıymetli bir şey", "Nefis ve paha biçilmez bir emanet".., vb. gibi çeşitli anlamlarda geçer. Sekaleyn hadisinde geçen bu iki değerli ve paha biçilmez emanetten maksad Kur'an-ı Kerim ve Resulullah'ın -saa- mutahhar ıtrâtı Ehl-i Beyt'tir.

[3]- İRFAN

Bu kelimenin lügat anlamı "tanıma", "Hak Tealâ'yı anlama" ve "tanrıbilim"dir. Ancak, ilâhi bilimler dalında irfan, ilmi ve kültürel bir sistem olarak "Teorik İrfan" ve "pratik İrfan" şeklinde ikiye ayrılır. Teorik irfanın inceleme alanı Allah Tealâ'yı, kâinat ve insanı tanıyıştan ibarettir. Pratik irfan ise insanın Allah Tealâ'ya, kâinata ve bizzat kendisine karşı vazife ve ilişkilerini inceler.

[4]- MÜLK -MADDİ ALEM-

Felsefenin önemli konularından biri de "varlık âlemleri"ni tanımadır. Felsefe, varlığın çeşitli âlemleri olduğunu ispatlamıştır. Bu Alemler arasında beş duyu organıyla algılanabilen tabiat âlemine "mülk" denilir.

[5]- MELEKÛT-İ A'LÂL

Filozof ve düşünürler, tabiat alemi - mülk - ile Alem'il Vehiyt -Allah Tealâ- arasında yer alan bir alemin zaruri varlığından söz etmişlerdir. Madde, zaman ve mekan gibi kavramlardan tamamen mücerred olan bu alem mutlak olarak “melekût alemi” adıyla isimlendirilir. İslâmî nasslarca da teyid olunan hukemâ -hikmet ehli- ve urefâ -irfan ehli- melekût âleminin iki mertebesi olduğunu söylemişlerdir: Yukarı mertebe, aşağı mertebe... Yukarı mertebeye “Melekût'i A'lâ” denilmiş ve bu âlemin, insan akımın doğduğu Alem olduğu söylenmiştir. Aşağı mertebe “Süfli Melekût” olarak adlandırılmış ve bunun misâl -hayal- alemi olduğu belirtilmiştir.

[6]- LÂHUT

Lâhut, beş duyu organıyla algılanamayan, ancak akli delil ve burhanlarla ispat olunabilen Allah Tealâ'nın zât-ı mukaddesidir. Zât-i İlâhi, bütün kâmil sıfatları kendisinde toplamış bir bütün olduğundan Ona “En Kâmil Âlem” denilmiştir.

[7]- SIKL-I EKBER

Sekaleyn hadisiyle müfessirler ve muhaddislerin -hadis bilginleri- açıklamalarından anlaşıldığı kadarıyla Sıkl-ı Ekber, Kur'an-ı Kerim'dir.

[8]- SIKL-I KEBİR

Sekaleyn'in anlamlarının açıklandığı kaynaklara göre Sıkl-ı Kebir, Resul-ü Ekrem sallallahu aleyhi ve âlihi vesellem'in pâk ıtratı olan mutahhar Ehl-i Beyt -s- imamlarıdır.

[9]- TAAĞUTİLER

“Taağut”u izleyenler, onun gibi olanlar anlamına gelir. Taağut kelimesi Kur'an'ın muhtelif ayetlerinde sekiz kez geçer. İslâm öncesi cahiliye döneminde Kureys kabilesinin taptığı putlardan birinin adıdır. Bu ad şeytana da itlak olunmuş ve şeytanın bir adının da Taağut olduğu söylenmiştir. Çoğu müfessirlere göre insanoğlunu iyilikten alıkoyarak zillet ve sapmaya götüren her şeye, her put veya insana” taağut” denilir. Taağutun lügat

manası “iyilik ve yüce değerlere karşı isyan ve tuğyana girişen” demektir.

[10]- HAVZ

Lügat anlamı, içinde su biriktirilen ve yer sathında yapılan havuz ve gölettir. Dini maarifte havz kelimesi genellikle “Kevser”le birlikte kullanılır ve “Kevser Havuzu” şeklinde geçer. Rivayetlere göre Kevser Havuzu cennette veya mahşerde bulunan bir nehrin adıdır. İmanı’a -ra- göre “Havz” kesretin vahdetle birleşeceği makam olarak tabir edilen uhrevi bir hakikattir. Yani çeşitli akarsuların bir havuza dökülerek birleşip bir bütün olmaları gibi ahiret aleminde de Kur’an’la İtrat-ı Resulullah -saa- birleşip bir bütün olacaktır.

[11]- KESRETİN VAHDETLE BİRLEŞTİĞİ MAKAM

Felsefede “kesret”, varlıkların hiyerarşik bütünü, maddi ve gayri maddi, türlü yaratılmışlar silsilesidir. “Vahdet”se Kâinatta var olan herşeyin kendisinden kaynaklanmış olduğu, Allah Tealâ’nın zâtıdır. Binaenaleyh kesretin vahdetle birleştiği makam, kesretin üzeri ve vahdetin altında bulunan ve yaradılışın başlangıcında vahdetten kesretin vücut bulup ortaya çıkmasına, mahşerde de kesretin tekrar vahdete dönüp onunla birleşmesine vesile olan uhrevi bir makam ve mertebedir.

[12]- SEKALEYN HADİSİ

“Sekaleyn hadisi”, çok sayıda ravi tarafından bizzat hz. Resul-i Ekrem’den -saa- nakledilen ve Ehl-i Sünnet müslümanlarının şaşılacak derece çok sayıda kaynak kitaplarında geçmekte olan en yaygın hadislerden biridir. Bu ve benzeri hadislerden birkaç önemli sonuca varılmaktadır; şöyle ki:

a- Kur’an-ı Kerim kıyamete kadar halkın arasında bâki kalacağından, Peygamber-i Ekrem’in -saa- ıtratı da kıyamete kadar bâki kalacaktır. Yani yeryüzü, var oldukça, hiçbir zaman gerçek rehber ve imamsız kalmayacaktır.

b- İslâm peygamberi -saa- bu iki büyük emanetle müslümanların dini ve ilmi ihtiyaçlarının tamamını temin emiş, bilim ve bilgi mercii olarak onlara Ehl-i Beyt'ini göstermiştir.

c- Hiçbir müslüman, kendisini onların irşad ve hidayetinden dışlama hakkına sahip değildir.

d- Halkın dini ihtiyaçları ve onlara gerekli olan bütün bilim ve bilgiler Ehl-i Beyt'te mevcuttur.

e- İnsanlar Ehl-i Beyt'e itaat eder ve onları hüccet kabul edip izlerinden giderlerse asla yollarını yitirmeyecek ve sapmayacaklardır.

[13]- KUTUB-İ SITTE (SAHÎHAN VE SÜNEN)

“Sahihan”ın lügat anlamı doğrular ve sahihler'dir, doğru anlamına gelen “sahih”in çoğuludur. “Sitte” ise Arapça'da altı rakamıdır. Kutub-i Sitte, Ehl-i Sünnet ulemâsınca ahkâm, akâid, tefsir ve sadr-ı İslâm tarihinin bir bölümüyle ilgili meseleler konusunda başvurulacak ana kaynaklar olarak bütün hadis kitapları arasından seçilmiş bulunan altı kitaptır. Ehl-i Sünnet ulemâsınca sahih kabul edilen sözkonusu altı kitap şunlardan ibarettir:

A- Sahih-i Buhârî: Muhammed bin İsmail Buhârî (doğ: h.k. 196, mil. 812; ve vefat: h.k. 256, mil. 869) tarafından yazılmıştır.

B- Sahih-i Müslim: Kişîrî adıyla tanınan Nişaburlu Müslim b. Haccac (doğ: h.k. 206, mil. 821; ve vefat: h.k. 262, mil. 876) tarafından yazılmıştır.

C- Sünen-i İbn-i Mâce: Muhammed b. Yezid b. Mâce (doğ-vefat: h.k. 273, mil. 886) tarafından yazılmıştır.

D- Sünen-i Ebu Davud: Ebu Davud Sicistânî Süleyman b. Davud (doğ-vefat: h.k. 275, mil. 888) tarafından yazılmıştır.

E- Sünen-i Tirmizi: Tirmizi Muhammed b. İsa b. Sûre (doğ-vefat: h.k. 279, mil. 892) tarafından yazılmıştır.

F- Sünen-i Nesâ: Ahmed b. Şuayb Nesâi (doğ-vefat: h.k. 303, mil. 915) tarafından yazılmıştır.

[14]- EHL-İ SÜNNET

Hız. Resul-ü Ekrem'in -saa- rihletinden sonra onun gerçek vasisinin kim olacağı, İslâm ümmetinin rehberlik ve liderliğini kimin üstlenmesi gerektiği konusundaki maslahatlar, müslümanların iki gruba ayrılmasına neden oldu: Hilafetin hız. Ali -s- ve onun soyundan gelen İtrat-ı Resulullah'ın mes'uliyetinde olması gerektiğine inanan Ehl-i Beyt-i Resulullah izleyicileri ve bu görüşün dışında herhangi bir görüşe inananlar. Birinci gruba "Şiâ", ikinci gruba "ehl-i sünnet" denildi. Ehl-i Sünnet, fıkhi açıdan Hanefî, Hanbelî, Maliki ve Şafii olmak üzere dört kola ayrılmıştır.

[15]- HADİS

Lügatte yeni, taze, haber, söz ve duyulmamış yeni söz anlamlarına gelir. Dini, maarifte hız. Resul-ü Ekrem -saa- ve Mutahhar İmamlardan -s- nakledilen haber ve rivayetlere denilir.

[16]- HZ. ALİ -S-

Şia'nın birinci imamı hız. Ali -s- milâdi 600'de dünyaya geldi. Annesi Fâtıma, babası, hız. Resulullah'ın -saa- amcası olan Ebu Tâlib'dir. Altı yaşından itibaren hız. peygamberin evinde ve onun özel ihtimam ve eğitimiyle büyüdü. Erkekler arasında ilk müslüman ve Resulullah'a -saa- yardımcı olmayı kabul eden ilk kişidir. Hız. Resul-ü Ekrem -saa- davetin ilk evresinde, Allah Tealâ'nın emrine uyarak İslâma davet maksadıyla yakınlarını biraraya topladığında onlara "Aranızdan benim dinime ilk inanacak olan, benden sonra benim vasim ve vekilim olacaktır "buyurarak bu cümleyi üç kez tekrarladılar. Her üçünde de sadece hız. Ali -s- ayağa kalkarak ona iman getirdiğini söylemiştir. Hicret gecesi, Kureyşlilerin ölüm komplosu ve terör plânına rağmen hız. Resulullah'ın -saa- yatağında yatmış ve ona sadakat derecesini ispatlamıştır. Peygamber-i Ekrem -saa- kendilerine kardeş olarak Ali'yi -s- seçmiş ve Veda Hacc'ından dönerken Kadir-i Gumm denilen yerde müslümanları toplayarak kendilerinden sonra hız. Ali'nin

-s- ümmetin velisi, imamı ve lideri olduğunu açıklamışlardır. Yalnızlık günlerinde Resulullah'ın -saadert ortağı ve sırdaşı, sıkıntı ve tehlike anlarında onun yardımcısıydı. Hz. Ali -s- Peygamber-i Ekrem'in -saa- rihletinden sonra birtakım sebeplerden dolayı 25 yıl kadar bir süre boyunca devleti idare ve rehberlikten uzak kaldı. Bütün bu süre zarfında - devlet ve ümmeti - sapmalardan koruyan bir denetimci ve nâzır durumundaydı. Üçüncü halifenin öldürülmesi üzerine sahabe ve halktan bir grup kendisine biat ederek onu halifelğe seçtiler. İmamın hilafet süresi yaklaşık 4 yıl 9 ay sürdü. Hz. Ali -s- Peygamber-i Ekrem'den -saa- sonra ortaya çıkmış olan değişiklikleri onun hayatta bulunduğu dönemdeki asıl haline döndürdü. Menfaatleri tehlikeye düşen muhalif unsurlar dört bir yandan ayaklanarak üçüncü halifenin kan davasına girişme bahanesiyle kanlı iç saaaşlara yolaçtılar. Hz. Ali'nin -s- hilafeti boyunca bu ayaklanma ve iç saaaşlar devam edip durdu. Nihayet, İslâm peygamberinden sonra tarihin biricik siması olan bu yüce insanı namaz mihrabında şehid ettiler. Hz. Ali'nin -s- kişiliği konusunda hakkıyla konuşmak, onu gereğince ifade edebilmek gayet zordur. Hayatı boyunca bir lâhza olsun din-i ilâhi yolunda feragât ve fedailikte bulunmaktan vazgeçmedi. Onun samanlı topraktan yapılma mütevazi evinde; tarihin akışında derin izler bırakan, devranın karanlık mı karanlık bir çağında insanlığın parlak meşalesini yığitçe omuzlayarak gerçeği arayanlara öncü kesilen Hz. Hasan -s-, Hüseyin -s- ve Zeyneb -s- gibi evlatlar yetişti.

[17]- İSİMLERİN ÖĞRETİLDİĞİ ADEM EVLADI (Velide-i İlm-ul Esına)
Bu tabirin Arapça orijinalinde geçen “velide” kelimesi çocuk, “ilm-ul esma” ise ancak insanoğlunun öğrenebileceği bir ilim ve marifet çeşidi demektir. Bu anlamda “Velide-i ilm-ul esma” isimler ilminin evladı demektir ki bununla insan kastedilmektedir. Allah Tealâ, yeryüzünde kendisinin halifesi olmaya lâayık olması için ilm-ul esmâyı insana öğretti. Allah Tealâ Hz. Adem'e -s- “esma”yı - isimler - öğretmemiş olsaydı, Adem -s- yeryüzünde Allah'ın halifesi olma liyakatini kazanamazdı.

[18]- MASUMLAR

Masum; lügatte “günahtan korunmuş”, “hayatı boyunca hiç günah işlememiş kimse “anlamına gelir. Dini ibarelerde peygamberler ve ismet imamlara mahsus vasıflardan biri olarak kullanılır. İsmet, insana güvenin

en azami haddini sağlayan “günah ve hatadan masun bulunma” demektir.

[19]- MUHAMMEDÎ TAM KEŞİF

Kur'an'ın bütün hakikatlerinin Hz. Muhammed'in -saa- nezinde âşîkar olması demektir. Bu anlamda Muhammedi tam keşif, Kur'an'ın nazil olma merhaleleri arasında Hz. Resulullah'ın -saa- pâk kalbine nâzil olduğu merhâledir. Kur'an hakikatlerini anlamanın bu mertebesi aklî idrâk değıl, “müşahede” meselesidir. Ancak bu, gözle müşahede değıl, “gaybî müşahede” olduğundan Kur'an-ı Kerim'in hakikatini tam olarak ancak ve ancak Hz. Peygamber-i Ekrem -saa- anlar; Hz. Muhammed'in -saa- özel tam keşfi ve tamamen müşahede edebilme olayı, onun sadece kendisine mahsus bir gerçektir.

[20]- MUHAMMED RIZA PEHLEVİ

Pehlevi hanedanının son hükümdarı olan Muhammed Rıza Pehlevi 1919 Ekim'inde dünyaya geldi. Babası Rıza Han, bir ihtilalle saltanatı ele geçirdikten sonra Muhammed Rıza'yı veliahd olarak tayin ettiğini açıkladı ve ilk öğrenimini tamamlayan oğlunu tahsilini sürdürmek üzere İsviçre'ye, oradan döndükten sonra da askeri okula gönderdi. 1941'de babasını tahttan uzaklaştırarak sürgüne yollayan müttefikler, Rıza şah'ın yerine onu saltanata geçirmeyi uygun buldular. Muhammed Rıza Şah'ın saltanat devresini genel bir değerlendirmeye iki safhada mütalâa edebilmek mümkündür. Birinci dönem, Muhammed Rıza'nın, henüz babasının gücüne kavuşamamış olduğu 1941-1955'li yıllara rastlar. İkinci dönem ise onun yaklaşık 23 yıl boyunca müstebit ve tam anlamıyla başına buyruk zalim bir padişah olarak İran'da iktidarı elinde bulundurduğu 1955-1978 yıllarıdır ki bu dönemin - 1978 - sonunda tahttan ebediyen devrildi. Toplam 37 yıl süren iktidarının durumuyla ilgili kısa paragraflar elinizdeki vasiyetnamenin bir bölümünde geçmektedir.

[21]- KRAL FAHD

Hali hazırda Suudi Arabistan kralıdır. Suudi hanedanının süper güçlere, bilhassa dünya emperyalizminin başını

eken Amerika’ya ne derece bağlı ve bağımlı olduğunu; b t l vahabilik mezhebini yayma yolunda bu hanedanın oynadığı rolü; dünya mazlumlarına, özellikle Ehl-i Beyt  iasına karşı ötedenberi beslediği husumet ve düşmanlığı, Filistin halkının kahramanca direnişi karşısında sergilediği münafıkça tavrı; İran ve diğer ülkelerden Beytullah’ı ziyarette gelen hacıları nasıl hunharca katlettiği, yabancıların ayak basmasının kesinlikle haram olduğu ilâhi emin beldenin emniyet ve hürmetini nasıl iğnediği, İslâm için mücadele veren müslüman araplara ülke içi ve yarımada dışında nasıl kalle e engel olup onları çökertmeye çalıştığı, müslümanların servetini nasıl har vurup harman saaurduğu... vb. gibi bu hanedanın i lemi  ve işlemekte olduğu daha binlerce zulüm konusunda bilgi sahibi olmak isteyenler bu konuda yazılmış bulunan kitaplara müracaat edebilirler.

[22]- VAHHABİLİK

Bu b t l mezhep, müslümanların bünyesine İngiliz sömürüsünün yerleştirdiği bir ur olup hicri kameri 12. yüzyılın sonları ve 13. yüzyılın ba larına rastlayan bir devrede Muhammed bin Abdulvehhab Neydi vesilesiyle peydahlandı. Vahhabilere göre Sünni ve  ii müslümanlar m  rik ve kâfir olup putperest sınıfına girerler. Yine onlara göre hz. Resulullah -saa- ve mutahhar imamların -s- mezarlarına saygı gösterip onları ziyaret etmek bid’at ve bir nevi putperestliktir. Vahhabiler, müslümanların servetini harcayarak ilh d  kültürlerin yoğun propagandasını yapmakta ve süper güçlerin yıkıcı entrikalarını uygulama yolunda onlara u aklıkta bulunmaktadırlar.

[23]- NEHC’UL BELAĞA

Bir konuyu bütün yönleriyle kavrayarak hiçbir yanlış ve eksik anlayışa yer bırakmayan, yapmacıktan uzak, düzgün anlatma sanatı demek olan “belagatin yolu yordamı” anlamındaki “Nebc’ul Bel  a” mü’minlerin emin hz. Ali’nin -s- konuşma ve yazılarının  erif Raziyy Muhammed bin’el Hüseyin (vefat: h.k. 406, mil. 1016) tarafından derlenip hazırlanmış olan metnine verilen isimdir. Büyük İslâm Alimleri Nehc’ul Bela a’yı “Kur’an’ın kardeşi” olarak vasıflandır rlar. Bu kitap

Allah Tealâ, kainat ve insan konularını inceler, Kur'an-ı Kerim ve Hz. Resul-i Ekrem'in -saa- mübarek kelimeleri dışında, bu kitaptakinden daha fasih ve belagatli bir söz söylenmiş veya ibraz edilmiş değildir. Genelde ilmi, edebi, dini, sosyal, ahlâki ve siyasi meseleleri ele alır. Nehc'ul Belağâ üzerine bugüne değin yazılmış olan 101'i aşkın şerh ve açıklama, bu, muazzam eserin ilim, araştırma ve inceleme elli nezdindeki ehemmiyet ve önemini ortaya koymaktadır.

[24]- HZ. MEHDİ ALEYHİSSELAM

Hasan Askeri'nin oğlu Hz. Mehdi –accelellahu fereceh/Allah zuhurunu yakın eylesin- Şia'nın 12. imamıdır. İmamet dönemi, henüz beş yaşındayken başladı. Allah Tealâ'nın takdiri ve yaşadığı çağın icabı gereği Hz. Mehdi -af- gaybete çekilmiş -gizlenmiş- tir. Gaybet dönemi ikiye ayrılır: 1- Küçük Gaybet (Gaybet-i Suğrâ): Bu gizlenme dönemi 69 yıl sürmüştür. imam -s. bu dönem boyunca dört sefiri aracılığıyla ve dolaylı olarak halkla irtibat kurdu. 2- Büyük Gaybet (Gaybet-i Kübrâ): Küçük gaybetten sonra gaybet-i kübrâ dönemi başladı. Bu, halâ yaşamakta olduğumuz dönemdir ki hakkın bâtila galebe çalacağı zuhur vaktine kadar da sürecektir. İslâmî düşünceye göre Hz. Mehdi'nin -af- çok yönlü ve cihanşümül mücadelesi ve zuhuru, hakk ehlinin bâtil ehline karşı vereceği mücadelelerin en son halkasıdır. Yani tarih boyunca hakk ehlinin mücadelesi sürecektir ve ortam, gün geçtikçe hakkın zaferi için daha bir müsait duruma gelecek ve neticede Hz. Mehdi'nin -af- kıyamı bu mücadeleleri nihai bir sonuca ulaştırıp insanlık semasında adalet ve hakk güneşinin doğmasını sağlayacaktır. O gün insanoğlunun fikri, mânevi ve sosyal açıdan bûluğa ereceği dönemdir.

[25]- MÂSUM İMAMLAR

İslâmî nasslara göre İslâm imamları, mukaddes ve mâsum önderler, Hz. Resul-ü Ekrem'den -saa- sonra 12 kişi olup mübarek isimleri sırayla şunlardır:

1 - Ali bin Ebu Talib: İmam Ali -s

2- Hasan b. Ali: İmam Hasan -s

- 3- Hüseyin b. Ali: İmam Hüseyin -s
- 4- Ali b. Hüseyin: İmam Seccad -s
- 5- Muhammed b. Ali: İmam Muhammed Bakır -s
- 6- Ca'fer b. Muhammed: İmam Cafer Sadık -s
- 7- Musa b. Ca'fer: İmam Musa Kazım -s
- 8- Ali b. Musa: İmam Rıza -s
- 9- Muhammed b. Ali: İmam Muhammed Takiyy -s
- 10- Ali b. Muhammed: İmam Ali Nakiy -s-
- 11 - Hasan b. Ali: İmam Hasan Askeri -s-
- 12 - Hüccet b. Hasan: İmam Mehdi -af-

[26]- KUR'AN-I SAİD

Saîdin lügat anlamı “yukarıya yükselen, yücelen” dir.

Kur'an-ı Saîd, gökten yere nazil olup inen Kur'an-ı Kerim karşılığında yerden göğe yücelip ağan Kur'an manasındadır; mâsumlar ve imamların -s- dualarına denilir.

[27]- ŞABANİYYE MUNACAATI

Bu münacaat, muhteva zenginliği ve muhtelif derin manaları ihtiva etmesi hasebiyle hz. Ali -s- ve oğulları ve bütün mâsum imamlar tarafından şaban ayında defalarca okunurdu. İmam Humeyni'nin -ra- bereketli ömrü boyunca okunmasını defalarca önemle vurgulamış olduğu bu münacaatın ehemmiyetini arzetmek için “bütün imamların okuduğu ve bu yolla Allah Tealâ'ya münacaatta bulunduğu” tabirinin pek az dua için kullanılmış olduğunu hatırlatmak yeterli olacaktır.

[28]- HÜSEYİN BİN ALİ -S-

Adalet ve takva yiğidi hz. Ali -s- ve Müslüman kadının sembolü hz. Fatıma'nın -s- oğlu olan Aşura kahramanı ve insanlık tarihinin en büyük kahramanlık destanının

şanlı mimari hz. Hüseyin -s- hicretin 4. yılında dünyaya gözlerini açtı ve Ali -s- gibi bir baba, Fatıma -s- gibi bir ana ve iki cihan serveri hz. Resul-ü Ekrem -saa- gibi bir büyübabanın eğitim ve terbiyesiyle büyüdü. İmam Hasan'ın -s- hicri 50 yılında şehid edilmesinin ardından dönemin halifesi Muaviye, Ehl-i Beyt -s- taraftarı Müslümanlara uyguladığı baskıları artırarak emrindeki vilayet valilerine şiilerin adını beytulmal defterlerinden silmeleri ve Resulullah Ehl-i Beyt'ine -s- muhabbet ve sempati besleyen herkesin derhal tutuklatılarak şehid edilmesi yolunda ferman gönderdi. Muaviye'nin ölümünden sonra onun yerine geçen oğlu Yezid de babasının izinden giderek benzeri bir fermanla, hz. Hüseyin'den de -s- biat alınmasını, biate razı olmaması halinde şehid edilmesini emretti.

Ne var ki imam, Yezid'e; bu alçaklık, zillet ve rezalet numunesine boyun eğmeyerek kılıcına el atıp tarihin o ölümsüz destanını yaratarak karanlıkların bağrına kıyamete dek sönmeyecek bir aydınlık mührü vurma gayesiyle muazzam Aşura hareketini başlattı. Hz. Hüseyin -s- bütün varlığını, ailesi ve en yakın dostlarını hak yolunda feda ederek hakikat yolu yolcularının tamamına örnek ve rehber oldu. Hz. Hüseyin'in -s- hamasi kişiliği hakkında pek çok kitap yazılmış, onu tanımlama ve anlatabilme gayesiyle pek çok şeyler söylenmiştir. Onun şecaat, cesaret ve yiğitliği; ilmi, hilmi ve sabrı, zulme karşı ve adaletten yana; mütevazı, alçakgönüllü, şefkatli, merhametli ve sevgi dolu kişiliği sadece dostlarını değil, düşmanlarını bile hayran bırakmış; onu tanıyan herkesin bu emsalsiz insan önünde saygıyla eğilmesine sebep olmuştur.

[29]- ARAFAT DUASI

Arafat, Ziyhicce'nin 9. günü hacıların durakladığı Mekke yolundaki bir yerin - dağ - adıdır, Arafat duası hz. Hüseyin'e -s- ait bir dua olup hem hz. Hüseyin, hem imam Seccad aleyhisselamlar tarafından Ziyhicce'nin 9. günü Arefe'de okunurdu. Bu dua, hür doğup hür yaşayanların baştacı ve şüheda kervanının şanlı öncüsü hz. Hüseyin b. Ali -s-nin yegane sevgili ve yegane mâbudu Hak Tealâ'ya aşıkane yakarışının bir ifadesidir. Mâsumların diğer duaları gibi Arafat duası da son derece derin ve yüce manalar taşır.

[30]- MUHAMMED -SAA- SOYUNUN ZEBUR’U

“Zebur”, büyük peygamberlerden biri olan hz. Davud’a -as- nazil olup pek çok hikmet ve ilimleri içeren semavi kitaptır. Sahife-i Seccadiye, son derece önemli mevzular içermesi, muhteva zenginliği ve taşıdığı yüce ve derin anlamlar itibariyle Ehl-i Beyt -s- maarifine aşına olanlar arasında “Al-i Muhammed’in Zebur’u”, “Ehl-i Beyt’in İncil’i” ve “Kur’an’ın Bacısı” gibi isimlerle tanınır.

[31]- SAHİFE-İ SECCADİYE

Devletin zalim yöneticiler elinde olması ve devrin tam bir hafakan niteliğine bürünmesi cihetiyle Şia Müslümanlarının dördüncü imamı hz. Seccad’ın -s- hidayet ve irşadları dua şeklinde göze çarpar. Toplam ellidört dua ihtiva eden Sahife-i Seccadiye, Şia tarihi boyunca Hak Yol’un arayıcıları ve sadık bilim adamlarının ilham kaynağı olmuş ve ötedenberi muazzam bir eğitim menbaı olarak faydalanılmış bulunan bir ansiklopedi mesabesindedir.

[32]- ZEHRA-I MERZİYYE

Büyük İslâm peygamberi hz. Resul-ü Ekrem’in -saa- biricik kızı, Şia’nın ilk imamı adalet ve takva yiğidi hz. Ali’nin -s- eşi ve Şia’nın ikinci ve üçüncü imamı Hasan -s- ve Hüseyin -s- hazretlerinin sevgili anneleri hz. Fatıma-ı Zehra selamullah aleyha, Fahr-i kainat hz. Resulullah’ın -saa- bi’setlerinin beşinci senesinde Mekke-i Mükerreme’de dünyaya geldi. Büyük İslâm kadını ve Müslüman kadının en mükemmel sembolü hz. Fatıma’nın -s- hasletlerinin, özellik ve vasıflarının beyanını bu naçiz bahse sığdırabilmek mümkün değildir. Babasına beslediği fevkalâde sevgi ve ilgi cihetiyle halk kendisine “Ümmü Ebiha” (babasının annesi) lakabını vermişti.

Hiz. Fatıma -s- hayatlarının en zorlu ve en hadiseli günlerinde bile hz. Resul-ü Ekrem -saa- ve hz. Ali’nin -s- yanından ayrılmamış ve bu iki eşsiz insanı zor günlerinde bir an olsun yalnız bırakmamıştı. Hz. Resulullah’ın -saa- rihletlerinden sonra uğradığı pek çok zorluk, çektiği onca dert ve acı neticesinde, henüz

hayatının baharında denilecek kadar çok genç bir yaşta dünyaya gözlerini yumarak beka alemine göçtü.

[33]- SAHİFE-İ FATİMİYYE

Sahife kelimesi sözlükte “kitap” ve “mektup” anlamları taşır. Fatimiyye ise hz. Fatıma’ya -s- ait gerçekler ve ona ait söz ve konuşmalar demektir. Buradan, Sahife-i Fatimiyye’nin, hz. Resul-ü Ekrem’in -saa- sevgili kızları ve Şia’nın ilk imamı hz. Ali’nin -s- sadık eşi hz. Fatıma’ya -s- ait bir kitap olduğu anlaşılır. Bu kitabın gelecekte dünyada vuku bulacak hadiseleri kapsadığı ve mutahhar imamlar -s- tarafından saklanıp korunduğu ve rivayetlere göre hacim itibariyle Kur’an’ın üç misli olduğu söylenir.

[34]- BÂKİR’EL ULÛM

Bakır “yaran”, “yarıp açan” demektir. Bütün ilimlerin künhüne vardığı için Şia’nın beşinci imamı hz. Muhammed Bâkır’a -s- “ilimleri yarıp açan “anlamında” Bâkır’el Ulûm” lakabını vermişlerdir. Bu imamın yaşadığı çağda Emevilerle Abbasiler arasındaki ihtilaflar ve Kербela’da Ehl-i Beyt’e reva görülen büyük facia sonucu Resulullah’ın -saa- pak ıtratının gözler önüne serilen mazlumiyeti, Hakk aşığı bütün Müslümanların, bilhassa Şia Müslümanlarının Medine’ye akın ederek imam Bâkır’ın -s- huzurunda İslâmî bilimleri tahsil etmelerine ve neticede din-i mübin-i İslâm’ın maarif ve hakikatlerinin neşri yolunda müsait bir zeminin hazırlanmasına yol açtı. Ehl-i Beyt imamlarından hiçbiri için o güne değin böyle bir ortam müyesser olmamıştı.

[35]- CA’FERİ MEZHEBİ

Ca’feri mezhebi, Şia’nın 6. imamı hz. imam Ca’fer Sâdık -s-’a intisab olunan mezheb demektir. Şia mezhebinin hz. imam Ca’fer b. Muhammed Sadık’a -s- intisabının nedeni onun diğer imamlardan daha çok yaşayabilmiş olması, dolayısıyla da din-i mübin-i İslâm’ın neşri yolunda daha fazla faaliyet imkanına kavuşmuş bulunmasıdır. Bilhassa Emevi hanedanıyla Abbasi hanedanı arasında hilafeti paylaşamama nedeniyle doğan ihtilaf ve anlaşmazlıklar sonucu hilafet mekanizmasında başgösteren gevşeklik; Müslümanları

ilmen ve manen doyurma ve dini tedris ve tebliğ yolunda imama altın bir fırsat kazandırmış; böylece mü'min ve ihlaslı Müslümanlar yetiştirme, dini bilimlerin tedris olduğu nuazzam medreseler kurma imkanı bulmuştur ki, imamın, İslâmî hakikatlerin neşr ve yayılması yolunda elde ettiği mauazzam muvaffakiyet ve “Gâl'el Sadık” (hadisin hz. imam Cafer Sadık'tan -s- - nakledildiğini anlatan "Sadık dedi ki..." anlamındadır - çev- ibaresinin hadis ilminin sloganı durumuna gelmiş olması, onun bu yılmak bilmeyen faaliyet ve çabalarının ürünüdür.

[36]- FIKIH

“Fıkıh” -fikh- kelimesi, “tam ve dakik anlayış, yani fetanetle -zihni konsantre- merak ve zekice bir uyanıklıkla elde edilen anlayış” demektir. Fıkıh bilimi dinin ferdi ve içtimai hayatta ihtiyaç duyulan ameli programlar ve ahkâmıyla ilgilenir. Bu bilimden maksat, Allah Tealâ'nın hükümlerini öğrenip anlamak ve onlara amel etmektir. İslâm ahkâmını anlama yolunda fikhın başvurduğu kaynaklar şunlardan ibarettir: Kur'an, hz. Resul-ü Ekrem'in -saa- ve mâsumların -s- sünnetleri, icma (fakihlerin ittifakla kabul ettiği ve doğruluğunda hiç şüphe kalmamış bulunan fikir) ve akıl.

[37]- ZEYNEB MİSALİ

İslâm'ın şecaatli kadını hz. Fâtıma Zehra'nın -s- hz. imam Hasan -s- ve imam Hüseyin aleyhuma selamdan sonra üçüncü evladı hz. Zeyneb-i Kübrâ'dır. Hicretin 6. yılında dünyaya geldi. Çağların en kutlu ve en mübarek ailesinde hz. Resul-ü Ekrem -saa-, hz. Ali -s- ve hz. Fâtıma -s-nın terbiyesiyle, iki ağabeyinin yanında büyüdü ve Kerbelâ faciasını yaşayınca dek oldukça uzun ve Çetin bir yol katetti. Kanlı Kerbelâ faciasında ailesinin bütün gençleri teker teker gözleri önünde şehid edildi; ardından, kahraman kardeşi hz. Hüseyin'in -s- şehadetine bizzat şahid oldu; Resulullah -saa- ailesinin Kerbelâ'da feci katliamından sonra halife Yezid'in ordusuna esir düşüp Irak'a, oradan da Şam'a götürüldü; bu zorlu seferde hz. Hüseyin'in -s- (kadınlar ve çocuklardan başka kimsenin sağ bırakılmadığı) ailesinden arda kalanları bir ana şefkatiyle koruyup kolladı. Bu inanılmaz ve dehşetengiz macera boyunca

bir lâhza olsun kendini kaybetmedi, sabrını ve direncini yitirmedi, Emevi hanedanının kaniçici halifesi Yezid'in karşısına dikilerek öfke ve gazap dolu bir kıyam habercisi kesilip görülmemiş bir cesaret ve şecaatle canilere karşı mücadele bayrağını omuzladı ve Hakk'ın bâtıla karşı mücadelesine bütün çağ ve devirlerde devamlılık kazandırabilmek gayesiyle kendisine düşen rolü şaşırtıcı bir başarıyla yerine getirerek Âşura destanını ölümsüzleştirme yolunda inananlara gerekli ortamı hazırladı. Zeyneb'in -s- dedikleri ve yaptıkları, daima diri ve daima canlı olagelen Şia tarihinde "Zeyneb misali, Zeyneb gibi" şeklinde ölümsüz bir sığata dönüşüp bütün Müslüman kadınların kendisine uyduğı ve onu örnek aldığı bir önder durumuna geldi.

[38]- NÂİM CENNETLERİ -ÖLÜMSÜZ HAYAT-

Allah Tealâ, Kur'an'da mü'min ve muttakileri üstün cennetlerle müjdelir ve bu cennetin bazı özelliklerini "ağaç gölgeleri, daimi meyveler, mutedil hava, lezzetli içecekler, süt nehirleri, kinden arınmış kalpler..." vb. şeklinde sıralar. Ne var ki, gerçekte ahiret alemiyle, üzerinde yaşadığımız dünya ve onun lezzetleri arasında temel farklar vardır. Dolayısıyla, bu dünyada bulunduğumuz sürece, ölümden sonraki hayatın muazzam gerçeklerini gereğince idrâk edip nâim cennetlerini tanımlayabilmemiz mümkün değildir. Bu cihetle Kur'an, cennet nimetlerini tanıttıktan sonra insanı daha yüce bir hakikate doğru yöneltmek ve onun tasaavura sığmayacak değeri ve önemini insana göstermek gayesiyle bütün makam ve lezzetleri aşan, herşeyin ötesinde bir değeri ve makamdan haber vermektedir ki, bu, "Allah Tealâ'nın rızası"ndan başkası değildir. Bütün nimetlerin, yüceliklerin, kemal ve güzelliklerin kaynağı olan bu makam, yeryüzü hayatındayken Allah yolunda mücadele veren, bir lâhza olsun Hakk ve hakikatten vazgeçmeyen ve bütün varlığıyla ilâhî emirlere teslim olanların mükafaatıdır.

[39]- AHMAKÇA BİR BÜYÜK İSRAİL HAYALİ

Siyonistlerin büyük bir inançla bağlandıkları yegâne gaye ve hedef, bütün dünyaya hükmedecek bir Yahudi devleti kurmaktır. Onlara göre bu devletin ilk çekirdeğı Filistin topraklarında atılacak ve tıpkı plânlamış

oldukları üzere Mısır'ın sağı yanı sahili, Nil'le Kızıldeniz arasında yer alan bölge, Ürdün, Suriye, Irak'ın büyük bir bölümü ve Fars Körfezi'ne açılan bir pencereden Suudi Arabistan'ın batısına kadar olan bütün mıntıka bu devletin işgaline geçecektir. Böylece bölgedeki zengin yeraltı kaynakları onların eline geçmiş olacağından, bu mıntıkalara hükmetmenin bütün dünyaya hükmetmek demek olacağına inanırlar.

[40]- ÜRDÜNLÜ HÜSEYİN

Halihazırda Ürdün'de iktidarı elinde bulunduran Kral Hüseyin, İslâm İnkılâbı'nın ilk günlerinden başlayarak bugüne değin hep Suudi Krallığı'yla bölgedeki diğer uydu Arap devletleri ve Saddam'la birlikte İslâm İnkılâbı'nın karşısında yer aldı. Müslüman Filistin halkının davasına yaptığı ihanetler, Filistinlileri canice katledişi ve İsrail'le aynı safta yer alışı... vb. davranışları, Müslümanlar arasında kendisinden nefret edilen satılmış birisi olarak tanınmasına neden olmuştur.

[41]- HASAN

Fas kralı 2. Hasan da Ürdün ve Arabistan kralları gibi, İran'da şahenşahlık düzeninin yıkılıp onun yerine İslâm Cumhuriyeti kurulmasını bir türlü hazmedemeyerek bunu kendi tahtı ve tacı için ciddi bir tehlike olarak telakki eden ve inkılâba karşı muhalefet ve komplolara girişmekten bir an olsun geri kalmayarak bu yolda elinden geleni ardına koymayan müstebid krallardan biridir.

[42]- HÜSNÜ MÜBAREK

İslâm ve Müslümanlara ihanet eden melun Enver Sedat'ın teröründen sonra iktidara geçerek yüzkarası Camp David antlaşması ve İsrail'le utanç verici barışta ayak direten şimdiki Mısır cumhurbaşkanı Hüsnü Mübarek, satılmış Amerikan uşaklarından biridir.

[43]- EFLAKÇI SADDAM

Burada kullanılan “Eflakçı” sıfatı, Suriyeli sözde aydın “Mitchell Eflak” a itlaktır. Yunanlı bir Ortodoks zahire tüccarının Oğlu olan Eflak 1910'da Demeşk' de dünyaya

geldi. İlk ve orta öğrenimini burada tamamladıktan sonra tahsilini sürdürmek üzere Fransa'ya gitti ve Sorbon üniversitesi Tarih ve Felsefe bölümünden mezun olarak öğretmenlik mesleğini seçti. Derslerinde, özellikle son yüzyıllarda Avrupa'da görülen milli nitelikli savaşılar ve kurtuluş hareketlerini işliyor ve Arapların parlak geçmişinden, onların tarihteki milli rolünden söz ediyordu. Maksudı, bütün Arap halklarını etrafında toplayarak onlara halihazırdaki inanç ve ideolojileri yerine katı bir arap milliyetçiliği aşılayacak nasyonalist ideolojiye dayalı bir parti kurmaktır. Nihayet 1940'da süper güçler ve eskinin kulağı kesik sömürgecilerinin destek ve yardımlarıyla bu emeli gerçekleşti ve mevzuumuzun bahsi dışında kalan oldukça kozmopolit bir özel tüzükle kurulan "Baas partisi" Suriye ve Irak gibi iki merkezde faaliyetlerine başladı. Irak Baas partisi, Abdusselam A'raf tarafından gerçekleştirilen bir darbeye 1963'te iktidara el koydu ve 1979 Temmuz'unda da Hasan El Bekir'in iktidardan uzaklaştırılmasıyla birlikte Baas parti genel sekreterliği ve Irak devlet başkanlığı, partinin tanınmış komplocu, maceraperest ve gözünü hırs bürümüş üyesi Saddam Hüseyin'in eline geçmiş oldu. Mevcut delil ve karineler, Saddam'ın yukarı mevkilere yükseltilerek Irak devlet başkanlığına getirilmesiyle sonuçlanan parti içi son değişikliklerin perde gerisinde batı, özellikle de İsrail gizli servislerinin yoğun faaliyetleri olduğunu ispatlayıcı niteliktedir.

[44]- BAKİYYETULLAH

Bakıyyetullah, Hûd suresi 86. ayette geçen Kur'anî bir terim olup

"Allah Tealâ'nın sizler için baki bıraktığı" demektir. Sahih rivayetlere göre Hz. Mehdi -af- huruc edip de sırtını Ka'be'ye verdiğiğinde, mübarek ağzından çıkacak olan ilk cümle "Bakıyyetullah benim! O'nun sizin üzerinizdeki halife ve size verdiği yön ve hattı olan Bâkıyyetullah'ım ben!" ibaresi olacaktır. Bu açıklamaya binaen "Bakıyyetullah", gaib imam Hz. Mehdi'nin -as- isimlerindendir. İmam -ra- vasiyetinde belirtmiş olduğu "bz. Bakıyyetullah ülkesi"yle İran İslâm Cumhuriyeti'ni kastetmektedir.

[45]- GAYBÎ YARDIMLAR

Bugün felsefenin de ispatlamış olduğu üzere nesnelerin, kendi varlıklarının özü itibariyle gaybdan yardım alıyor olmasına ilaveten insanoğlunun hayatında bir dizi özel gaybi yardımların da dahilidir. Bu gaybi yardımlar kimi zaman kişinin başarılı olması için gerekli ortamı oluşturma şeklinde olduğu gibi, kimi zaman da ilhamlar, hidayetler, aydınlatmalar ve meseleleri her yönüyle açık bir şekilde görebilme -kabiliyeti - şeklinde tezahür eder.

“İnsanoğlunun hayatının ve yaşama gayesinin hakkı arama, hakikatten yana olma, ihlas, amel, gayret ve çaba aslına dayanması halinde hakikat tarafından himaye edileceği ve gaybî elin, ona meçhul olan yollardan yardım amacıyla uzanacağı” meselesi imana dayalı bir gerçek ve enbiyanın getirdiği prensiplere inanmanın bir zarureti oluşunun yanı sıra, kişinin ferdi tecrübeleriyle de pekala müşahade edebileceği deneysel ve tecrübî bir gerçektir de aynı zamanda... Yani yukarıda zikredildiği gibi davranan herkes, Allah Tealâ'nın lütuf ve inayetlerinin etkilerini kendi hayatında bizzat müşahade edebilir.

[46]- MÜLHİD

Mülhid, lügat ve dini maarifte “Allah Tealâ'yı inkar eden dinsiz kişi” ye denilir. İmamın -ra- “mülhid doğu” tabirinden maksadı, materyalist bir dünya görüşüne sahip olan doğu bloku ve komünist sistemlerdir.

[47]- KÂFİR

Lügat manası “örtün, gizleyen, kabule yanaşmayan, dinsiz ve nankör” dür. İslâmî maarifte ise Hakk'ın inkarı yüreğine iyice yerleşmiş bulunan ve din-i mübin-i İslâm'ın hakkaniyetini inkar edene kafır denilir. Batı dünyasının görüş ve yöntemi, görünüşte Hristiyanlığa inanıyor olmalarına rağmen, aslında pratik sahada din karşıtı ve küfre dayalı olduğundan İmam selamullah aleyh burada “kafir batı” deyimini kullanmıştır.

[48]- İMAMET

Şia inancına göre Allah Tealâ'nın herşeyi kapsayan lütuf ve sevgisiyle O'nun sonsuz hikmeti, halkın, peygamberden sonra da rehbersiz kalmamasını gerektirmektedir. Şia okulunda imamet, dinin usul ve erkanından biri olarak kabul edilir; ona inanmak tevhid, nübuvvet ve miade inanmak kadar zaruridir. İmametın tarifi “Dinin ve Müslümanların hıfzı yolunda Resulullah'ın -saa- vasi ve halifesi olma” şeklinde yapılmıştır. Diğer bir deyişle imam, hakkın bütün dini ve dünyevi işlerine rehberlikte bulunma ve onları idare edip yönetme gayesiyle Allah ve Resulü -saa- tarafından tayin edilmiş kimsedir.

[49]- AHKÂM-I EVVELİYYE VE SANEVİYYE

Müslümanların ihtiyaç duyduğu ahkâm ve sosyal ilişkilerin büyük bir çoğunluğu kitap ve sünnette açıkça belirtilmiş ve bunlara ilişkin hükümler genel veya teferruata dair özel hükümler şeklinde tespit edilmiştir. Bu sınıfa giren ahkâma “Ahkâm-ı evveliyye” denilir. Ne var ki, bir İslâm devleti, toplumu yönetirken birtakım özel müşkülâtlarla karşı karşıya gelmektedir ki, sırf “ahkâm-ı evveliyye” denilen sabit hükümlerle bunların üstesinden gelmek kabil olmamaktadır. İşte bu duruma binaen İslâm dini, İslâmî toplumun devlet başkanına - ümmetin ululemrine- sözkonusu İslâmî topluma hakim olan şartlar ve toplumun maslahatını gözönünde bulundurarak velayet hakkını kullanıp İslâmî usuller çerçevesinde bir dizi kanun, tüzük, yönetmelik... vb. yaptırım kuralları vaz'etmek suretiyle bu müşkülâtların uhdesinden gelme selahiyeti vermiştir. “İslâm'da devlet yönetimi kuralları” şeklinde de tabir olunan bu hükümlere “Ahkâm-ı Saneviyye” denilir ki bütün Müslümanlar bunlara uymakla muvazzaftırlar.

[50]- GELENEKSEL FIKIH

Fıkıh terimini önceki sayfalarda açıklamıştık. “Geleneksel” ise geçmişlerimizden bugüne değin bize ulaşan yöntemlere denilir. Binaenaleyh geleneksel fıkıh, geçmişteki din büyükleri ve muteber kaynaklardan ulaşan bilgilere dayanarak şeriâtın pratik uygulamalarıyla ilgili sağlam sonuçlar çıkarma yöntemidir ki mâsumlardan -s- bugüne varıncaya değin

Şia fakihleri sadece bu yöntemle uymuş ve başka yöntemleri reddetmişlerdir.

[51]- CUMA NAMAZI

Cuma namazı, İslâm dininin, Cuma günü bütün Müslümanların iştirakiyle Cuma imamı tarafından uygulanan önemli ibadi ve sosyal merasimlerinden biridir. Namazdan önce Cuma imamı iki hutbe okur ve bu hutbelerde Müslümanlara ferdi ve içtimai vazifelerini anlatır; kendi ülkeleri ve bütün dünyanın günlük meseleleri ve İslâm ümmetinin yakın ve uzak vadedeki problemleri hakkında Müslümanlara bilgi verir. Cuma namazı, Hz. Resulullah -saa- ve mâsum imamların -s-sünnetlerindendir. Bu namazın ehemmiyetini anlatabilmek için “mahkumların bile ona katılmaları gerektiği”ni hatırlatmak yeterli olacaktır. İslâm tarihi boyunca Cuma namazı kadar halkın birlik ve beraberliğinde etkin olan ve kitlelere bilinç kazandırılmasında bunca tesir gösteren hiçbir ibadet olmamıştır. Bu cihetledir ki, zalim yöneticiler Cuma namazının kılınmasını önlemek veya onu asıl muhtevasından saptırabilmek gayesiyle ellerinden geleni yapmışlardır.

[52]- CEMAAT NAMAZI

İlâhî nebiler nizamında namaz, bir yandan topraktan gelme insanoğlunun mâneviyatın doruğuna yükselişi, kâinatın yaratıcısının yakınlığını kazanma ve insanın her nevi psikolojik sapma ve sapıklıklardan korunarak gûnahtan alıkonuluşudur; bir yandan da aynı namaz, kitlelerin iştiraki demek olan cemaatle kılınması halinde, kendisine has özelliklerine binaen giderek ideal bir toplum yaratmakta, ümmeti her nevi kir ve pastan temizlemektedir. İslâm devleti, işte bu cemaat yardımıyla hedeflerine yaklaşacak ve peygamberlerin ilâhî ahdlerinden ve hidayet imamlarının önemle vurguladıkları tavsiyelerinden biri olan birlik ve beraberlik -ittihad- esasına bu vesileyle ulaşabilecektir. Din büyükleri, namazın cemaatle kılınmasını ısrarla tavsiye etmişlerdir.

[53]- MELEK

Melekler sırf akıl ve nurdurlar; varlıkları madde ve maddiyattan beri olduğundan, insanın zahiri algılama - beş duyu- organıyla idrâk edilebilmeleri mümkün değildir. Allah Tealâ'nın yüce huzuruna yakınlıkları ve O'nunla daha yakın bir irtibatta oluşları cihetiyle sahib bulundukları yetenek ve gücü daima hayr ve kemal yolunda kullanırlar. Bunun sebebiyse bütün mahlukat âleminde diğerlerine oranla noksanlık ve zaafı daha az olan bir makam ve durumda bulunuyor olmalarıdır. İlâhi bilgiler, asırlar öncesinden bugüne değin, yukarı alemin -gayb alemi- aşağı aleme -şehadet alemi- etkide bulunduğunu söylemişlerdir. Binaenaleyh, yapılarında hiçbir somutluk ve -maddeleşmeye götüren- baskı bulunmayan bu soyut ve mücerred yaratıkların, mevcudat arasındaki cereyan ve yerle göklerdeki hadiselerin direkt amilleri olmaları pekala muhtemeldir. Melekler, onların soyut alemi ve ilâhî bilgelerin yaradılışıyla ilgili ayetlerden akıl ve düşünce yoluyla elde ettikleri sonuç ve bu konu etrafında Kitabullah'la sünnetten çıkardıkları neticeler bu özet bahse sığdıramayacak kadar geniş ve etraflicadır.

[54]- SALİHLER

Buradaki salihlerden maksat, Allah Tealâ'nın nimetleri hususunda salih ve salahiyet sahibi olanlardır. Yani Allah Tealâ'nın inayetine hazırdırlar, çirkin ve kötü davranışlardan tamamen uzaktırlar, söyledikleri ve yaptıkları herşey tamamen ilâhî hükümlere göre olup hem kendilerinin, hem toplumun selah ve hayrınadır.

[55]- YAS MERASİMLERİ

Burada sözü geçen yas merasimleri, kanlı Âşura destanı ve şehidler kervanının başını çeken hz. Hüseyin b. Ali'yle -s- onu yalnız bırakmayan dost ve aile yakınlarından 72 vefalı mümini saygıyla anma ve Hakk öncülerinin küfür, zulüm ve istikbar öncülerine karşı tarih boyunca verdikleri "Hakk'ı taleb edici dava"larının hatırasını zihinlerde diri tutma gayesiyle ötedenberi düzenlenegelmiş bir dizi eylem ve anma merasimidir. Şia halkıyla, Kerbela'nın mazlum şehidi arasında oldukça sıkı bir kalbi ve deruni bağ vardır ki sözkonusu yas merasimlerini bizzat görüp yaşayarak ruhunu sezmedikçe ve hicret, iyiyi emredip kötünden alıkoyma,

cihad, şehadet, Allah yolunda esaret... vb. gibi daha birçok derin manalar taşıyan terimleri bilfiil sahnelemedikçe bu bağı tavsif ve idrâk edebilmek kabil değildir.

[56]- ÂL-İ BEYT (EHL-İ BEYT)

Bir erkeğin alilesi demek olan ehli beytin örf ve lügatteki anlamı onun eşi, çocukları ve evinin hizmetçisinden ibaret olan "ev halkı" dır. Şia ve Sünni kaynaklardan nakledilmiş bulunan sahih ve kat'i rivayetlere göre "Ehl-i Beyt", hz. Muhammed -saa- hz. Ali -s- hz. Fatıma -s- hz. Hasan -s- ve hz. Hüseyin -s- e verilmiş bulunan ve İslâmî literatürde sadece onlara mahsus olarak kullanılan bir isimdir. Ancak, yine aynı rivayetler ve benzeri çok sayıda diğer rivayetlere istinaden oniki imamın, hz. Hüseyin'in -s- neslinden gelen ve onun oğulları olan dokuzu da yine Ehl-i Beyt'tendirler. Binaenaleyh Ehl-i Beyt, ondört mâsuma -s- verilen özel isimdir. Kur'an-ı Kerim, İslâm ümmetinden, hz. Resul-ü Ekrem 'in -saa- Ehl-i Beyt'ini sevmelerini istemekte ve ümmetin Resulullah Ehl-i Beyt'ine sevgi ve saygı beslemesini hz. Peygamber'in -saa- emeğinin ücret ve karşılığı menzilesinde tanımlamaktadır.

[57]- EMEVİLER (ÜMEYYEOĞULLARI)

Ümeyye'nin torunu ve Ebu Süfyan'ın oğlu olan Muaviye hicri 41'de -milâdi tarihe 662'de- hz. Ali'nin -s- şehadetinden sonra kendisini Müslümanların halifesi ilan etti. Hilafet makamı hicri 132'ye kadar (miladi 750'ye kadar) Emevi hanedanının egemenliğinde kaldı. Cahiliyet döneminin, İslâm inancına kesinlikle aykırı olan saltanat ve eşraflık uygulamaları bu hanedan tarafından yeniden canlandırılarak cahiliyet düzeninin hortlatılmasına sebep oldu. Tarih, Emeviler döneminde İslâm dünyasında vuku bulan son derece acı ve kanlı olaylarla doludur. Resulullah -saa- Ehl-i Beyt'ine -s- tabi olanların gaddarca katledilişi, hapislere veya sürgüne gönderilişi ve Muaviye'nin oğlu Yezid tarafından imam Hüseyin'in -s- şehid edilişi ve benzeri daha nice hadiseler bu kanlı olaylar dizisinin sadece bir bölümünü teşkil eder.

[58]- MERSİYE (AĞIT)

Mâsum imamlar -s-, bilhassa muttakilerin efendisi hz. Ali -s- ve “Hakk’a inanmış hür insanların serveri” Seyyid’üşşüheda hz. İmam Hüseyin -s- din-i mübin-i İslâm yolunda can veren diğer İslâm öncülerinin şehadetleri münasebetiyle yazılıp yaslı gönüller, yaşlı gözlerle okunan ağıt ve mersiye türündeki bu hüznü şiirleri dinleyenler elleriyle göğüslerine vurarak mersiye-hana -mersiye okuyan- iştirakla şühedaya reva görülen zulüm ve işkencelerden duydukları rahatsızlığı ifade ederler. Mersiye okuma, Şiâ’nın yas merasimine ait özelliklerinden biridir.

[59]- BÜYÜK İLÂHÎ HAREM

“Harem” kelimesi lügatte saygı duyulan mukaddes mekân” anlamına gelir ve İslâm fıkıhı kültüründe Mekke şehriyle, civarının bir kısmını içine alan özel bir mıntıkaya denilir. Bu mıntıkada elli olmayan hayvanları öldürmek, kan dökmek, saaaşmak, silahlı dolaşmak, gayri müslim bulundurmak, bitki ve ağaçların kökünü koparmak yasaktır ve bu mıntıkaya girerken birtakım özel protokollere uymak gerekir. Son zamanlarda Suudi Arabistan devleti tarafından Müslümanlara uygulanmaya başlanan baskı, zorlama ve kısıtlamalar ve bu devletin yol açtığı rahatsızlıklar Kur’an’ın sarıh emirlerine, hz. Peygamber-i Ekrem’in -saa- sünnetine ve İslâm şeriatine aykırıdır.

[60]- ŞİÂ

Şiâ’nın kelime anlamı “grup, dostlar, izleyiciler”dir. İslâm’a göre ümmetin rehber ve yöneticisiyle ilgili esas ölçü ve kıstaslara ve hz. Resul-ü Ekrem’in -saa- hz. Ali’nin -s- rehberliği konusunda buyurmuş olduklarına istinaden, hz. Resulullah’ın -saa- ashabı arasında önde gelen bir grup seçkin Müslüman, Peygamber-i Ekrem’in -saa- rihletinden hemen sonraki ilk günlerden itibaren hz. Ali’nin -s- halifeliğini canla başla desteklediler. Bu grup, yani Ali’yi -s- destekleyip onu izleyenler ve İslâm ümmetini o büyük imamın idare etmesi gerektiğine inanan Müslümanlar o günden itibaren “Şia” veya “Şii” adını aldılar.

Şiâ, İslâm akide ve prensipleri dışında hiçbir aslı kabul etmemiş, İslâmî usul ve prensipleri ilk durumundaki

katıksız haliyle koruma yolunda daima mücadele vermiş ve tarih boyunca “Hakk”ın hakimiyeti ve adaletin icrasından yana olmuştur.

[61]- DİRİ ŞEHİD

İslâmî İnkilab ve tahmili saaaş sırasında yaralanmış olan harp malulleri için kullanılan bir tabirdir. Bu yiğit Müslümanlar düşmanı yok etmek ve hakkın bâtıla galebe çalmasını sağlamak gayesiyle şehadet yolunda yürümüş, ancak takdir-i ilâhî mucibince şehid olmayıp yaralanarak veya Allah yolunda bazı organlarını kaybederek şehid sevabına nâil olmuşlardır. İslâmî İnkılâb toplumunda diri şehidlerin pek yüce ve muhterem bir konum ve itibarları vardır.

[62]- İMAN KARDEŞLERİ

Kur’ân-ı Kerim’in Hucurât suresinde “mü’minler kardeşirler” mealinde bir ayet vardır. Bu ayet, mu mm Müslümanlar arasında daha önce mevcut olmayan bir kanunu teşri etmekte, yeni bir sünneti bildirmektedir. Mezbur sünnet, “kardeşlik” esasıdır ki gayet derin anlamlar taşımakta; birtakım şer’i, hukuki ve kanuni etkileri de beraberinde getirmektedir. İslâmî bir misak ve sözleşme olup bizzat Hz. Resul-ü Ekrem -saa- tarafından temeli atılan ve yine onun tarafından ümmet arasında yayılması sağlanan bu sünnetin İslâmî maarifte önemli bir yeri vardır; ümmete bol nimetler nasib olmasına vesile teşkil eden bu konu etrafında İslâmî maarifte pek çekici bahisler yer almıştır.

[63]- DİN ÖĞRENCİSİ

Din öğrencisi veya “talebe”, dini bilimleri tahsil ve nefsinin tehzib ve tezkiye etmek amacıyla medreselere giden ve temel vazifesi İslâmî bilimleri öğrenmek olan öğrencilere denilir ve daha çok İslâmî maarifleri öğrenmenin henüz ilk merhalelerinde bulunan öğrenciler için kullanılır.

İmam -ra- bütün dünya Müslümanlarının rehberi olmasına, ömrünü bütünüyle nefsi tehzib ve tezkiyeyle geçirip kendini yetiştirerek çağının en yüce ilmi ve ameli derecesine erişmiş bulunmasına rağmen, fevkalâde bir

tevazu ve alçak gönüllülük göstermekte ve kendisinden, henüz yolun başında bulunan “bakır bir talebe” şeklinde söz etmektedir.

[64]- ALLAH-U EKBER

“Allah Tealâ vasfa sığmayacak kadar büyüktür” anlamına gelen tekbir kelimesi, Müslümanların en önemli sloganlarından biridir. Tekbir, mevcudatın Hakk’ı hakkıyla övmekten aciz olduğu ve O’nun huzuruna çıkamayacak kadar kusurlu bulunduğunun ilânıdır. Nitekim imam Humeyni -ra- tekbiri anlatırken: “Allah-u Ekber, Allah herşeyden büyüktür demek değildir... Zira orada zaten Allah’tan başka hiçbir şey yoktur ki Allah’ın ondan daha büyük olduğunu söyleyelim...” der.

Namazda onca tekrarlanıyor olmasına ve ibadette önemli bir rolü bulunmasına ilaveten tekbirin İslâm inkılâbı tarihinde de fevkalâde özel bir yeri vardır. İran Müslümanları, ard arda getirdikleri tekbirlerle 2500 yıllık şehinşahlık devletini yıktılar. Baas uşaklarına karşı da tekbir getirerek küfrü kökünden kazıyıcı “Allah-u Ekber!” nidalarıyla tahmili saaaştta yiğitçe direndiler, keza İran İslâm Cumhuriyeti nizamının usul ve esasını da tekbirle onayladılar; ve halâ, yılın belirli günlerinde belirli münasebetlerle damlara ve çatılara çıkar, tekbirler getirerek görkemli İslâmî İnkılab’ın ilk günlerinin anısını tazelerler.

[65]- İSLÂMÎ DEVLET

İslâmî devlet, toplum meseleleri ve memleket yönetiminin İslâmî hüküm ve esaslara göre hallolup yürütüldüğü bir devlet sistemidir. İslâmî devletle diğer devlet sistemleri arasındaki temel fark, İslâmî devlet sisteminde insan ve topluma hakimiyetin yalnızca Allah ve O’nun kanunlarına mahsus olmasıdır.

[66]- MÜNAFIKLAR

Gizli ve kapalı yol anlamına gelen “nifak” kökünden türeme “münafık” kelimesinin çoğuludur. İslâmî maarifte münafık, gerçekte kâfir olan ve küfrünü örtüp gizleyene denilir. Allah Tealâ Kur’an-ı kerim’ de

münafıkları çok sert bir dil ve gazapla anmıştır ki bu, münafıkların İslâm ve Müslümanlar için ne derece tehlikeli olduğunu açıkça ortaya koyar. Zaman ilerledikçe nifak daha karmaşık ve muğlak bir hal almakta, ona karşı mücadele zorlaşmakta ve bunlara paralel olarak da İslâm ümmetinin bilgi ve bilinç düzeyini yükseltme zarureti de daha bir kaçınılmaz olmaktadır.

[67]- ZİKİR

Allah Tealâ'nın kulları için tayin buyurmuş olduğu en değerli farzlardan biri de kullarının daima O'nu anması, Rablerinin zikrinden gafil olmamasıdır. Burada “zikir” kelimesiyle kastedilen şey sadece dille anmak değil, aynı zamanda mü'minin ilâhî helâl veya haramlarla karşılaştığında hemen Allah Tealâ'yı hatırlayıp O'nun rızasına uygun davranmasıdır. Allah Tealâ'nın adını anma, İslâmî irfanın en önemli mevzularından biridir.

[68]- DUÂ

İnsanın Allah'a yakarması, O'na içini dökmesi, O'ndan hayır dilemesidir. İslâm kültürünün, bilhassa Şia mektebinin en önemli mevzularından biri dua mevzuu ve mâsum imamların Allah Tealâ'ya yakarma şeklidir. Nobel ödülü alan fizyolojist dr. Carrel bir yazısında “Geçmişte zevale uğrayıp tarihe karışan hiçbir kavim ve millet yoktur ki zevalinden önce o millet ve kavimde dua sıfatı zayıflamamış olsun...” der. Şia'nın hz. Resul-ü Ekrem -saa-, hz. Ali -s- hz. Hasan -s- ve hz. Hüseyin'in -s- dualarından sonra en itibar ettiği dua, hz. imam Seccad'ın -s- dualarıdır. Ötedenberi zalim yöneticilerin zulüm sistemlerine karşı mücadele sancağını omuzlamış bulunan Şia Müslümanları bir yandan bu tarihi ve sosyal özellikleri, diğer taraftan mücadele ve cihad için gerekli vesile ve imkanların olmayışı cihetiyle, keza, toplumun dertlerini dile getirebilmek için zaruri olan sözle ve kalemlle beyan hürriyetinin bulunmayışına binaen cihad, sosyal fesadlarla mücadele, dinin hakikatlerini beyan, hikmet öğretme, nefsi tehzib ve tezkiye etme, daima hatırlanması ve ölümsüzleştirilmesi gereken olay ve hadiselerin sürekli canlılığını sağlama... vb. yüce gayeler için bir vesile olarak duayı seçmiş, risalet ve vazifesini onunla yerine getirebilmiştir.

[69]- KISAS

Kıyas'ın lügat anlamı telâfi ve intikam olup birini öldüren, yaralayan veya vurana, yaptığı bu işe karşılık uygulanan cezaya denilir. İslâm fikhında birini vuran, öldüren veya yaralayana karşı kıyas hükümleri vardır. Kıyas, öldürülen veya mirasçılarının, öldürene karşı misillemede bulunma hakkıdır.

[70]- HAD

Çoğulu “hudud” olan “had” kelimesi iki şey arasındaki mesafe, iki şeyin arası, sınır, çizgi ve birşeyin sonu anlamlarına gelir. İslâm fikhında, miktar ve ölçüsü belirlenmiş olan cezalara denilir; ahlâk ve iffete aykırı, halkın mal ve şerefine tecavüz gibi ferdi ve kamu hukukuna mugayir eylemlerde bulunan suçlulara verilmesi gereken bu cezalar Kur'an ve muteber hadislerde sarîh hükümlerle ve net olarak belirtilmiştir.

[71]- TA'ZİR

Çoğulu ta'zirat olan tazir kelimesinin lügatte “birini kınayıp tekdir etmek, azarlayıp serzenişte bulunmak, haddini bildirmek, sopa vurmak,”...vb. gibi muhtelif anlamları vardır.

İslâm fikhında, miktar ve ölçüsü kadı veya hakim tarafından takdirine bırakılmış olan cezalara tazir cezaları denilir. İslâmî mahkeme hakimi, suçlunun durumuna, işlediği suçun niteliği ve hangi şartlarda işlendiğine bakarak, muayyen bir haddi aşmaması şartıyla, suçluya verilecek cezayı belirler. Birinin, diğerinin aşağılanmasına ve tahkirine yol açacak tarzda ona çirkin sözler söyleyip sövmesi - hakarette bulunma - gibi suçlar ta'zir cezasını gerektirir.

[72]- DAVUDOĞLU SÜLEYMAN -S-

Allah Tealâ'nın takdiriyle Hz. Davud'un -s- saltanat ve pcygamberliği, oğulları arasında en küçüğü olan Süleyman'a -s- intikal etti. Hz. Süleyman'ın -s- saltanatı babasının saltanatından daha görkemli ve muhteşem olmuştur. Zira Allah Tealâ, Süleyman ve onun saltanat dergâhını dilediği yere taşıması için rüzgarı, ona hizmet

etmeleri için şeytanları, kanatlarıyla ona gölge yapmaları için kuşları hz. Süleyman aleyhisselamın emrine verdi, keza ona kuşların dilini de öğretti ve kendisine fevkalâde bir kavrayış, anlayış, zeka ve idrâk gücü bağışladı. Bütün bu üstün meziyetler hz. Süleyman'ın -sa- saltanatının eşsiz bir nitelik ve nicelik kazanmasını ve her nevi güç, kudret ve imkânın onda toplanmasını sağlamıştır.

[73]- RIZA HAN

İran ordu mensubu - kazak - zorba ve maceracı asker Rıza Han hicri şemsi 1304'te (m. 1924) İran'daki padişahlık düzeninin sonuncusu olan Pehlevi devletini kurdu. Ondört yaşında kazak ordusuna (1921'li yıllarda İran kraliyet orduları bu adla anılıyordu - çev -) katıldı ve gözüpekliği, gaddarlığı ve acımasız kişiliğiyle kısa zamanda ordusunun en ünlü subayı haline geldi ve İran'da menfaatlerini koruyabilecek güçlü bir uydu devlet kurma peşinde olan İngilizlerin dikkatini çekmekte gecikmedi. Rıza Han, İngilizlerin yardım ve desteğiyle Kâçar hanedanını devirerek tahta geçti ve onaltı yıl boyunca tam bir diktatörlük sürdürdü. Elinizdeki vasiyetnamede imamın -ra- kaleminden bu diktatörün icraatlarıyla ilgili kısa ve özlü paragraflar verilmiştir. Hitler ordularının yıldırım süratiyle ilerlemesi ve Avrupa ülkelerini birbiri ardına çiğneyip geçmesi karşısında şaşkına kapılan Rıza Han, saaaşın bitiminde galiplerin yanında yer alabilmek için Almanlara dostluk elini uzattı. Ne var ki İngiliz ve Rus orduları İran topraklarına girip bu ülkeyi işgal ettikten sonra efendilerine yaptığı nankörlüğü cezasız bırakmayarak onu bir İngiliz gemisiyle önce Afrika'nın doğusundaki bir adaya (Moris adası) oradan da Güney Afrika'daki Johannesburg'a sürdüler. Nihayet 1944 Temmuz'unda sürgünde öldü.

[74]- İSLÂMÎ ŞÛRÂ MECLİSİ

İslâmî Şûrâ Meclisi, doğrudan doğruya halk tarafından ve kapalı oylarla seçilen milletvekillerinin oluşturduğu meclistir. İslâmî Şûrâ Meclisi, Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrâsı'yla birlikte ülkenin yasama gücünü teşkil eder. İran İslâm Cumhuriyeti'nde kanun koyma görevi bu meclisin uhdesindedir. Mezbur meclis aynı zamanda yürütme organları görevlilerinin

salahiyetlerine de nezarette bulunur; ülkenin iktisâdîprogram ve projelerinin nicelik ve niteliklerini, gelir kaynaklarını, mahiyetini ve harcamaları belirler; ne zaman ve nerede olursa olsun milletin haklarını korur ve halkın çıkarlarını saadunur. Meclis milletvekillerinin sayısı 270 olup görev süreleri 4 yıldır.

[75]- YAPIM VE ONARIM CİHADI TEŞKİLATI

İslâm İnkılâbı'ndan öncesine kadar İran'da sadece özel bir azınlık kesim refah ve güvenlik içinde yaşıyor, halkın büyük çoğunluğu, bilhassa köylü kesim çeşitli imkansızlıklar ve müşkülatlar içinde bulunuyordu. İnkılâptan sonra milletin önemli hedeflerinden biri mahrum ve mustaz'aflara, özellikle de köylü halka yardım etmek oldu. Bu amaçla imam -ra- hicri Şemsi 1358 (m: 1980'de) halka çağrıda bulunarak ülkenin yapım ve onarımı yolunda başlatılan bu harekete olanca gücüyle katılmasını istedi. Böylece, "Yapım ve Onarım Cihadı" adlı bir inkılâbî kurum, mezkur gaye yolunda faaliyete geçmiş oldu; halkın çeşitli kesimleri, bilhassa gençler ve üniversite öğrencileri mahrum mıntikalara ve köylere giderek Allah rızası için halka hizmet götürdüler.

[76]- TAHMİLİ SAVAŞ

İran İslâm İnkılâbı'yla birlikte Amerika dünyanın en hassas stratejik bölgelerinden birini kaybetmiş ve bu bölgedeki zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarından mahrum kalmış oldu. Bu nedenle, mezkur bölgeyi yeniden ele geçirebilmek için dahili ayaklanmalar çıkarıp isyancıları desteklemek, Tabes Operasyonu adıyla tanınan bir operasyonla İran'a karşı askeri saldırıya geçmek ve darbe girişiminde bulunmak gibi türlü oyunlara başvurdu. Ancak, bunlardan beklediği sonucu alamayınca başka bir yol deneyerek maceracı Irak Baas rejimini İslâmî İnkılâb'ın üzerine kışkırtıp henüz ilk adımlarını atmakta olan bu inkılâba zoraki - tahmili- bir savaşı yükledi. Yüzbinlerce insanın canına, nice yüzbinlerin de yaralı, malul, esir veya avare olmasına yol açan ve milyarlarca dolarlık hasar getiren bu tahmili savaş da müstekbir güçler ve onların kulağı küpeli uşağı Eflakçı Saddam'ı çirkin emeline ulaştıramadı.

[77]- AFGANİSTANLI VE IRAKLI MİLYONLARCA MÜLTECİ

1979'da Rusya'nın Afganistan'ı işgaliyle birlikte bu ülkenin siyasi ve iktisâdî sistemi alt üst olmuş ve savaşı adamı olmayan Afganlı Müslümanlar alevler içindeki ülkelerini geride bırakarak binlerden ibaret gruplar halinde İran ve Pakistan'a iltica etmişlerdir. Öte yandan süper güçlerin Saddam'ı tahriki neticesinde kanlı tahmili savaşı başlamış, bu da, yüzbinlerce Iraklı'nın ülkesini terkederek İran'a sığınmasına yol açmıştır. Böylece büyük bir inkılâba henüz adım atmış olan İran İslâm Cumhuriyeti daha ilk adımda iki milyondan fazla Afganlı ve birkaç yüzini aşan Iraklı mülteciyle karşı karşıya kalmış ve neticede dini vazifesi gereği bu iman kardeşlerine sığınma hakkı tanımıştır.

[78]- ŞER'İ HAKİM

Şer'i hakim, İslâm ahkâmı ve şeriat hükümlerine göre yargıda bulunan hakime denilir. İslâm'da yargı makamı son derece hassas ve önemli bir mes'uliyeti deruhte etmektedir. Bu cihettir ki Kur'an-ı Kerim hakimden "Allah'ın vekili" sıfatıyla sözeder. İslâm'da şer'i hakim bûluğa ermiş, akıllı, mü'min, adil ve Allah Tealâ'nın kanunlarına vâkıf olmalıdır.

[79]- TEVBE SURESİ

Bir adı da Berâet Suresi olan Tevbe Suresi Kur'an'ın en uzun yedi suresinden biridir. Kur'an'ın 9. suresi olan bu sure münferid bir mevzuya münhasır olmayıp kâfirlerden beraette bulunma, müşriklerle kıtal, kitab ehliyle kıtal, münafıklar, Müslümanları kıtale teşvik, cihaddan kaçan Müslümanları kınayış... gibi muhtelif mevzuları kapsamaktadır.

[80]- SİLAHLI ASKERİ KUVVETLER VE SİLAHLI KOLLUK KUVVETLERİ

İran İslâm Cumhuriyeti'nde silahlı kuvvetler iki ana gruba ayrılır:

Silahlı askeri kuvvetler ve silahlı kolluk kuvvetleri. Silahlı askeri kuvvetler "Ordu", "İslâm İnkılâbı Muhafızları Ordusu" ve "Seferber Birlikler -Besic-"den

müteşekkil olup ecnebi güçlerin tecavüzlerine karşı İslâm Cumhuriyeti nizamı ve İran ülkesinin sınırlarını korumak ve bu ülkenin Müslüman halkının hürriyet ve bağımsızlığını saanmakla muvazzaftırlar.

Silahlı kolluk kuvvetleriyse “Polis”, “Jandarma” ve İslâm “İnkılâbı Komiteleri” nden ibarettir ki bunlar da ülke dahilinde nizamı korumak, emniyet ve asayışı sağlamakla sorumludurlar.

[81]- İSLÂM İNKILÂBİ MUHAFIZLARI ORDUSU (SİPAH-İ PASDÂRÂN- I İNKILÂB-I İSLÂMÎ)

İslâm İnulâbı Muhafızları Ordusu, doğrudan doğruya yüksek rehberlik makamının komutasında bulunan bir kurumdur. Görev ve gayesi İslâmî İran İnkılâbı ve onun getirdiklerini korumak, ilâhî hedeflerin tahakkuku yolunda yılmadan çalışmak, İran İslâm Cumhuriyeti kanunları doğrultusunda Allah’ın hüküm ve kanunlarının hakimiyetinin yayılmasını sağlamak, diğer silahlı kuvvetler birimleriyle elele vererek İslâm Cumhuriyeti’nin saanma sistemini takviye etmek, sivil halk kuvvetlerine askeri eğitim vermek ve onları teşkilâtlandırıp organize etmektir.

[82]- SEFERBER BİRLİKLER -BESİC-

Ecnebinin tasallutundan kurtulma ve “İlâhî Devlet”e ulaşma yolunda yekvücut bir halde kıyam eden bir millet, gerçekleştirdiği inkılâbı müdafaa gibi ağır bir görevi sadece ordu ve İnkılâb Muhafızları’na yüklemeyiz. Böylesine bir toplumda halkın tamamı inkılâbı korumaya bizatihi hazır olup, bu gaye yolunda gerekli askeri eğitimleri görmeyi bir vazife addeder.

Bu nedenledir ki İmam -ra- “İslâmî ülkede yaşayan herkes, aynı zamanda asker de olmalıdır” buyurmuşlardır. Binâenaleyh İslâm Cumhuriyeti anayasası, hükümeti; ordu ve sabit İnkılâb Muhafızları kuvvetlerinin yanısıra aynı zamanda ülkenin her ferdi için İslâmî kural ve yöntemler çerçevesinde ve gereğinde herkesin, İran İslâm Cumhuriyeti nizam ve ülkesinin silahlı müdafaasına daima hazır olabileceği bir şekilde askeri eğitim görme imkan ve programlarını hazırlamakla da muvazzaf kılmıştır. İran halkı “20

milyonluk ordu” denilen muazzam askeri gücü oluşturabilme gayesiyle akın akın “Seferber Birlikler”e katılmaktadır.

[83]- CİHAD

Allah yolunda cihad, her Müslüman'ın mükellef olduğu en önemli vazifelerden biri olup “saaşçı mü'min” pek yüce uhrevi derecelere nail olmakta ve Rabb'i tarafından özel bir rahmet ve mağfirete kavuşturulmaktadır. Mücahid mü'min, cihad meydanına girerek canını ve malını daimi ve ölümsüz cennetlere karşılık Allah'a satar; pek kârlı ve başarılı bir alışveriştir bu. Hz. Resul-ü Ekrem -saa- şöyle buyururlar:

“Allah yolunda ve O'nun kullarının hürriyeti için kıyama girişip cihad edenler, kıyamette “mücahidler kapısı” denilen bir kapıdan cennete girerler. Onlar, fevkalâde bir izzet ve ikramla; omuzlarında silahları, herkesin gözü önünde ve herkesten önce cennete alınırlar; Allah'a yakın melekler onlara selam verir ve hoşgeldiniz derler, onların cennetteki makam ve konumlarına herkes gıpta eder.”

Çeşitli cihadlar vardır ki herbiriyle ilgili şer'i hükümler teferruatlı bir şekilde açıklanmıştır.

[84]- MEŞRUTİYET

19. Y.Y'ın sonları ve 20. Y.Y'ın başlarında İran'da başgösteren düzensizlik ve bozukluklar; baştakilerle onların zalim uşakları ve zorba devlet memurlarının haddi aşan zulüm ve haksızlıklarının halkı bezdirmiş olması, o sırada saltanatı elinde bulunduran Muzaffereddin Şah'ın devlet yönetimindeki gevşeklik, liyâkatsizlik ve zaafı, halkın günden güne daha bir bilinçlenerek uyanması, bilhassa ulemâ ve ruhânilerin bu bozuk düzene karşı başlattığı kıyam... vb. daha nice sebep ve etkenler “Meşrutiyet Hareketi” denilen bir inkılâba ortam hazırladı ve uzun mücadele ve mücahedelerden sonra h.ş. 1324'te (milâdi 1906'da) bu hareket zaferle sonuçlanmış oldu.

Mezkur hareket her ne kadar doğru bir çizgide yönlendirilemediyse de İran'daki sosyal düzende

değişiklikler yaratma, sınıf ayrıcalıklarını önemli ölçüde yıkmak, büyük sermayedarlar ve saray maliklerinin kudret tahtını alt üst ederek ülkede kanun ve adaleti hakim kılma yolunda küçümsenmeyecek değişimlere yol açtı. Ne var ki, batı çarpılmışı unsurların sızması ve ulemanın siyasi ve idâri alanda sahne dışı bırakılması nedeniyle, meşrutiyet hareketinden beklenen sonuç elde edilemeyerek Rıza Han'ın İngilizlerin eliyle gerçekleştirdiği bir ihtilâlle ülke yeniden padişahlık düzeninin egemenliğine geçti.

[85]- TAKLİD MERCİ'LERİ

“Merci”, lügatte “kendisine başvuru, müracaat edilen yer ve kimse” demektir. Dini metinlerde, halkın, meselelerinin halli ve sorularına cevap alabilmek gayesiyle başvurduğu dini rehberlere denilir. Müslümanların bir şahsa dini merci olarak başvurabilmesi ve İslâm ahkâmında ona uyulabilmesi için mezbur şahsın “alim” olması yetmez; merci olabilmek için aynı zamanda takva ve adalet sahibi de olmak şarttır. Merci'lik makamındaki şahsın muttaki bir fakih olması, din-i mübin-i İslâm'a muhafızlık etmesi, nefsanî istek ve arzularına karşı koyarak sadece ve sadece Allah Tealâ'nın emirlerine uyup yalnızca O'nun önünde eğilmesi gerekir. Bu durumda sözkonusu şahıs “taklidi mercii”dir ki, ona uymak ve emirlerini uygulamak Müslüman'a farz olur.

[86]- RESMÎ DİNİ AZINLIKLAR

İran İslâm Cumhuriyeti anayasasının 13. maddesinde şöyle der:

“Zerdüşti, Kelimi ve Mesîhi vatandaşlar kanuni hududlar çerçevesinde dini merasimlerini yerine getirme serbestisine sahip yegane dini azınlıklar olarak tanınmış bulunup şahsi ahvalleri ve dini ibadetleri hususunda kendi inançlarına uygun tarzda amel edebilirler.”

Aynı anayasanın 14. maddesi de İran İslâm Cumhuriyeti hükümeti ve Müslümanlarını gayri müslimlere karşı güzel ahlâk la, İslâmî adalet ve ölçüler çerçevesinde davranmak ve onların insani haklarına riayet etmekle mükellef kılar. Bu madde, ancak İslâm ve İran İslâm

Cumhuriyeti aleyhine komplo veya herhangi bir menfi girişimde bulunmayanlar hakkında geçerlidir.

[87]- ANAYASAYI KORUMA VE KOLLAMA ŞURASI

İran İslâm Cumhuriyeti'nde İslâm ahkâmı ve anayasayı koruma ve kollama ve aynı gayeyle, meclisten çıkan kanun ve hükümlerin bu asla uygun olup olmadığına nezarete bulunma amacıyla An-ayasayı Koruma ve Kollama Şûrası (Şûra-yı Nigehban) adlı altı adil ve uyanık fakihle muhtelif hukuki dallarda uzmanlaşmış bulunan altı hukukçudan müteşekkil bir şûrâ (anayasanın 91. mad.) teşkil edilmiş olup üyeleri altı yıllığına (anayasanın 92. mad.) seçilirler. Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrâsı olmaksızın İslâmî şûrâ Meclisi'nin kanuni geçerliliği yoktur (93. mad.) Aynı şekilde, meclisin onayından geçen herşey, İslâm ahkâmı ve anayasaya uygun olup olmadığına tespiti açısından, 94. mad. gereği Anayasayı Koruma ve Kollama Şûrâsı'nın da onayına sunulur.

[88]- MUTAHHAR ŞERİAT

Şeriat, lügatte “aydınlık ve doğru yol” ve “nehrin akış yönü” anlamlarına gelir. İlâhî kanunlar pek çok cihetten su ve nehrin akışı gibi olduğundan Kur'an, ilâhî hüküm ve kanunlar için bu benzetme ve teşbihi kullanarak onlara “şeriat” demiştir.

[89]- ANAYASA

İran İslâm Cumhuriyeti anayasası, İran toplumunun İslâmî usul ve kriterlere dayalı kültürel, sosyal, siyasi ve iktisâdî bünyesinin açıklama ve ifadesi olup İslâm ümmetinin yüreğinde beslediği arzusun dışarıya yansımış şeklidir. Bir mukaddime, 12 Fesıl ve 175 maddeden ibaret olup 1358/1979 yılında İran halkının %99,5 kabul oyuyla tasvib edilen bu anayasa İran milletinin İslâm ve İslâm devletine beslediği sevgi ve inancın somut belgesi ve onbinlerce şehidin pak kanının semeresidir. İmam Humeyni -ra- anayasayı, İran İslâm Cumhuriyeti'nin en büyük ürünü olarak tanımlamıştır. 1368/1989'da anayasaya bazı maddeler eklendi.

[90]- VELÂYET-İ FAKİH

İlâhî ahkâm ve muteber hadislerle mevcut akidevî sahih kaynaklara istinaden peygamberlerin İslâm devleti kurma yolundaki vazife ve risaletleri, son mâsumun imamet ve gaybetinden sonra, İslâm dininin en bilinçli, en bilgili ve en takvalı fertlerinin omuzuna intikal eder. Enbiyanın çizgi ve devlet sisteminin süreklilik ve kalıcılık kazanabilmesi için zaruri olan bir usuldür bu. Mezbur fertler, enbiyanın varis ve eminleri olan fakihlerle ümmetin ulemasından başkası değildir; devlet nizamlarının adı “Velayet-i Fakih”tir. Binaenaleyh anayasa, devletin muhtelif erkanının asil İslâmî vazifesinden sapmamasını garantilemek gayesiyle, ümmet tarafından rehber olarak tanınan, gerekli şartlara haiz fakihin rehberliğinin tahakkuku için zemine hazırlar.

[91]- REHBER VEYA REHBERLİK ŞÛRÂSİ

Gerekli şartlara haiz fakihlerden birinin, halkın mutlak çoğunluğunca merci ve rehber olarak tanınıp kabul edilmesi halinde sözkonusu şahıs “velayet-i emr” olur ve bunun getireceği her nevi mes’uliyeti bizzat üstlenir. Aksi takdirde, halkın seçmiş olduğu “Uzmanlar” toplanır ve rehber ve merci salahiyyetine haiz bulunanların tamamı hakkında görüşerek meşverette bulunur ve neticede, rehberlik şartlarına haiz üç ya da beş kişiyi “Rehberlik Şûrâsı Üyeleri” olarak tayin edip halka tanıtırlar. Bu arada, İran İslâm Cumhuriyeti anayasasıyla ilgili düzeltmelerde mezkur maddenin yeniden gözden geçirilerek ıslah edildiği ve Müslümanların rehberliğinin şûrâ şeklinde gözönünde bulundurulmadığı da hatırlanmalıdır.

[92]- UZMANLAR

İran İslâm Cumhuriyeti’nde memleket işleri halkoylamasına başvurularak ve seçimle yürütülür. Cumhurbaşkanı, İslâmî şûrâ Meclisi milletvekilleri, şûrâlar... vb. hep seçimle işbaşına gelir veya teşkil olurlar. Ne var ki, halkın çoğunluğunun reyini öğrenmenin mümkün olmadığı veya maksada ulaşabilmek için ilmi tartışma ve müzakerelerin zaruri olduğu durumlarda halk, itimad ettiği uzmanları seçerek “Uzmanlar Meclisi” denilen bir meclise gönderir. Seçilen uzmanlar, burada gerekli mevzu veya mevzular

üzerine millet adına görüşür, konuşur, araştırmada bulunur ve meseleyi sonuca ulaştırırlar. Anayasa Uzmanları, Rehber veya Rehberlik Şûrâsı'nı seçecek “Rehberlik Uzmanları”... vb. gibi şûrâlar buna örnek olarak gösterilebilir.

[93]- BÜYÜK GÜNAHLAR

Büyük günahların tanımı ve sayısı hakkında ulema arasında muhtelif görüşler vardır. İmam Sadık'a -s- göre büyük günahlar, onları işleyenler için Allah Tealâ'nın “cehennemi kendilerine kaçınılmaz” kıldığı kimselerin işlediği günahlardır. “Kebair” de denilen “büyük günahlar”ın sayısını tam olarak tespit edebilmek kabil değilse de rivayetlerde daha ziyade yedi rakamı üzerinde durulmuştur. Ne oldukları üzerinde de muhtelif görüşler öne sürülmüş bulunan kebarin -yedi büyük günah- şunlar olduğu söylenir: Allah'a şirk koşturmak, adam öldürmek, namuslu bir kadına zina iftirası yapmak, yetimin malını yemek, zina yapmak, savaştan kaçmak, ebeveynin sözünden çıkmak. Keza faizcilik, Allah'ın rahmetinden ümidi kesmek, Allah'ın mekrinden emin olmak, gıybet etmek, yalan şehadette bulunmak... vb. de büyük günahlar arasında sayılmıştır.

[94]- TAKVA

İnsanoğluna, iman ve inancına uygun işler yaptıran, iman ve inancına ters düşen şeylerden ise onu caydıran iç güce “takva” denilir. Takva kendini kontrol etme, nefsanî heveslerden kaynaklanan vesveseler karşısında direnç gösterme, şeytani iç ve dış eğilim ve etkenlere karşı dayanma ve mukavemet gücüdür.

[95]- ANAYASANIN 109. MADDESİ

İran İslâm Cumhuriyeti anayasasının 109. maddesi, Rehber veya Rehberlik Şûrâsı üyelerinin taşıması gereken vasıf ve şartları kaspar. Mezkur şartlar şunlardan ibarettir: Gereken ilmi salâhiyet ve takvaya, siyasi ve sosyal görüşe, rehberlik için yeterli şecaat, güç ve yönetme istidadına sahip olma.

Bu usul, anayasa teriminde “Rehberlik sıfat ve şartları” unvanıyla cüz'i değişiklikler doğurmuştur.

[96]- ANAYASANIN 110. MADDESİ

İran İslâm Cumhuriyeti nizamı anayasasının 110. maddesi rehberlik makamının yetki ve vazifelerinden sözeder. Bu yetki ve vazifeler başlıca şunlardır:

Anayasayı Koruma ve Kollama şûrâsı fakihlerinin tayini, en yüksek yargı makamını atama, silahlı kuvvetler komutanlarını atama ve azletme, Yüksek Saaunma Şûrâsı'nı kurma, saaaş veya barışı ilan etme, halk tarafından seçildikten sonra cumhurbaşkanının yetki ve görev belgesini imzalama, ülke menfaatlerinin gerektirdiği anlarda cumhurbaşkanını görevinden azletme, İslâmî ölçüler çerçevesinde mahkumları affetme veya ceza sürelerini azaltma (ilgili kanuni düzenlemelerde bu madde cüz'i değişikliklere yardımcı olmuştur).

[97]- YÜKSEK YARGI ŞURASI

İran İslâm Cumhuriyeti yargı sisteminde en yüksek yargı makamı olan bu şûrânın varlığı, anayasaya tamamlayıcı maddeler eklenirken feshedilmiş ve en yüksek yargı yetkisi bir ferdin mes'uliyetine bırakılmıştır.

[98]- ADLİYE

Anayasa gereğince bütün mahkemeler resmi bir merciye bağlıdır. Bu merci adliyedir. Adliye, en yüksek yargı makamınca idare edilir. İran İslâm Cumhuriyeti devlet sisteminde Adalet Bakanı'nın görevi diğer bütün bakanlıklarinkinden farklıdır. Diğer bakanlıklarda bakanlığın bütün işlerinden bizzat bakanın şahsı mes'ul iken Adalet Bakanı, mahkemeler ve mahkemelerin verdiği kararlarla ilgili yargı gücüyle Bakanlar Kurulu, bakanlıklar ve İslâmî şûrâ Meclisi arasında gerekli irtibatı kurmakla yükümlüdür.

[99]- FARZ-I KİFÂYE

İcrası vâcib, terki masiyet ve günah olan şer'i vazifelere farz denilir. Mesela namaz kılmak farzdır. Farzlar, farz-ı kifaye ve farz-ı ayn olmak üzere ikiye ayrılırlar. Farz-ı ayn, namaz ve oruç gibi bütün Müslüman fertler için icrası mecburi ve zaruri olan amellere denilir. Farz-ı

kifaye ise şeriatın toplumu muhatap alan hükümleridir ki bir kişi veya bir grup Müslüman'ın yapmasıyla diğer Müslümanlardan sakıt olur. Emr bi'l mâruf ve nehy an'il münker ve boğulmak üzere olan birini kurtarmak...gibi.

[100]- PANİRANİZM

“Pan”, muhtelif anlamlara gelen Yunanca bir ektir.

Metindeki paniranizm terimine uygun olarak “baştanbaşa”, “bütününü kapsayan” ve “hepsinin biraraya gelmesinden yana oluş” gibi anlamlarından sözedilebilir. Binaenaleyh paniranizm, bütün İranlıları bir sancak altında toplama gayesine yönelik milli ve ırkçı bir hareket fikridir. Bu harekette insani inanç ve gayeler değil; milli, kavmi ve ırki inanç ve hedefler asıl öğeler olarak kabul edilir.

[101]- HALKIN MÜCAHİDLERİ

Halkın Mücahidleri, kelime anlamıyla halk için çalışanlar veya halk için çarpışanlar demektir. Ancak, sözkonusu terim gerçekte İran'ın siyasi tarihiyle ilgili bir isim olup 1344 -yaklaşık 1965'te- şahlık rejimine karşı mücadele gayesiyle kurulan bir gerilla örgütünün adıdır. Bu yeraltı örgütünün liderleri İslâm ahkâmı ve bu yüce dinin hayatın her boyutuna cevap verebilecek kapasitedeki muazzam öğretisine aşına olmadıklarından karma ve sentez bir ideoloji seçmiş ve İslâm İnkılâbı'ndan çok kısa bir süre sonra inkılâb ve inkılâb güçlerinin karşısında yer alarak halka hizmet veren nice mazlum vatandaşları, inancına sadık yiğit dinadamları ve memleketin en mümtaz gençlerini şehid etmiş; ülke çapında giriştiği bombalı saldırılar, sivil halkı taşıyan belediye otobüsleri ve içindeki insanlarla birlikte evleri kundaklayıp ateşe verme., vb. gibi insanlıkdışı eylemlerle ülkede kan seli akıtmışlardır.

İran İslâm Cumhuriyeti nizamını yıkabilmek için her yola başvurmaktan çekinmeyen bu örgüt birtakım merhaleleri geride bıraktıktan sonra inkılâb güçleri tarafından tamamen çöktürüldü; bir kısmıysa selameti yurt dışına kaçmakta buldu. Bir zamanlar anti emperyalist olduğunu iddia eden ve her arı maskesinin düşeceği korkusuyla yaşayanlar bugün emperyalistlerin

yanında, tamamen aşağılık ve rezil bir sıfatla günlerini geçirmekte ve birkaç günlük bir dünya hayatı için müstekbirlerin önünde alçaldıkça alçalmaktadırlar. Halkın Mücahidleri teşkilatı bugün İran’da halk arasında bu isimle değil, “Halkın Münafıkları Teşkilatı” adıyla anılmaktadır ki, bu yerinde lâkab, sözkonusu örgütün aşağılık çehresini gözler önüne sermeye yetmektedir.

[102]- HALKIN FEDAİLERİ

“İran Halkının Fedaileri Gerilla Örgütü” İslâm İnkılâbı’nın zafere erişinden sonra inkılâb aleyhine siyasi ve terörist eylemlere girişen tanınmış Marxist örgütlerden biriydi. Bu örgütün geçmişi, Marxist üniversite öğrencilerinden bir grubun Ortodoksçu Marksizm’den kayarak Maoizm’e eğilim göstermeye başladığı 1966’lara uzanır.

Şah rejimi makamlarına karşı giriştiği terör eylemlerine rağmen bu örgütün sosyal çevresi İran üniversitelerindeki solcu ve laik öğrencilerle sınırlı kalarak halk arasında itibar görmeye muvaffak olmadı. Mezkur örgüt, bir an önce İran’da sosyalizmi gerçekleştirme gayesine yönelik çalışıyordu. Ancak, başgösteren siyasi ve ideolojik buhranlar bu örgütte de çatlamalara yol açarak örgütün muhtelif fraksiyonlara ayrılmasına neden oldu. Marksizm ve Sovyetler’in dünyanın dört bir yanında geçirmekte olduğu şiddetli kriz bu örgütü bir hayli etkilemiş ve siyasi infiallere sürüklenerek çıkmaza girmesine neden olmuştur.

[103]- TUDEHÇİLER

Tudeh Partisi, İran’da faaliyet gösteren en eski ve en tanınmış Marxsit-Leninist teşkilattır. 1920’de siyasi varlığını ilan eden İran Komünist Partisi’nden geriye kalanlar 1942’de “İran Tudeh - Halk -Partisi” adıyla yeniden faaliyete geçtiler. Bu örgüt, doğrudan doğruya Sovyetler Birliği istihbarat teşkilatlarına bağlı ve onlar tarafından yönlendirildiği için bütün siyasi hayatı boyunca bu doğrultuda tavır takınarak faaliyet gösterdi ve neticede İran toplumunda “Vatan hainleri” adıyla tanınmış oldu. Bu tavırların en önemlisi İran Azerbaycan ve Kürdistan’ının İran’dan ayrılarak Kızılordu denetiminde özerkleştirilmesi ve Kuzey İran’daki petrol

yataklarının imtiyaz hakkının Sovyetler'e bırakılması görüşünü desteklemeleri idi. 19 Ağustos 1953 darbesinden sonra Muhammed Rıza Şah'ın yeniden saltanata geçmesiyle birlikte Tudeh Partisi ülke içindeki faaliyetlerini durdurdu ve İran İslâm İnkılâbı'nın zaferle sonuçlandığı 1979'a kadar parti merkez komitesi üyeleri Doğu Almanya'nın Leipzig şehrinde kaldılar. İslâm İnkılâbı'yla birlikte, diğer ilhadî örgüt ve teşkilatlar gibi Tudeh Partisi de mevcut serbestiyi suistimal ederek zehirli faaliyetlerini yeniden başlattı; ancak, din düşmanı görüşleri ve münafıkça yöntemleri nedeniyle, yıllar süren yoğun propaganda ve faaliyetlerine rağmen herhangi bir sonuç almaya ve halkın desteğini kazanmaya muvaffak olamadı. Nihayet 1983'te Sovyet istihbarat teşkilatı KGB ve Sovyet Askeri İstihbaratı GRU lehine yaptığı yoğun casusluk faaliyetlerinin belgeleriyle birlikte ortaya çıkarılması sonucu Tudeh Partisi merkez komite üyeleri tutuklandı ve örgüte bağlı gizli hücre evleriyle diğer casusluk birimleri tamamen çöktürüldü.

[104]- DİNİ İLMİYE MEDRESELERİ

Dini ilmiye medreseleri İslâmî amel, zühd, ihlas ve takvayla içiçe olarak İslâmî bilimleri öğrenme ve dini bir mes'uliyet duygusuna dayalı olarak İslâmî kültür ve bilinçle tanışma merkezleridir.

İlmiye medreseleri kurmanın şer'i bir zaruret ve vazife olduğu, Kur'an-ı Kerim'in Tevbe suresi 122. ayetindeki düsturunda sarıh bir beyanla bildirilmiştir, Hz. Resulullah -saa- döneminde İslâmî bilimleri öğrenmek pek zor değildi. Ne var ki, zaman ilerledikçe İslâm toplumunun da giderek gelişmesi ve bu yaygınlığın doğurduğu müşkülâtlar, İslâmî ahkâmı öğrenme, ayet ve rivayetleri doğru ölçülerle değerlendirme ve daha da önemlisi dini maarifi koruma ve yayma yolunda birtakım yeni imkanlar ve ön bilgilere sahip olmayı kaçınılmaz kılan bazı şartları da beraberinde getirdi. Bugün dini ilmiye merkezleri ve medreseleri denilen okullar bu zaruretin doğurduğu hizmet mekanlarıdır. Bu mekanlarda İslâmî araştırma ve incelemeler yapılır, öğrenim ve öğretimde bulunulur, İslâm'ı daha yakından tanıyabilmek ve tahkik çalışmalarında bulunabilmek için kitap, kütüphane... vb. her nevi imkanı bu merkezlerde

bulabilmek mümkündür. Hz. Resul-ü Ekrem'den -saagünümüze varıncaya kadar kurulmuş bulunan mevcut dini ilmiye medreseleri başlıca şunlardan ibarettir:

Resul-ü Ekrem -saa- Medresesi, Emir'el Mü'minin -s- Medresesi, İmam Hasan -s- Medresesi, İmam Bakır -s- Medresesi, İmam, Sadık -s- Medresesi, İmam Kazım -s- Medresesi, Necef Medresesi, Kum Medresesi, Isfahan Medresesi.

[105]- KUM İLMİYE MEDRESESİ

Kum, İran'ın en eski Şia yerleşim bölgelerinden biri olup mâsum imamlar -s- döneminden beri Şia okulunun en sağlam merkezlerinden biri durumundadır. İslâmî bilimlere yayma, öğrenme ve öğretme yolunda bu şehirde ilk adımı atan, tanınmış bilge ve alim “Abdullah bin Sa'd Eş'ari'dir. Hicri 4. YY.'da ve hicri 5. YY.'ın ilk yarısında ilmi faaliyetler bu şehirde doruğa ulaştı. Binaenaleyh Şia ve Ca'feri kültürünün Kum'daki geçmişi, Şia'nın 8. imamı Hz. Rıza'nın -s- değerli kızkardeşi Hz. Fatıma Mâsume aleyha selam'ın bu şehre gelişinden öncesine rastlar. Bu muhterem mu minenin vefatından sonra onun makberi adeta bir meş'ale misali Ehl-i Beyt aşıklarını cezbetmeye başlamış ve böylece Kum şehrinin ilmi merkezliği günden güne artar olmuştur. Kum ilmiye merkezi bin küsur yıllık geçmişi boyunca nice iniş çıkışlar yaşamıştır ki bu inişlerin sonuncusu, büyük araştırmacı merhum Mirza Kummî'nin vefatından sonrasına rastlar. Merhum Kummî döneminden sonra Kum ilmiye merkezi giderek zayıflamaya başladı. Öyle ki, Feyziyye ve Dar'uşşifa Medreseleri zamanla metruk birer harabeye dönüşmüş, şehrin dilencileri ve mecnunların konaklama mekanı olmuştur. Kum ilmiye merkezi büyük canlılığını yitirmişti artık. Ancak, merhum Ayetullah'ül Uzma Hairî Yazdi hazretlerinin Kum'a hicretiyle birlikte bu esef verici durum sona erdi; böylece Kum ilmiye merkezi eski canlılığına yeniden kavuşmakla kalmamış, aynı zamanda o günden bu güne Şia dünyasının en büyük ve en hareketli ilmiye merkezi olarak tahsil, tedris telif, tahkik, tebliğ, İslâmî bilimler ve zengin Şia kültürünün neşri yolunda muvaffakiyetle faaliyet gösterir olmuştur. Kum ilmiye merkezi bugün dünyanın en büyük ilmi,

fikri ve tebliğ hareketlerini gerçekleştiren bir merkez durumundadır.

[106]- SELEF-İ SALİH

Mâsum imamlardan -s- günümüze varıncaya değin Şia mezhebi pek büyük ve namlı fakihler yetiştirmiş, bu büyük zatlardan günümüze oldukça önemli kaynak ve fıkhi eserler intikal' etmiştir. “Selef-i Salih” ten maksat, ilgili kaynak ve belgeleri dikkatle inceleyerek İslâm ahkâmını açıklayan, yazan, öğreten ve ömrü boyunca bunlara bizatihi amel ederek en güzel pratik örnekleri sergileyen büyük imamiyye fakihleridirler.

[107]- CİHAD-İ EKBER

İslâm öğretisinin en önemli mevzularından biri de cihad ve mücahede meselesidir. Mücahid için pek çok fazilet ve üstünlükten sözedilmiş olup onun ahirette alacağı mükafaat da diğerlerininkinden fazladır. Ancak, muhtelif cihadlar arasında en önemli, en değerli ve en makbul olanı “cihad-ı ekber” olarak adlandırılmış bulunan “İnsanın kendi nefesine karşı cihad etmesi”dir.

En yüce insani değerler “nefse karşı cihad”la kazanılır.

İnsanın kendi nefsiyle cihadı bütün diğer cihadların temelini teşkil eder. Bu cihadın sonu ve nihayeti yoktur. İnsanoğlu, hayatının her safhasında her an ve her lahza bu cihadla mükellef bulunup nefsiyle mücadele etmekle şer'an sorumludur. Zira bitip tükenmek bilmeyen nefsanî istekler her yerde ve her zaman pusudadırlar.

[108]- ALLAH'A DOĞRU SEYR-U SULÛK

İrfan, ilmi ve kültürel bir sistem olarak iki kolda mütalaa edilir: Nazar! irfan, ilmi irfan. İlmi irfana “seyr-u sulûk ilmi” de denilmiştir. Seyr-u Sulûk ilmi, sâlikin - irfan yolunda yürüyen kimse - yüce insaniyet doruğuna, yani tevhide ulaşabilmesi için işe nereden başlaması, sırasıyla hangi merhale ve menzillerden geçerek bunları nasıl katetmesi gerektiği ve bu yolu katederken ne gibi hallere uğrayacağı, hangi hasletleri elde edeceği mevzuunu inceler. Bu yol ve menziller daha önce aynı yoldan geçmiş ve aynı menzilleri başarıyla geride bırakabilmiş

olan, dolayısıyla bu hususta gerekli bilgi ve tecrübeye sahip bulunan kamil bir insanın eğitim ve denetimi altında katedilmelidir.

Bu arada, arifin nazarında yüce insaniyet doruğu sayılan ve onun seyr- u sulûkunda katedeceği son merhale olan “tevhid”le, avamın, hatta filozofun tevhidinin birbirinden tamamen farklı olduğunu da belirtmek gerekir. Arifin tevhidi tarikat almak, yani yolu katetmek ve Allah’tan başka hiçbirşeyin varlığını görmeyeceği bir merhaleye varmaktır.

[109]- DIŞ SİYASET

Anayasanın 152. maddesi gereğince İran İslâm Cumhuriyeti’nin dış politikası başkalarına tahakkümde bulunmama, tahakküm altına girmeme, ülke bütünlük ve istildalini her bakımdan koruma, bütün Müslümanların haklarını saanma, sultacı müstekbir güçlerle hiçbir şekilde uzlaşmama, İslâm Cumhuriyeti’ne saaaş açmayan ülkelerle karşılıklı barışçı ilişkiler kurma esasına dayalı olup; ülkenin doğal ve iktisâdîzeninlikleri, kültürü, ordusu ve diğer değerleri üzerinde yabancıların tahakkümüne yol açacak her nevi antlaşma, anayasanın 153. maddesi gereğince yasak ve geçersizdir. İran İslâm Cumhuriyeti, bütün beşeriyet camiasında insanoğlunun saadetinin tahakkukunu kendisi için bir ülkü kabul eder ve hürriyet, bağımsızlık, adalet ve Hakk devletine sahip olmanın bütün dünya insanların hakkı olduğuna inanır.

Bu cihetle, yine anayasanın 154. maddesine binaen diğer ülkelerin içişlerine kesinlikle karışmaksızın mustaz’afların müstekbirlere karşı verdikleri haklı mücadeleyi de dünyanın hangi noktasında olursa olsun destekler.

[110]- FITRAT

Bütün peygamberlerin de bildirmiş olduğu üzere insanlar, adına “fitrat” denilen müşterek bir mayayla yoğrulmuş, müşterek bir tıynet ve tabiatla yaratılmışlardır. Bu müşterek fitrat, doğru usullerle eğitilmeleri halinde bütün insanların yekdiğeriyle aynı

ve uyumlu bir vicdan ve eğilimlere sahip olmasını Sağlar.

Başka bir deyişle, dini maarifte “ümmül maarif” -en temel bilgi-adıyla tanınmış bulunan fitratın aslı şu gerçeği ifade etmektedir: Bütün insanlar yaratılışları gereği ilim arama, güçlü olma, aşk ve tapınma, güzelliği sevmek, iyilik ve faziletten yana olma, fedakarlıkta bulunma ve diğer insanları sevmek gibi insanca asil duygular ve yüce insani eğilimleri bünyelerinde taşırlar. Bütün bu eğilimler ise aslında insanın mutlak kemale, yani Allah’a eğiliminin birer tecellisinden ibarettir.

[111]- JANDARMA KUVVETLERİ

Yerleşim bölgeleri dışında ve yollarda emniyet ve asâyişi sağlamakla görevli askeri silahlı kuvvet.

[112]- POLİS

Şehirde kamu düzenini, huzur ve güvenliği sağlamakla yükümlü silahlı kolluk kuvvetlerinden biri.

[113]- İSLÂM İNKILÂBİ KOMİTELERİ

Hem şehirlerde, hem şehir dışında ve yollarda polis ve jandarma kuvvetleriyle birlikte ve onlarla omuz omuza İslâmî nizamı koruma ve ülkede asayiş ve güvenliği sağlama gayesiyle faaliyet gösteren silahlı kolluk kuvvetlerinden biri. Komiteler, inkılâbın zafere ulaşmasından hemen sonra bütün ülke çapında kurulan ve üyeleri bizzat halk kitlelerinden ibaret olan kuruluşların ilkidir.

[114]- LİKÂULLAH

Bu terimde sözü geçen “lika”dan -kavuşma, görüşme, yüz, sima-maksat, ilmin en kesin ve en aşikar merhalesidir. Bunun “görme” ve “görüşme” şeklinde tabir edilmiş olması ise meselenin kesinlik ve açıklığının çok net olmasından kaynaklanmıştır. Allah Tealâ, bizzat kendi kelamı olan Kur’an’da, bugün bilinen manada gözle görme veya diğer duyu organlarıyla algılamadan tamamen farklı bir görme ve algılamamanın varlığını ispat eder.

Göz veya düşüncenin dahli olmaksızın herşeyin özünü ve hakikatini idrâk edebilen bir nevi şuur ve bilinçtir bu. Allah Tealâ öyle bir bilinç ve idrâk yeteneğinin varlığını ispatlamaktadır ki; insanoğlu bu bilinçle, yaratıcısının varlığını tamamen idrâk edebilmekte, arada hiçbir örtü ve perde kalmaksızın -bu gerçeğin müphem ve anlaşılmaz hiçbir tarafı kalmaksızın- Rabb'ini kendi vicdanıyla idrâk edip algılayabilmektedir. Ancak, buna rağmen bir insan Rabb'ini halâ algılayamıyor ve idrâk edemiyorsa, bunun nedeni sadece kendisiyle ve kendi benliğiyle uğraşıyor olması ve işlediği günahların kaosa yakalanmış bulunmasıdır.

[115]- YÜKSEK SAAUNMA ŞÛRÂSİ

İran İslâm Cumhuriyeti anayasasının 110. maddesinin c şıkkında, rehberlik makamının yetki sahasında bulunan bir “Yüksek Saaunma Şûrâsı”ndan söz edilir. Yedi üyeden müteşekkil bulunan bu şûrânın -konsey- görevi, ordu ve Sipahilerle -İslâm İnkılâbı Muhafızları Ordusu- ilgilidir. Anayasa gözden geçirilirken Yüksek Saaunma şûrâsı, “Saaunma Şûrâsı”adıyla anayasanın 176. maddesine eklenmiş ve “Milli Güvenlik Şûrâsı”nın bir kolunu teşkil etmiştir.

[116]- STALİN

Jozef Stalin, Bolşevik Partisi’nin merkez komite üyelerinden ve Rusya Komünist Partisi’nin resmi yayın organı Pravda gazetesinin müdürlerinden biriydi. 1922’de Komünist Parti Genel Sekreterliği’ne getirilmiş, ardından, Sovyetler Birliği’nin fiilen devlet başkanı olmuştur. Stalin’in ineği hadisesine İmam -ra- konuşmalarında çokça değinirdi. Hadisenin tarihi geçmişi kısaca şudur: Tahran Konferansı’na katılan ülkeler arasında o günlerde Rusya da vardır.

Amerika ve İngiltere devlet başkanları bu konferansa katılmak üzere İran’a geldiklerinde, kapitalist bir dünya görüşünü saaunmalarına rağmen fazla teşrifatlı ve şatafatlı davranmazlar. Ne var ki, “halkçılık” kelimesini ağzından düşürmeyen “yoldaş Stalin”efendi(!) her sabah taze süt içebilmek için özel uçağında özel sağmal ineğini de beraberinde getirir Tahran’a!

İmam -ra-, onun birbiriyle tamamen çelişkili bir gerçeği sergileyen halkçı sloganlarıyla, bu şekilde teşrifatçı, bencil ve lüks düşkünü davranışlarına değinmektedir.

[117]- ÂMUL HADİSESİ

İmam'm -ra- vasiyetinde değinmiş olduğu bu hadise, İran'ın kuzey şehirlerinden biri olan Âmul'de yaşandı. Hadiseyi meydana getiren, "Komünistler Birliği" adlı küçük bir Maoist örgüttü. Şah döneminde bu örgütün hiçbir faaliyeti yoktu. Ancak, İslâm İnkılâbı'nın zaferiyle birlikte, bu örgütün Amerika ve Batı Avrupa'da işret sürmekte olan elemanları, İslâm düşmanı patronlarının yardımıyla İran'a sızarak faaliyete geçtiler. İran'ın kuzeyindeki ormanlarda İslâm Devleti'ne karşı terör eylemleri düzenlemekle meşgul olan bu örgütün 50'ye yakın silahlı militanı önceden tertiplenmiş bir planla Âmul şehrine girdiler. Maksatları şehri tamamen ele geçirmekti. Bunu başarabilmeleri halinde çevredeki ahalinin de kendilerine katılacağını ve böylece İslâm İnkılâbı aleyhine bir isyan ve ayaklanma nüvesi oluşturacaklarını sanmışlardı. Ne var ki, mesele, umduklarının tam tersi çıktı; teröristler silahlı saldırıya girdikleri ilk lahzadan itibaren bizzat halkı karşılarında bulmuş ve ahalinin direnişiyle karşılaşmışlardı. Şehir, silahlı saldırganlarla silahsız ve müdafaasız sivil halkın çarpıştığı amansız bir muharebe meydanına dönüşmüştü. Bu çarpışma yaklaşık beş saat sürdü. Halk bütün saldırganları ya diri yakalamış, ya da öldürmüştü. Emperyalizmin bir oyununun daha suya düşürüldüğü ve bir planının daha hezimetle noktalandığı bu hadisede çok sayıda mâsum çocukla müdafaasız kadın da canını yitirdi.

[118]- KÜRD

İran'ın batısında yaşayan bir kavim.

[119]- BELUÇ

Daha çok İran'ın doğu bölgesindeki Sistan-ı Beluçistan denilen mıntıkada yaşayan bir kavim.

[120]- KÜRDİSTAN

İran'ın batı bölgesinde, kürd vatandaşların yerleştiği bir eyalet.

[121]- DEMOKRAT PARTİ

İran İslâm İnkılâbı'nın zaferle sonuçlanmasının ardından inkılâba karşı silahlı eylemlere girişen kavmiyetçi ve terörist örgütlerden biri de İran Kürdistan Demokrat Partisi oldu. Bu parti, İran topraklarının bir kısmının Sovyet orduları tarafından işgale uğradığı 1945'te kuruldu ve hemen ardından Kürdistan bölgesinde, Kızıl Ordu'ya bağlı bir muhtar devlet kurulduğunu ilan etti. Rus orduları İran'dan çekildikten sonra İran Kürdistan Demokrat Partisi'nin İran'da fiili varlığı yoktu, ancak, doğrudan doğruya Rus güdümlü bir teşkilat olan Tudeh Partisi tarafından ismi ve vasfı korunmadaydı. 0 yıllarda Tudeh Partisi üyelerinden Kasımlu adlı bir şahıs, Çekoslovak devletinin Tudeh Partisi'ne verdiği burstan faydalanarak burada doktorasını tamamlayıp Yahudi asıllı bir Çekle evlendi.

Mevcut belgelere göre bu şahıs karısı aracılığıyla İsrail istihbarat teşkilatına çalışmaya başladı ve bir süre sonra Bağdad'a giderek Irak Baas Partisi'nin de yardımıyla "Kürdistan Dergisi"nin yeni dönem yayınına geçerek İran Kürdistan Demokrat Partisi unvanını Tudeh Partisi'nin tekelinden çıkardı.

1979'a kadar bu örgütün İran'da herhangi bir varlığı yoktu. Ne var ki, İran İslâm İnkılâbı'nın zaferinden sonra Kasımlu derhal harekete geçerek İran'ın Kürdistan bölgesine sızdı ve I.K.D.P'nin faaliyete geçtiğini resmen duyurdu. I.K.D.P, İnkılâbî İran'da "Kavmiyetçilik esasına dayalı bir muhtariyet" talebini güdeme getiren ilk siyasi gruptur.

[122]- KOMULE

Bu örgüt, İslam İnkılâbı'nın hemen ardından bir grup maceraperest ve anarşist unsur tarafından Maoist bir ideoloji çerçevesinde Kürdistan'da kuruldu ve eldeki belgelere göre tesisinden hemen sonra da batı istihbarat servisleri, özellikle de İngiltere ve kukla Bağdat rejimince desteklenerek bunlardan ciddi maddi ve askeri himaye gördü. Komule, birtakım kavmiyetçi sloganlarla

İran kürdlerini ayrılıkçılığa kışkırtmaya çalışmakta ve amacının “Sosyalist Kürdistan” kurmak olduğunu söylemedeydi. Komule daha ziyade masum halkı acımadan katledişi ve inkılab taraftarlarına vahşice işkencelerde bulunmasıyla tanınmış bir örgüttü.

Komule teröristlerinin insanlık dışı eylemelerinden bazıları inkılab taraftarlarının vücut organlarını kesmek, kafa derisini yüzmek ve onları diri diri yakmaktı.

[123]- MÜDERRİS

Müderris, İran tarihinin hürriyetperver kahramanlarından, bağımsızlık isteyen dinadamlarından ve istibdad düşmanı mücadele insanlarından biriydi. Hiç 1287’de Erdistan’ın çevre köylerinden birinde dünyaya geldi. İlk tahsilini İsfahan, yüksek tahsilini de Necef-i Eşref’te tamamladı. Halkın anlayacağı tarzda özlü ve sade konuşması, insanlara sevgi ve yakınlık duyarak gösterişsiz ve sade bir yaşantı izlemesi gibi özellikleri onu kısa zamanda halkın lideri olma noktasına getirdi. 1328’de Milli Şûrâ Meclisi 2. dönem toplantısında Necef ve İran ulemasınca, meclisin çıkaracağı kanunlara nezarete bulunacak beş müçtehidten biri olarak meclise girdi ve 2. dönemin sonunda Tahran halkı tarafından seçilerek bu şehrin milletvekilliğini de üstlenmiş oldu.

Kukla devletlere karşı çıkması, milli menfaatlere aykırı ve ihanet dolu girişimlere muhalefette bulunması, İran’la İngiltere arasındaki ihanet antlaşmasına şiddetle karşı koyarak sonunda bu antlaşmanın meclisten geçmesini engellemek gibi inkılabî faaliyetleri neticesinde Müderris ve arkadaşları İngilizlerin emriyle tutuklanarak hapse atıldı ve bu arada İran Kazak Ordularının komutanı Rıza Han tarafından ağır işkencelere maruz bırakıldı. Ancak, halkın günden güne artan tepkisi ve bitmek bilmeyen yoğun protesto gösterileri sonunda serbest bırakıldılar. Müderris meclise döner dönmez Rıza Han’ın cumhuriyetçi bir rejimden söz etmesinin ardında yatan emelleri kürsüde açıkça anlatarak İngiliz güdümlü bu planı suya düşürdü. Bu ve benzeri gibi tamamen İngilizler tarafından Rıza Han’a dikte ettirilen planlara karşı çıkması ve Rıza Han iktidarını sert bir dille

yılmadan eleştirmesi,onu yaşadığı çağın en güçlü ve en tanınmış istibdad ve sömürü düşmanı kıldı.

Müderri's'in meclis ve Müslüman halk üzerindeki nüfuzundan dehşete kapılan ecnebler ve onların yerli uşakları, birçok terör girişiminin başarısızlıkla neticelenmesi karşısında bu yılmak bilmeyen hürriyet ve İslam sesini susturabilmek maksadıyla onu önce tutuklayıp sürgüne gönderdiler; ardından, hicri 1316 Ramazan günlerinden birinde, bu büyük alim ve müçtehid oruçlu bir haldeyken önce zehirleyip sonra da boğmak suretiyle şehadete ulaştırdılar.

[124] - ONDÖRT İSFEND FACIASI

14 İsfend 1359 günü (5 Mart 1981) İslam İnkılabı'nın pek kanlı günlerinden biridir. Hakla batıl arasında amansız bir çarpışmanın vuku bulduğu bu kanlı günde hak cephesi birkaç şehid vermek suretiyle, İslam İnkılabı'nın ilk cumhurbaşkanı olan ve gerçekte şirk saflarından sızmış bulunan Beni Sadr liderliğindeki batıl cephesini darmadağın etti. Bu saflaşma ve karşılaşmada Hak cephesi "Hizbullah"tı.

Hizbullah, İslam'a inanan gruptu; velayet-i fakih aslına, topluma ulemanın rehberlik etmesi gerektiğine; fedakarlık, şehadet, doğu ve batı müşriklerinden teberride bulunmanın zaruri olduğuna inanan bir akımdı. Batıl cephesi ise liberaller ve Halkın Mücahidleri, Halkın Fedaileri-Ekalliyet ve Ekseriyet, Peykârîha (Çatışmacılar)... vb. sol ve sol görünümlü gruplarla, İran'ın yeniden padişahlıkla yönetilmesinden yana olanlar, eski Saaak memurları, farmasonlar, aleyhte faaliyetleri nedeniyle devlet daireleri ve ordudan atılmış bulunanlar...vb. gibi sabık şahlık rejimine bağımlı bulunanlardan ibaretti. Mezbur gruplar, Dr. Musaddık'ın ölüm yıldönümü münasebetiyle o gün Tahran Üniversitesi'nde toplanmış, Beni Sadr'ın yaptığı konuşmayı dinlemedeydi. Konuşmanın sonunda, o günlerde artık açıkça liberallerin safında yerini almış bulunan Halkın Mücahidleri'nin yordakçılarıyla Hizbullahi gençler arasında şiddetli bir çarpışma vuku bulmuştu.

[125] - NEFS-İ EMMARE

Nefs-i emmâre, insanın hayvanî boyutu ve bu boyutundan kaynaklanan nefâsî istek ve eğilimlerine verilen isimdir. Hz. Resul-i Ekrem -saa- bir hadis-i şeriflerinde “Nefs-i emmareden daha büyük düşman yoktur. İnsanoğlunun dünya ve ahiret saadeti bu düşmanı yenmesine bağlıdır” buyurmuşlardır. Binaenaleyh ruhunun manevi boyutuyla hayvânî boyutu arasındaki sürekli mücadelede hayvânî boyuta, yani nefs-i emmâreye galebe çalarak onu ehlileştirip ıslah edebilen birisi, dilediği her yüceliğe ulaşabilir.

[126] - MARX VE ONUN GİBİLERİ

İmam'ın -ra- "Marx ve onun gibileri"nden kastı Engels, Lenin, Stalin ve bu zinciri takib eden benzerleridir. Karl Marx (1818-1883) 24 yaşında doktora tezini tamamladıktan sonra siyasi faaliyetlere girdi ve Paris'ten Londra'ya sürgün edildiği 31 yaşına kadar da siyasi keşmekeşler içinde kaldı.

Kimi zaman Paris'te, kimi zaman Almanya'da kimi zaman da Brüksel'deydi. Bu sırada, Brüksel'deki Komünistler Birliği tarafından, komünist partinin programını hazırlayıp yazmakla görevlendirildi ve Lenin'in deyişiyle tarihi materyalizm ve diyalektik materyalizmin mazharı olan “Manifesto”yu yazdı. Marx, 1851'den ömrünün sonuna kadar Londra'da kaldı. Sosyal ve siyasi sahadaki faaliyetlerinin yanısıra vaktinin önemli bir kısmını, Marxizm'in ekonomik görüşlerini ihtiva eden “Kapital” adlı tanınmış kitabını yazmakla geçirdi.

[127] - FAİZCİLİK (RİBA)

Riba'nın kelime anlamı “artmak, yeşerip bitmek”tir. Ekonomik sistemde paranın ekonomik değerini artırmaya denilir. Pratikte ise, borç veren şahsın, verdiği borca karşılık aldığı kâr ve bu usulsüz işleminden sağladığı kazançtır.

İslam'ın sözünü ettiği riba veya faiz iki sahada mütalaa edilir: a) Borçta faiz. b) Herhangi bir alış-verişte faiz. Borçta faizin en bariz örneklerinden biri, bugün herkesçe bilinen “paranın faizi”dir.

Mukaddes İslam şeriatinde faizcilik haram olup büyük günahlardan -kebâir- sayılır ve faiz alan, bir nevi, Allah ve Resulü'ne -say- karşı saaaş ilan etmiş olur.

Günümüz dünyasında yaygın bir şekilde işlerlikte olan bankacılık sistemi, halihazırdaki bilinen şekliyle, faiz ve ribayla tamamen içiçe girmiş durumdadır.

[128] - HUMS

Din ve ibadetin fûruundan biri de “hums” veya ahkam-i fer’iyye’deki %20 kanunudur. Şia fıkında yedi şeye hums taalluk eder. Humsun tamamı altı hissedenden ibarettir; bunun üçü imamın hissesi (sehm-i imam), üçüsey seyyidlerin hissesi (sehm-i sadat) dır. İmamın hissesini teşkil eden üç hissedenden biri Allah Teala’ya, biri Hz. Resulullah’a -saa- ve biri de masum imama -s-mahsustur ki bu üçünün toplamına imamın hissesi (sehm-i imam) denilir. Masum imamın -af- gaybet döneminde humsun bu bölümü gerekli şartlara haiz müçtehide verilmelidir. Gerçekte humsun müçtehidlere verilen bu bölümü yüce İslamî kültürü yayma, İslam devletinin ihtiyaçlarını karşılama ve bu yolda ilgili harcamalara bütçe ayırabilmeleri gayesiyle müçtehidlerin iktisadi desteğini teşkil eder.

[129] - İNNA LİLLAH VE İNNA İLEYHİ RACİÛN

Bu ayet-i kerime, Bakara suresinin “sabredenler”den sözeden 156. ayetinin devamı olup şu anlamdadır: “Onlara bir musibet isabet ettiğinde derler ki: Biz, Allah’a ait kullarız ve şüphesiz O’na dönücüleriz. “İmam -ra- vasiyetinde zikretmiş Olduğu bu ayet-i kerimeyle İslam Cumhuriyeti ve onun devlet kuruluşlarına muhtelif saiklerle karşı çıkanların bu tavırlarının doğuracağı acı sonu hatırlatmak istemekte ve şöyle demektedir:”...Eğer siz de bazı sapık cahiller gibi, Hz. Mehdi’nin -af- zuhuru için bütün dünyanın zulme boğulması gayesiyle küfür ve zulmün tahakkukuna çalışılması gerektiği ve böylece zuhurun ön hazırlıklarının tamamlanmış olacağı şeklinde düşünüyorsanız - bu görüş İslam alemi için tam bir musibet ve felaket getirir ki, bu durumda - “inna lillah...” ayet-i kerimesini tilavet etmek gerekecektir.

[130] - KEŞKE BİZ DE SİZİNLE BİRLİKTE OLSAYDIK...

Bu cümle, Kerbela şehidleri için okunan duanın bir kısmı olup, vasiyette geçen miktarı şu mazmundadır: “Keşke biz de sizinle birlikte olsaydık da o büyük feyze ve kurtuluşa erişseydik.”

[131] - AHMED

Maksad, merhum İmam’ın -ra- yadigar bıraktığı yegane erkek evladı Hacı Seyyid Ahmed Humeyni’ dir. Halihazırda merhum İmam’ın -ramübarek makber ve vakfının mütevelliliğini üstlenmiş olup “Hz. İmam Humeyni’nin -ra- Eserlerini Derleme ve Yayınlama Müessesesi”ni yönetmekte ve dünya var oldukça varlığını sürdürecektir olan o yüce rehberin fikir ve eserlerinin neşri yolunda çalışmaktadır.*

* Ahmet Humeyni’nin -ra- 26.12.73 hş’ye müsadif Mart 1995’te vefatı üzerine bu vazife bugün o merhumun büyük oğlu Hacı Hasan Humeyni tarafından yürütülmektedir.